



ลักษณะการกล่าวโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ประเด็นความผิดทางด้านบัญชีต่อผู้บริหาร
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นายวสุโชติ พรหมจรรย์โชติ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต
สาขาบัญชี
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ลักษณะการกล่าวโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ประเด็นความผิดทางด้านบัญชีต่อผู้บริหาร
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นายวสุโชติ พรหมจิริโชติ



การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต
สาขาบัญชี
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

CHARACTERISTICS OF ACCUSATIONS OF THE SECURITIES AND
EXCHANGE COMMISSION IN ISSUES OF ACCOUNTING OFFENSE
AGAINST EXECUTIVES OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK
EXCHANGE OF THAILAND

BY

MR. WASUCHOTE PROMCHIRACHOTE



AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ACCOUNTING

FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY

THAMMASAT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2018

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายวสุโชติ พรหมจรรย์โชติ

เรื่อง

ลักษณะการกล่าวโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประเด็น
ความผิดทางด้านบัญชีต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต

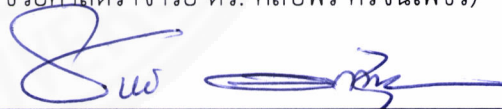
เมื่อ วันที่ 24 ม.ค. 2562

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปพร ศรีจันทเพร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ



(อาจารย์ ดร. ธีรชัย อรุณเรืองศิริเลิศ)

คณบดี



(รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ อุดร)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ลักษณะการกล่าวโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประเด็นความผิดทางด้านบัญชีต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	นายวสุโชติ พรหมจิโรชิต
ชื่อปริญญา	บัญชีมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	บัญชี พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	อาจารย์ ดร. อธิชัย อรุณเรืองศิริเลิศ
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มและทิศทางของวิธีการตกแต่งบัญชีรวมถึงจำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมพร้อมกับการวิเคราะห์บทลงโทษหรือการป้องกันที่เหมาะสมในอนาคต การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลจากเอกสารข่าวของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ระหว่างปี 2552 - 2561 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรมกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มทรัพยากรมีจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ได้มีการกระทำความผิดทางด้านการบัญชีมากที่สุดโดยการสร้างรายได้เท็จหรือการสร้างรายได้สูงเกินจริงเป็นวิธีการที่บริษัทเลือกใช้และก่อให้เกิดความผิดทางด้านการบัญชีมากที่สุด ทั้งนี้หากมีความผิดเกิดขึ้นสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะดำเนินการกล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อีกทั้งบริษัทส่วนใหญ่ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางบัญชีจะถูกเพิกถอนจากตลาดหลักทรัพย์

คำสำคัญ: ตกแต่งบัญชี กล่าวโทษ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

Independent Study Title	CHARACTERISTICS OF ACCUSATIONS OF THE SECURITIES AND EXCHANGE COMMISSION IN ISSUES OF ACCOUNTING OFFENSE AGAINST EXECUTIVES OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
Author	Mr. Wasuchote Promchirachote
Degree	Master of Accounting
Major Field/Faculty/University	Accounting Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Teerachai Arunruangsirilert, Ph.D.
Academic Years	2018

ABSTRACT

Qualitative research was used to study trends and directions of accounting methods, including the number and characteristics of accusations by the Securities and Exchange Commission Thailand (SEC) of accounting malpractice by management of companies listed on the Stock Exchange of Thailand (SET). Appropriate penalties were analyzed, as well as possible methods to prevent future malfeasance. Content analysis was employed with data drawn from SEC documents from 2009 to 2018. Results were that industrial, property and construction, and resources industries were most often guilty of accounting malpractice. Generating false income or exaggerating income were the most popular means of malpractice. The SEC reported such cases to the Department of Special Investigation, a department of the Ministry of Justice of Thailand, operating independently of the Royal Thai Police to investigate special cases. The Anti-Money Laundering Office

(AMLO) would also be informed. In most cases where companies were found guilty of accounting malpractice, the SEC revoked their licenses.

Keywords: Creative accountancy, Accusation, The Securities and Exchange Commission (SEC), The Anti-Money Laundering Office (AMLO), Stock Exchange of Thailand (SET).



กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้จะไม่เกิดขึ้นได้หากปราศจากอาจารย์ ดร.ธีรชัย อรุณเรืองศิริเลิศ ที่ให้อิสระแก่ผู้วิจัยในการเลือกและแนะนำแนวทางการทำวิจัยให้สอดคล้องกับความรู้และอาชีพการทำงานของผู้วิจัย และด้วยความเมตตาที่ต้องการให้ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าที่ผู้วิจัยสนใจโดยมุ่งหวังให้ผู้วิจัยมีฉันทะหรือมีความพอใจและต้องการที่จะทำโดยใฝ่ใจรักและปรารถนาจะทำให้งานวิจัยนี้ดียิ่งๆขึ้นไป

อีกทั้งงานวิจัยนี้จะไม่สมบูรณ์หรือมีข้อบกพร่องหากเป็นแนหากปราศจากคำแนะนำและการแบ่งปันเอกสารทางวิชาการของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปพร ศรีจันเพชร ซึ่งเป็นประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระของผู้วิจัย โดยคำแนะนำต่าง ๆ ช่วยทำให้ผู้วิจัยเห็นมุมมองได้กว้างขึ้น

ผู้วิจัยขอพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และแง่คิดจนทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในการศึกษาเรื่องดังกล่าวตลอดทั้งเจ้าหน้าที่โครงการทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานด้านต่าง ๆ

ผู้วิจัยขอบคุณนางสาวธัญญา เตชวันวณิชชกร ที่ให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

นายวสุโชติ พรหมจิริโชติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามงานวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการตกแต่งบัญชี	7
2.1.2 แรงจูงใจของฝ่ายบริหารในการตกแต่งบัญชี	8
2.1.2.1 ทฤษฎีต้นทุนธุรกรรม	9
2.1.2.2 ทฤษฎีความคาดหวัง	10

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.2.1 วิธีการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียน	10
2.2.2 กรณีศึกษาการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียน	13
2.3 กฎหมายและคำพิพากษาที่เกี่ยวข้อง	13
2.3.1 กฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับกรณีการตกแต่งบัญชี	13
2.3.2 คำพิพากษาและแนวทางการพิจารณาของศาล	16
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	18
3.1 ประชากรที่ศึกษา	18
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.3 การวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา	20
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	21
4.1 ผลการค้นห	21
4.1.1 คำค้นหาในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษ	21
4.1.2 คำค้นหาในกลุ่มมาตราความผิด	22
4.2 ประเด็นข่าวและบริษัทจดทะเบียนที่เกี่ยวข้อง	24
4.2.1 เลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. แยกรายปี	24
4.2.2 เลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. ที่เกี่ยวข้องกับ ความผิด	31
4.3 วิเคราะห์ข่าว ก.ล.ต. กรณีมีความผิดเกี่ยวกับบัญชี	33
4.3.1 หลักทรัพย์ SECC	33
4.3.1.1 ข้อมูลเบื้องต้น	33
4.3.1.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	33
4.3.1.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	33

4.3.2	หลักทรัพย์ NIPPON	33
4.3.2.1	ข้อมูลเบื้องต้น	33
4.3.2.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	34
4.3.2.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	34
4.3.3	หลักทรัพย์ POWER-P	35
4.3.3.1	ข้อมูลเบื้องต้น	35
4.3.3.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	35
4.3.3.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	35
4.3.4	หลักทรัพย์ ROYNET	36
4.3.4.1	ข้อมูลเบื้องต้น	36
4.3.4.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	36
4.3.4.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	36
4.3.5	หลักทรัพย์ IEC	37
4.3.5.1	ข้อมูลเบื้องต้น	37
4.3.5.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	37
4.3.5.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	37
4.3.6	หลักทรัพย์ PICNI	38
4.3.6.1	ข้อมูลเบื้องต้น	38
4.3.6.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	38
4.3.6.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	39
4.3.7	หลักทรัพย์ MGR	39
4.3.7.1	ข้อมูลเบื้องต้น	39
4.3.7.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	40
4.3.7.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	40
4.3.8	หลักทรัพย์ SINGHA	40
4.3.8.1	ข้อมูลเบื้องต้น	40
4.3.8.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	41
4.3.8.3	ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	41
4.3.9	หลักทรัพย์ MAX	41
4.3.9.1	ข้อมูลเบื้องต้น	41
4.3.9.2	ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	41

4.3.9.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	42
4.3.10 หลักทรัพย์ DAIDO	42
4.3.10.1 ข้อมูลเบื้องต้น	42
4.3.10.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	42
4.3.10.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	42
4.3.11 หลักทรัพย์ PRO	43
4.3.11.1 ข้อมูลเบื้องต้น	43
4.3.11.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	43
4.3.11.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	43
4.3.12 หลักทรัพย์ GSTEL	44
4.3.12.1 ข้อมูลเบื้องต้น	44
4.3.12.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	44
4.3.12.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	44
4.3.13 หลักทรัพย์ RAM	44
4.3.13.1 ข้อมูลเบื้องต้น	44
4.3.13.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	45
4.3.13.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	45
4.3.14 หลักทรัพย์ AIE	45
4.3.14.1 ข้อมูลเบื้องต้น	45
4.3.14.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	45
4.3.14.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	45
4.3.15 หลักทรัพย์ EARTH	46
4.3.15.1 ข้อมูลเบื้องต้น	46
4.3.15.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	46
4.3.15.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	46
4.3.16 หลักทรัพย์ GL	47
4.3.16.1 ข้อมูลเบื้องต้น	47
4.3.16.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	47
4.3.16.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	47
4.3.17 หลักทรัพย์ KC	47

4.3.17.1 ข้อมูลเบื้องต้น	47
4.3.17.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	48
4.3.17.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	48
4.3.18 หลักทรัพย์ POLAR	48
4.3.18.1 ข้อมูลเบื้องต้น	48
4.3.18.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว	48
4.3.18.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว	49
4.4 อภิปรายข่าว ก.ล.ต. กรณีความผิดที่เกี่ยวกับบัญชี	49
4.4.1 กลุ่มอุตสาหกรรม	49
4.4.2 ลักษณะความผิดทางบัญชี	51
4.4.3 การลงโทษของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	53
4.4.4 สถานะของบริษัท	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	57
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.2 การนำไปใช้ประโยชน์	58
5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา	59
5.4 ข้อเสนอแนะ	59
รายการอ้างอิง	60
ภาคผนวก	61
ประวัติผู้เขียน	116

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตารางแสดงผลการค้นหาลำดับ ก.ล.ต. ในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษ	21
4.2 ตารางแสดงผลการค้นหาลำดับ ก.ล.ต. ในกลุ่มมาตรการความผิด	23
4.3 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2552	24
4.4 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2553	25
4.5 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2554	25
4.6 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2555	26
4.7 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2556	27
4.8 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2557	27
4.9 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2558	28
4.10 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2559	29
4.11 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2560	29
4.12 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2561	30
4.13 ตารางแสดงข่าว ก.ล.ต. ที่เกี่ยวกับความผิด	32
4.14 ตารางแสดงกลุ่มอุตสาหกรรมและความผิดทางบัญชี	50
4.15 ตารางแสดงลักษณะความผิดทางบัญชี	52
4.16 ตารางแสดงผลของการกล่าวโทษต่อบริษัทจดทะเบียน	54
4.17 ตารางแสดงสถานะของบริษัทภายหลังการถูกกล่าวโทษ	55

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 กลุ่มอุตสาหกรรมและความผิดทางบัญชี	51
4.2 ลักษณะความผิดทางบัญชี	53
4.3 ผลของการกล่าวโทษต่อบริษัทจดทะเบียน	54
4.4 สถานะของบริษัทภายหลังการถูกกล่าวโทษ	56



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกอบธุรกิจหรือการทำงานการค้าใด ๆ ของบริษัทย่อมต้องการทุนเพื่อมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งบริษัทสามารถนำทุนของตัวเองมาใช้ได้ในหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการนำไปซื้อทรัพย์สินเพื่อให้เป็นสินทรัพย์ของบริษัท, นำไปจ้างแรงงานเพื่อเพิ่มกำลังผลิต หรือนำไปลงทุนเพื่อเพิ่มผลกำไรให้บริษัทเป็นต้น ในกรณีที่บริษัทต้องการทุนที่เป็นเงินบริษัทสามารถจัดหาทุนได้จากการกู้เงินจากสถาบันการเงิน หรือใช้วิธีการเพิ่มทุนของบริษัทซึ่งสามารถทำได้ด้วยการออกหุ้นใหม่โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งจะต้องเสนอให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมตามส่วนที่บรรดาผู้ถือหุ้นนั้นถืออยู่นอกจากนี้การจัดหาเงินทุนของบริษัทโดยวิธีการเพิ่มทุนนั้นจะส่งผลดีต่อบริษัทมากกว่าการกู้เงินจากสถาบันการเงินในแง่ที่บริษัทจะไม่ต้องเสียค่าดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

แม้ว่าการเพิ่มทุนของบริษัทอาจเริ่มต้นด้วยเหตุปัจจัยที่แตกต่างการเช่น การเพิ่มทุนเนื่องจากไม่สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินได้อีก, การเพิ่มทุนเพื่อเป็นการออกหุ้นใหม่ให้แก่ผู้บริหารหรือพนักงาน หรือการเพิ่มทุนเพื่อจะนำไปชำระหนี้ของบริษัท แต่อย่างไรก็ดีบางครั้งบริษัทเลือกที่จะเพิ่มทุนเพื่อขยายกิจการโดยเสนอขายหุ้นใหม่ให้แก่ประชาชนทั่วไป หรือเรียกอีกอย่างว่าการทำ IPO (Initial Public Offering) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบริษัทกำลังมองหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการ ลงทุน หรือขยายกิจการของตนเองโดยใช้วิธีการกระจายการถือครองหุ้นให้ประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของบริษัท และบริษัทส่วนใหญ่จะให้ผลตอบแทนในรูปแบบของเงินปันผลแก่ประชาชน นอกจากนี้บริษัทขนาดใหญ่จำนวนมากตัดสินใจที่จะระดมทุนระยะยาวโดยเข้าร่วมเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เพื่อเปิดโอกาสให้นักลงทุนทั่วไปนำเงินมาลงทุนในบริษัทของตน

ในขณะเดียวกันก็มีประชาชนจำนวนไม่น้อยที่สนใจลงทุนในตราสารทุน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าการเล่นหุ้น ซึ่งวิธีการลงทุนมีมากมายหลากหลายรูปแบบตามความถนัดของนักลงทุนที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนแบบเก็งกำไรที่เน้นทำกำไรจากส่วนต่างของมูลค่าหลักทรัพย์ตอนที่ตนเองซื้อมากับขายไปในระยะเวลาที่สั้น หรือจะเน้นการลงทุนระยะยาวโดยเลือกหุ้นพื้นฐานดีเน้นเงินปันผลและส่วนใหญ่จะตัดสินใจถือหลักทรัพย์นั้นมากกว่า 1 ปี แต่ไม่ว่าจะลงทุนแบบใดนักลงทุนย่อมมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการของบริษัทที่ตนเองถือครองหลักทรัพย์อยู่ ทำให้ตนเองมีสิทธิต่าง ๆ

ตามกฎหมายในฐานะของผู้ถือหุ้นเช่น สิทธิในการออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือครองอยู่ หรือสิทธิในการได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล เป็นต้น

สิ่งสำคัญที่สุดของนักลงทุนในการตัดสินใจเลือกบริษัทที่ตนเองต้องการจะลงทุนคืองบการเงิน และรายงานประจำปีของบริษัทนั้น ๆ เพราะเป็นการเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่มีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจของบริษัท โดยนำมาบันทึก จัดหมวดหมู่ และสรุปผลตามหลักการหรือมาตรฐานการบัญชีที่ประกาศใช้ ณ เวลานั้น เมื่อนักลงทุนไม่ใช่ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทโดยตรง ย่อมมีความรู้ความเข้าใจวิธีการดำเนินงานรวมทั้งการบริหารจัดการงบประมาณต่างๆของบริษัทไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ ดังนั้นงบการเงินและรายงานประจำปีจึงเปรียบเสมือนเอกสารสำคัญที่เป็นข้อมูลให้นักลงทุนตัดสินใจได้อย่างดีที่สุด เนื่องจากมีการตรวจสอบและให้ความเห็นโดยผู้สอบบัญชี (Auditor)

แม้ว่าจะมีข้อมูลอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่ปรากฏบนงบการเงินซึ่งนักลงทุนสามารถนำมาใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจได้เช่นคุณสมบัติ หรือประวัติส่วนตัวของกรรมการ, แนวคิดของบริษัทต่อผู้มีส่วนได้เสียในสังคม หรือรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของแต่ละบริษัทซึ่งจะแตกต่างกันไป แต่งบการเงินนั้นแทบจะเปรียบเสมือนสายน้ำกระแสหลักในความคิดของนักลงทุนส่วนใหญ่ที่จะนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจลงทุน

สาเหตุหลักที่งบการเงินมีความสำคัญอย่างมากเพราะนักลงทุนจะนำข้อมูลที่ปรากฏบนงบการเงินนั้นมาวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อสร้างความมั่นใจ หรือเพื่อหาเหตุผลที่ดีพอในการเลือกตัดสินใจลงทุนในบริษัทที่ตนเองสนใจ โดยนักลงทุนเหล่านั้นอาจนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาอัตราส่วนสภาพคล่อง, อัตราส่วนเพื่อวัดประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์, อัตราส่วนการวัดภาระหนี้สิน, อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร โดยเฉพาะอัตราส่วน Return on Equity (ROE) เนื่องจากนักลงทุนจำนวนไม่น้อยนำมาใช้วัดผลตอบแทนอัตราส่วนกำไรของบริษัทต่อผู้ถือหุ้นนั่นเอง

เมื่องบการเงินมีความสำคัญต่อนักลงทุนอย่างมาก บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จึงต้องการให้งบการเงินของตนเองดูดีในสายตาของนักลงทุน โดยบริษัทอาจมีแรงจูงใจในการตกแต่งบัญชีเพื่อต้องการหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน, หรือแสดงว่าบริษัทมีการเจริญเติบโตที่ดี, หรือทำให้ผลการดำเนินงานสอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและความน่าเชื่อถืออันจะมีผลกระทบต่อความรู้สึกของนักลงทุน โดยบริษัทหรือผู้บริหารอาจได้รับผลประโยชน์อะไรบางอย่างจากนักลงทุนในขั้นสุดท้าย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งเหตุผลที่เป็นแรงจูงใจของบริษัทก็คือความต้องการให้บริษัทมีภาระทางภาษีลดลง หรือชะลอภาระทางภาษีให้เป็น

ภาวะในรอบปีบัญชีถัดไป ซึ่งหากบริษัทหรือผู้บริหารตัดสินใจที่จะให้เงินสะท้อนสภาพของกิจการที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงก็จะถือว่าเป็นการตกแต่งบัญชี

นอกจากนี้แรงจูงใจในการตกแต่งบัญชีของบริษัทอาจส่งผลให้บริษัทตัดสินใจตกแต่งบัญชีได้เป็นสองแนวทางกล่าวคือการตกแต่งบัญชีของบริษัทให้มีกำไรเกินกว่าความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุนหรือพยายามเพิ่มกำไรของตนให้ตรงตามเป้าหมายที่บริษัทกำหนดไว้ และการตกแต่งกำไรให้ต่ำกว่าความเป็นจริงซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบริษัทพยายามลดค่าใช้จ่ายที่จะรับรู้ในอนาคตเพื่อประโยชน์และโอกาสในการแสดงผลกำไรได้มากกว่าเดิมในรอบปีบัญชีถัดไป

จากที่มีกรณีศึกษามากมายในปัจจุบันเกี่ยวกับการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งมีหลายเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการตกแต่งบัญชีได้สร้างความเสียหายต่อนักลงทุนเป็นจำนวนมาก โดยบางกรณีนั้นผู้สอบบัญชีกลับเป็นผู้มีส่วนรู้เห็นหรือให้ความร่วมมือในการกระทำการดังกล่าวอีกด้วย จากเหตุการณ์เหล่านั้นส่งผลให้แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งบัญชีได้รับการศึกษาอย่างแพร่หลายมากขึ้น มีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีอย่างต่อเนื่องเพื่อที่อย่างน้อยจะเป็นเครื่องมือในการเพิ่มข้อจำกัด หรือสร้างอุปสรรคให้แก่บริษัทที่ต้องการตกแต่งบัญชีทำได้ยากขึ้น นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของรัฐที่ชื่อว่าสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เข้ามาช่วยกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัท และดำเนินการลงโทษหากมีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่กำหนด

เมื่อพิจารณาจากสภาพการณ์ในปัจจุบันประกอบกับเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา อาจพิจารณาได้ว่าการป้องกันไม่ให้อะไรก็ตามที่บริษัทตกแต่งบัญชีอย่างสิ้นเชิงนั้นทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะการตีความหรือการตัดสินใจในการบันทึกบัญชียังคงมีความยืดหยุ่นเพื่อให้บริษัทได้มีทางเลือกในการบันทึกบัญชีเพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบของกิจกรรมและสภาพการดำเนินงานของตน อย่างไรก็ตามก็ยังมีกรณีที่บริษัทจำนวนไม่น้อยอาศัยการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีโดยอาศัยช่องโหว่ของมาตรฐานทางบัญชีให้ตรงกับความต้องการของฝ่ายบริหาร

ดังนั้นเมื่อการตัดสินใจตกแต่งบัญชีเป็นเรื่องของหลักธรรมาภิบาล หรือคุณธรรมของแต่ละบุคคล หน่วยงานกำกับดูแลจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการควบคุมพฤติกรรมของบริษัทจดทะเบียนให้อยู่ในระดับมาตรฐาน อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนในด้านการคุ้มครองนักลงทุน การทำให้ตลาดทุนมีความโปร่งใส น่าเชื่อถือ และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ปฏิบัติภารกิจอย่างเต็มที่และมีกรณี ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษบริษัทจดทะเบียนในกรณีต่าง ๆ มากมาย แต่การกล่าวโทษประเด็นที่มีความสำคัญต่อนักลงทุนก็จะเกี่ยวข้องกักรณีที่บริษัทจัดทำบัญชีไม่ถูกต้อง หรือบริษัทมีการตกแต่ง

กำไร ซึ่งความผิดดังกล่าวนี้ส่งผลให้นักลงทุนในตลาดหุ้นได้รับข้อมูลที่ผิดพลาด และก่อให้เกิดการตัดสินใจในการลงทุนที่ไม่ถูกต้อง

นอกจากการที่มีหน่วยงานของรัฐคอยช่วยกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนทั้งหลายแล้ว นักลงทุนเองย่อมควรที่จะตั้งข้อสังเกตและพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนจะเลือกตัดสินใจลงทุนในบริษัทใด ซึ่งวิธีการตั้งข้อสังเกตอย่างหนึ่งคือการเอาข้อมูลในอดีตมาวิเคราะห์ และทำสถิติเพื่อหาความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มของการตกแต่งบัญชีที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยการนำเอาข้อสังเกตดังกล่าวมาพิจารณาจะสามารถทำให้ความเสี่ยงในการขาดทุนหรือความเสียหายของนักลงทุนลดลงได้

จากการที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียน 8 กลุ่มอันได้แก่กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค, กลุ่มธุรกิจการเงิน, กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง, กลุ่มทรัพยากร, กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี แนวโน้มหรือความบ่อยของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตัดสินใจตกแต่งบัญชีย่อมแตกต่างกันไป และวิธีการที่เลือกใช้เพื่อการตกแต่งบัญชีก็ย่อมแตกต่างกันด้วยการศึกษาเชิงเปรียบเทียบย่อมทำให้นักลงทุนมีข้อมูล และนำไปใช้ในการตั้งข้อสังเกตเพื่อประกอบการตัดสินใจของนักลงทุนเองได้ดีขึ้น ยิ่งนักลงทุนมีข้อมูลมากเท่าไรก็จะทำให้การวิเคราะห์มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น

1.2 คำถามงานวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แห่งหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่างบการเงินมีความสำคัญต่อนักลงทุนเป็นอย่างมาก อันจะเห็นได้จากการที่มีนักลงทุนตั้งข้อซักถามจำนวนมากในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ดั่งนี้จึงแสดงให้เห็นได้ว่าหากบริษัท มีการตกแต่งบัญชีอย่างแนบเนียน หรือคิดค้นวิธีการใหม่ ๆ ในการตกแต่งบัญชีที่สลับซับซ้อนมากขึ้น ก็จะทำให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุนเป็นอย่างมาก ดังนั้นคำถามงานวิจัยคือแนวโน้มหรือทิศทาง (Trend) ของวิธีการตกแต่งบัญชี รวมถึงจำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชี ของ ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พร้อมกับการวิเคราะห์ บทลงโทษหรือการป้องกันที่เหมาะสมในอนาคต

1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.3.1. เพื่อวัดความนิยมของวิธีการที่บริษัทจดทะเบียนเลือกใช้ในการตกแต่งบัญชี

1.3.2 เพื่อศึกษาลักษณะการกล่าวโทษและวิธีการลงโทษของความผิดทางบัญชีโดย ก.ล.ต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1. เพื่อเป็นข้อมูลแก่นักลงทุนรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในด้านลักษณะความผิดทางบัญชีที่บริษัทจดทะเบียนถูกกล่าวโทษโดย ก.ล.ต. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และตั้งข้อสังเกตกรณีการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียน

1.4.2. เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจกำกับดูแลสังเกตถึงความผิดพลาดในการบันทึกบัญชี รวมทั้งเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขเพื่อส่งเสริมให้ตลาดทุนมีความโปร่งใสมากที่สุด

1.4.3 เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่คณะกรรมการและฝ่ายบัญชีของบริษัทจดทะเบียน ตระหนักถึงความสำคัญของการบันทึกบัญชีที่ถูกต้อง รวมทั้งสังเกตถึงความผิดพลาดในการบันทึก บัญชีของบริษัท

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยนำข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง จากการเผยแพร่ในลักษณะข่าวของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับการกล่าวโทษในด้านการตกแต่งบัญชีโดยมีขอบเขตดังนี้

1.5.1. บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ถูกกล่าวโทษโดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

1.5.2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์รวมทั้งหมด 10 ปี ทั้งนี้ ตามเอกสารข่าวที่มีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ ก.ล.ต.

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากเอกสารข่าวของ ก.ล.ต. หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นกรณีที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษเพียงเท่านั้น หากเป็นกรณีที่นักลงทุนหรือเอกชนฟ้องร้องด้วยตนเองจะไม่ถูกนำมา วิจัยของการค้นคว้าอิสระนี้

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษา “แนวโน้มหรือทิศทาง (Trend) ของวิธีการตกแต่งบัญชี รวมถึงจำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชีของ ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พร้อมกับการวิเคราะห์บทลงโทษหรือการป้องกันที่อาจเป็นไปได้ในอนาคต” โดยบทนี้จะเป็นการรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงงานวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการตกแต่งบัญชี

ในปัจจุบันการรายงานข้อมูลทางบัญชีมีความสำคัญต่อนักลงทุนเป็นอย่างมาก เพราะงบการเงินเป็นสิ่งซึ่งแสดงให้เห็นข้อมูลภาพรวมทางการเงินของบริษัททั้งหมด และสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้ ดังนั้นประเทศไทยจึงได้เริ่มมีแนวคิดการสร้างระบบแบบแผนที่เรียกว่ามาตรฐานการบัญชีขึ้นมาเพื่อคอยควบคุมให้บริษัทดำเนินการบันทึกบัญชีตามแนวทางที่วางไว้ และเป็นการป้องกันการบันทึกบัญชีตามอำเภอใจ และสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนในการใช้ข้อมูลเพื่อการอ้างอิงในอนาคตต่อไป

เฉลิมขวัญ ครุฑบุญยงค์ (2556) ได้ให้ความหมายของคำว่า Creative accounting ว่า Creative accounting จะมีความหมายในทางลบ เมื่อฝ่ายบริหารใช้ Creative accounting เป็นเครื่องมือที่ใช้ลวงผู้ลงทุน ผู้เป็นเจ้าของนี้ โดยเฉพาะผู้ซึ่งงบการเงินโดยทั่วไป ให้เข้าใจผิดในสาระสำคัญของงบการเงิน เว้นแต่จะมีการนำไปใช้ในเชิงสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนแนวโน้มมูลค่าของธุรกิจที่ตามสถานะที่แท้จริงและเพื่อแสดงฐานะและผลการดำเนินงานที่ถูกต้องของธุรกิจนั้นๆ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ไม่มีวิธีปฏิบัติทางบัญชีหรือมาตรฐานการบัญชีใดๆ ที่จะสะท้อนรายการทางธุรกิจใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องได้ในขณะนั้น ดังนั้น Creative accounting จึงจะมีความหมายในเชิงบวก

ดังนั้นการตกแต่งบัญชีจึงเป็นการทำ Creative accounting ตามความหมายในเชิงลบ หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารอาศัยความคลุมเครือ ช่องโหว่ หรือความยืดหยุ่นของมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้รายได้, การวัดมูลค่าของรายการต่าง ๆ ตลอดจนความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่มีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจของบริษัท มาใช้เป็นเครื่องมือในการบิดเบือนผลการ

ดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทให้ดีขึ้น หรือให้เป็นไปตามความต้องการของตน แต่ไม่ว่าจะบิดเบือนไปในทางใด ถ้าหากเป็นการทำเพื่อให้งบการเงินนั้นไม่แสดงออกด้วยความเป็นกลางหรือไม่ตรงต่อสภาพความเป็นจริงก็ถือเป็นการตกแต่งบัญชีเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีข้อพิจารณาที่สำคัญในเรื่องแนวทางปฏิบัติทางบัญชีที่แต่ละหน่วยงานให้ความเห็นหรือแนวทางไว้แตกต่างกัน โดยประเด็นสำคัญและมีความเด่นชัดอย่างมากที่ก่อความสับสนให้แก่กับบัญชีก็คือความแตกต่างระหว่างการบัญชีทางด้านภาษีและการบัญชีทางด้านการบันทึกบัญชีซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งให้ผู้บริหารตัดสินใจตกแต่งบัญชีเพื่อประโยชน์ทางภาษีในอนาคต

ด้วยเหตุที่งบการเงินมีความสำคัญต่อนักลงทุนอย่างมากจึงทำให้เกิดหลักการสำคัญของงบการเงินประการหนึ่งคือ หลักการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส ซึ่งตามหลักการดังกล่าวนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของหลักธรรมาภิบาลที่ดี (Corporate Governance) ที่บริษัทควรเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องทันเวลา และเพียงพอต่อความต้องการของนักลงทุนและบุคคลอื่นทั่วไปให้ได้รับทราบ

ยุทธ วรรณธรร (2550) มีข้อเขียนเกี่ยวกับการตกแต่งบัญชีว่า ข้อมูลสำคัญที่ต้องเปิดเผยตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีทั้งข้อมูลที่เป็นเรื่องของการเงินและไม่ใช่งานการเงินด้วย ข้อมูลทางการเงินที่เป็นหลักได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด ซึ่งทั้ง 3 งบเป็นเรื่องของบัญชีบริษัทซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และเงินทุนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ดังนั้นข้อมูลทางการเงินเหล่านั้นจำเป็นจะต้องมีความถูกต้อง ครบถ้วน ได้มาตรฐาน โปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น หลอกลวง นอกจากนี้ยังต้องเปิดเผยให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

ดังนั้นความหมายและความสำคัญของการตกแต่งบัญชีก็เป็นที่รู้และเข้าใจดีของนักลงทุนส่วนใหญ่อยู่แล้ว เพราะนักลงทุนย่อมต้องการข้อมูลที่ต้องเพื่อประกอบการตัดสินใจของตนด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต.ล.ท.) ก็พยายามตรวจสอบอย่างเข้มงวดเพื่อให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการหรือประกอบธุรกิจด้วยความโปร่งใส มีจริยธรรมและเพื่อให้บริษัททั้งหลายที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

2.1.2 แรงจูงใจของฝ่ายบริหารในการตกแต่งบัญชี

ปัจจุบันมีข้อถกเถียงเรื่องการตกแต่งบัญชีอยู่มากมายจนอาจกล่าวได้ว่าไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด หรือมีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมตรวจสอบได้ดีเพียงใด การกระทำ ความผิดหรือการตัดสินใจตกแต่งบัญชียังมีอยู่ทุกยุคทุกสมัย อาจเป็นเพราะความมีจริยธรรมและศีลธรรม ตลอดจนทั้งความรับผิดชอบในจิตใจของกลุ่มบุคคลบางพวกนั้นเบาบางลง จึงตัดสินใจที่จะเอา

รัดเอาเปรียบผู้อื่นโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย เพียงเพื่อที่จะสร้างความร่ำรวยและสร้างความอยู่รอดให้กับตัวเอง แม้ว่าความร่ำรวยนั้นจะหอมหวานเพียงชั่วคราว แต่ก็เป็แรงจูงใจที่มากพอที่จะให้ฝ่ายบริหารตัดสินใจตกแต่งบัญชี ซึ่งมีทฤษฎีที่อธิบายถึงแรงจูงใจของฝ่ายบริหารในการตกแต่งบัญชีดังนี้

2.1.2.1 ทฤษฎีต้นทุนธุรกรรม (Transaction Cost Theory)

ธกานต์ ชาตวิวงศ์ (2560) ได้กล่าวถึงทฤษฎีต้นทุนธุรกรรมโดยสรุปและอ้างถึงทฤษฎีต้นทุนธุรกรรมของ Coase, R. H. (1937) และ Williamson, O. E. (1975) ว่าต้นทุนธุรกรรม (Transaction Cost) เป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในองค์กร ตามความหมายทางเศรษฐศาสตร์นั้น ต้นทุนธุรกรรมหมายความรวมถึง ต้นทุนด้านเวลาและราคา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัต้นทุนหรือบริการของกิจการด้วยเช่น ค่าใช้จ่ายในการค้นหาผู้ซื้อและผู้ขายสินค้า ค่าใช้จ่ายในการต่อรองราคา ค่าใช้จ่ายในการจัดทำและบังคับใช้สัญญา และ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น ซึ่งองค์กรใดสามารถลดต้นทุนธุรกรรมในการดำเนินงานได้มากเท่าใดก็จะทำให้องค์กรนั้นมีกำไรเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น

จากคำอธิบายของดร.ธกานต์ ชาตวิวงศ์ข้างต้นพอที่จะเห็นถึงแรงจูงใจของฝ่ายบริหารได้ว่า ถ้าหากฝ่ายบริหารสามารถลดต้นทุนได้มากเท่าใดก็จะทำให้บริษัทของตนเองมีกำไรมากขึ้นเท่านั้น เมื่อกำไรของบริษัทมากขึ้นย่อมเป็นผลดีต่อความรู้สึกของนักลงทุนที่จะเลือกตัดสินใจลงทุนในบริษัทนั้น ๆ แต่ไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่นักลงทุนเท่านั้นจะรู้สึกดี แต่ยังส่งผลไปถึงผู้มีส่วนได้เสียคนอื่น ๆ ด้วยเช่นลูกค้าของบริษัท เมื่อเห็นว่าบริษัทมีกำไรดี มีความมั่นคงสูงย่อมส่งผลให้ยอมทำสัญญาหรือซื้อสินค้าในราคาที่สูงขึ้นซึ่งจะทำให้บริษัทได้กำไรมากกว่าเดิมด้วย นอกจากนี้หากบริษัทใดที่เป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีมาตรฐานการดำเนินงานที่เป็นระบบระเบียบย่อมส่งผลต่อความรู้สึกของพนักงานที่ต้องการทำงานบริษัทเดิมต่อไปแม้ว่าผลตอบแทนอาจจะต่ำกว่าที่ตนต้องการ รวมถึงกรณีที่ธนาคารยอมให้สินเชื่อพร้อมกัดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำแก่บริษัทที่มีความน่าเชื่อถือสูง เพราะธนาคารจะรู้สึกมั่นใจว่าบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ดี

ดังนั้นฝ่ายบริหารจึงค่อนข้างสนใจและให้ความสำคัญกับต้นทุนธุรกรรมเป็นอย่างมาก หากบริษัทสามารถควบคุมต้นทุนของตนเองได้เป็นอย่างดีโดยใช้สติปัญญาและความสามารถของตนเอง ก็จะเป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างมากเพราะอาจเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งว่าบริษัทมีความสามารถที่จะพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามบริษัทไม่ได้มีความสามารถเช่นนั้นจึงคิดค้นวิธีการลดต้นทุนของตนเองโดยใช้ช่องโหว่ของวิธีการทางบัญชีในการตกแต่งงบการเงินของตนเองดีขึ้นมา มีผลกำไรสูงขึ้น มีภาระหนี้ต่าง ๆ น้อยลง ซึ่งกระทำโดยมีความหวังที่จะได้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งในขั้นสุดท้าย

2.1.2.2 ทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory)

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างมนุษย์และหุ่นยนต์ก็คือความรู้สึกนึกคิดที่มีภายในจิตใจของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน บางคนอาจจะตัดสินใจโดยอาศัยความเชื่อและเหตุผลที่มากกว่าอีกคนหนึ่ง บางคนอาจมีจิตใจที่อ่อนไหวหรือถูกโน้มน้าวได้ง่าย ซึ่งในทางหลักพุทธศาสนาได้แบ่งอคติออกเป็น 4 ประเภทได้แก่ ฉันทาคติคือลำเอียงเพราะชอบ, โทสาคติคือลำเอียงเพราะเกลียด, โมหาคติคือลำเอียงเพราะหลง และภยาคติคือลำเอียงเพราะกลัว ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความลำเอียงนี้เองคือคติที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ทั้งนี้อคติที่กล่าวมานั้นเกิดจากความคาดหวังที่มีขึ้นภายในจิตใจ หากสิ่งใดสมหวังตามที่ตนปรารถนาก็ก่อให้เกิดฉันทาคติ เมื่อสมหวังหลายๆครั้งเข้าก็ก่อให้เกิดโมหาคติ หากสิ่งใดไม่สมหวังตามที่ตนปรารถนาก็ก่อให้เกิดโทสาคติ และถ้าผิดหวังหลาย ๆ ครั้งก็จะก่อให้เกิดภยาคติได้

สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ (2560) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาและลักษณะความเป็นตัวตนของตนเองว่าสามารถเป็นปัจจัยหนึ่งในการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุนได้ โดยอ้างอิงการศึกษาของ Kahneman และ Tversky (1979) ว่าเมื่อนักลงทุนตัดสินใจลงทุนจะพิจารณาถึงการขาดทุน หรือผลกำไร โดยเลือกการตัดสินใจที่อ้างอิงในชีวิตจริง ๆ ของนักลงทุนเหล่านั้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory: PT) เพราะทฤษฎีที่ผนวกแนวคิดทางอารมณ์ความรู้สึกเข้ากับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมการตัดสินใจของนักลงทุน โดยนักลงทุนจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงความเสี่ยง, พฤติกรรมรักความเสี่ยง หรือยอมที่จะเสี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงความสูญเสียในสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป

ดังนั้นบริษัทย่อมต้องการให้ผลการดำเนินงานของตนตรงกับความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียทุกคนเช่น บริษัทต้องการให้กำไรของบริษัทสูงมาก ๆ เพื่อที่จะทำให้ความรู้สึกของนักลงทุนมั่นใจและไว้วางใจที่จะลงทุนกับบริษัทต่อไป หรือทำให้ผลการดำเนินงานของตนเองตรงกับการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์ (Analysist) เพราะถ้าหากบริษัทไม่สามารถดำเนินงานได้ตามบทวิเคราะห์ที่ประเมินไว้ก็เปรียบเสมือนการที่บริษัทไม่สามารถดำเนินงานให้ผ่านความคาดหวังของนักวิเคราะห์ได้ ซึ่งอาจมีผลต่อความรู้สึกของนักลงทุนในอนาคต

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 วิธีการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียน

เมื่อบริษัทมีแรงจูงใจที่มากพอเพื่อจะทำให้ผลการดำเนินงานของตนไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของบริษัทที่แท้จริงโดยอาจพยายามทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้นหรือแย่งลง

บริษัทก็จะตัดสินใจตกแต่งบัญชีของตน ซึ่งการตกแต่งบัญชีนั้นบางครั้งอาจรุนแรงถึงมีการสร้างรายการที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริงเพื่อให้งบการเงินของตนเองนั้นเปลี่ยนไปตามความปรารถนาของฝ่ายบริหาร แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีการรุนแรงน้อย หรือรุนแรงมากก็ก่อให้เกิดผลเสียต่อนักลงทุนทั้งสิ้น และถ้าผู้ที่ตัดสินใจตกแต่งบัญชีเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางบัญชีในระดับสูง การตกแต่งบัญชีก็จะสามารถทำได้อย่างแนบเนียน และอาจซ่อนหลุมพรางไว้มากมายซึ่งนักลงทุนมือใหม่หรือนักลงทุนทั่วไปก็อาจติดกับดักได้อย่างง่ายดาย

ยูท วรฉัตรธาร (2550) ได้ยกตัวอย่างของวิธีการตกแต่งบัญชีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันซึ่งอาจแยกได้เป็นประเภทการสร้างรายการเท็จเช่น การสร้างยอดขายเทียมหรือเกินความเป็นจริง การสร้างต้นทุนเท็จ แสดงกำไรเกินจริง สร้างลูกหนี้ปลอม ตีราคาทรัพย์สินเท็จ หรือการไม่เปิดเผยข้อมูลสำคัญเช่น ไม่เปิดเผยคุณภาพลูกหนี้จริง ไม่กันสำรองหนี้เสีย หรือรายการที่เกี่ยวข้อง

วิธีการตกแต่งบัญชีนั้นมีมากมายจนไม่อาจจะกำหนดวิธีการได้ทั้งหมด แต่หลักคิดในการตกแต่งกำไรของ Mulford and Comiskey (1996) ได้จำแนกประเภทของการตกแต่งกำไรไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. การเพิ่มกำไรของงวดปัจจุบันให้สูงขึ้น (Boosting current-year performance) เป็นการที่ฝ่ายบริหารตัดสินใจที่จะทำให้งบกำไรขาดทุนแสดงกำไรโดยการเร่งรับรู้รายได้ให้เร็วกว่าที่ควรจะเป็น
2. การลดกำไรของงวดปัจจุบันให้ต่ำลง (Reducing current-year performance) เป็นการที่ฝ่ายบริหารตัดสินใจที่จะทำให้งบกำไรขาดทุนแสดงค่าใช้จ่ายให้มากกว่าที่ควรจะเป็น
3. การกำหนดช่วงเวลาที่จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน (Timed management actions) เช่นฝ่ายบริหารตัดสินใจที่จะชะลอรายการที่เกิดขึ้น
4. การเปลี่ยนแปลงทางการบัญชีซึ่งเป็นไปตามดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary accounting changes) เป็นการที่ฝ่ายบริหารตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วพยายามรายงานเรื่องต่าง ๆ ทางบัญชีตามที่ตนตัดสินใจ
5. การล้างบาง (Big bath) เป็นการที่ฝ่ายบริหารตัดสินใจรายงานหรือแสดงผลขาดทุนทั้งหมดในงวดปัจจุบันทั้งที่ควรรับรู้ในงวดต่อไป

ซึ่งการจำแนกประเภทของการตกแต่งกำไรดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวคิดหรือหลักการที่ดีต่อนักวิเคราะห์ในการตั้งข้อสังเกตว่าบริษัทใดมีการตกแต่งบัญชีหรือไม่ อย่างไร

นอกจากวิธีการตกแต่งบัญชีตามหลักคิดของ Mulford and Comiskey (1996) ข้างต้นแล้ว ยังมีแนวทางของการบัญชีสืบสวน (Forensic Accounting) ที่มีเป้าหมายในการตรวจสอบการทุจริตในองค์กร โดยศิลปิน ศรีจันเพชร (2560) ได้ยกตัวอย่างสัญญาณบอเหตุทางการบัญชีและการตรวจสอบเพื่อใช้ในการตรวจสอบตามแนวทางการบัญชีสืบสวนดังนี้

1. พบปัญหาในการตรวจสอบเอกสารประกอบรายการค้าเช่น รายการที่มีเอกสารประกอบไม่เพียงพอ หรือรายการที่ไม่มีการอนุมัติอย่างเหมาะสม

2. รายการและวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ซับซ้อน

3. มีรายการค้าที่ผิดปกติจากบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

4. พบข้อผิดพลาดอย่างมีสาระสำคัญจากการตรวจสอบในปีก่อน ๆ

5. การจ่ายค่าบริการ ซึ่งปรากฏสูงกว่าบริการที่ได้รับ

6. ไม่จัดทำบัญชีสูญยอดเงินฝากธนาคารหรือไม่ติดตามผลแตกต่างที่เกิดขึ้นอย่าง

ทันเวลา

7. เอกสารสูญหาย

8. การตัดบัญชีหนี้สูญหรือสินค้าขาดบัญชีโดยไม่ติดตามหาสาเหตุ

9. เงินสดขาดบัญชี

10. ไม่มีการจัดทำรายละเอียดประกอบยอดบัญชีคงเหลือ

11. รายละเอียดในบัญชีย่อยไม่ตรงกับบัญชีคุมยอด

12. ยอดค้างชำระของลูกค้าเพิ่มขึ้น

13. รายการปรับปรุงทางบัญชีมีมากผิดปกติ

14. ซื้อสินค้ามากเกินไปเกินปริมาณที่ควร

15. จ่ายเงินซ้ำซ้อน

16. ผู้บริหารและบุคลากรหลีกเลี่ยงหรือตอบคำถามเกี่ยวกับการตรวจสอบอย่างไม่มี

เหตุผล

17. การเปลี่ยนแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่มีการบันทึกอนุมัติ และทดสอบ

18. การไม่สามารถเรียกข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์เนื่องจากเอกสารหรือโปรแกรมไม่สมบูรณ์หรือไม่เป็นปัจจุบัน

2.2.2 กรณีศึกษาการตกแต่งบัญชีของบริษัทจดทะเบียน

การตกแต่งงบการเงินนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากต่อนักลงทุนและวงการตลาดหุ้น และอดีตได้แสดงให้เห็นว่ามีการตกแต่งงบการเงินเกิดขึ้นจริงในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของเราเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ก.ล.ต. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐก็ได้เข้ามาช่วยกำกับดูแลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้อง โปร่งใสและพร้อมที่จะลงโทษบริษัทที่กระทำความผิด ทั้งนี้จากการปฏิบัติงานที่เข้มงวดและกวดขันอย่างจริงจังทำให้ ก.ล.ต. ตรวจพบกรณีของบริษัทกระทำความผิดทางด้านบัญชีโดยได้กล่าวโทษต่อบริษัทดังกล่าวในเวลาต่อมาซึ่งมีกรณีตัวอย่างดังนี้

ข่าวออกโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ปี 2560 ระบุว่า ก.ล.ต. ตรวจสอบงบการเงิน AIE พบว่า ในช่วงปี 2557 นายอนุรักษ์ และนายพนพล ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัท AIE ได้ร่วมกันสั่งการให้ AIE ไม่จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องในธุรกรรมการขายน้ำมันและรับจ้างกลั่นน้ำมันให้ครบถ้วน และไม่ได้บันทึกบัญชีรายได้และบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องในระบบบัญชีของ AIE จนเป็นเหตุให้งบการเงินงวดไตรมาส 1-3 ปี 2557 และงบการเงินประจำปีเดียวกันของ AIE แสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริงจำนวน 135 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญต่องบการเงิน

ดังนี้จะแสดงให้เห็นได้ว่า ก.ล.ต. ไม่ได้นิ่งนอนใจและพร้อมที่จะลงโทษบริษัทที่กระทำความผิดหาก ก.ล.ต. พิจารณาแล้วว่าการบันทึกบัญชีที่ไม่ถูกต้องนั้นเป็นสาระสำคัญต่องบการเงิน ทั้งนี้จากกรณีตัวอย่างข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทดังกล่าวแสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริงมากถึงจำนวน 135 ล้านบาทซึ่งการกระทำดังกล่าวของบริษัทย่อมทำให้ความรู้สึกของนักลงทุนเปลี่ยนไปอย่างแน่นอนเมื่อทราบข่าวสารการดำเนินงานของบริษัทที่แท้จริงเป็นเช่นไร

2.3 กฎหมายและคำพิพากษาที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 กฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับกรณีการตกแต่งบัญชี

นอกเหนือจากมาตรฐานการบัญชีฉบับต่างๆที่เป็นส่วนช่วยในการสร้างข้อจำกัดเพื่อไม่ให้การบันทึกบัญชีเป็นไปตามอำเภอใจของฝ่ายบริหารแล้ว ยังมีกฎหมาย และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่

ออกมาเพื่อคอยกำกับดูแลบริษัทให้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ซึ่งกฎหมาย และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังมีบทกำหนดโทษทั้งแก่บริษัทและรายบุคคลอีกด้วย จึงนับได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่งของ ก.ล.ต. ในการใช้เพื่อลงโทษบริษัทที่ตกแต่งบัญชี อย่างไรก็ตามก็มีบางกรณีเท่านั้นที่ ก.ล.ต. สามารถลงโทษได้โดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล แต่หากกรณีใดที่พ้นเขตอำนาจของ ก.ล.ต. แล้ว ก.ล.ต. สามารถใช้วิธีการกล่าวโทษต่อบริษัทดังกล่าวเพื่อให้หน่วยงานที่มีอำนาจลงโทษดำเนินการลงโทษต่อไป

กฎหมายที่สำคัญในการกำกับตลาดทุนคือพระราชบัญญัติและตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และมีมาตราที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางด้านบัญชีของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทดังนี้

โทษทางอาญาของผู้สอบบัญชีกรณีความผิดทางด้านบัญชี

มาตรา 287 ผู้สอบบัญชีผู้ใดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา 32 หรือมาตรา 33 บริษัทหลักทรัพย์ กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือบริษัทที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อแสดงความเห็นต่องบการเงินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีหรือ ข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด หรือทำรายงานเท็จหรือฝ่าฝืนมาตรา 62 วรรคหนึ่ง มาตรา 107 หรือมาตรา 140 วรรคสี่ หรือวรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

โทษทางอาญาของบริษัทกรณีความผิดทางด้านบัญชี

มาตรา 281/10 ผู้ใดมีหน้าที่ส่งหรือเปิดเผยเอกสารหรือข้อมูลดังต่อไปนี้แสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) เอกสารหรือข้อมูลที่ส่งต่อสำนักงานหรือตลาดหลักทรัพย์ แล้วแต่กรณีตามมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 58 หรือมาตรา 199

(2) เอกสารหรือข้อมูลที่ส่งหรือเปิดเผยต่อผู้ถือหุ้นหรือประชาชนทั่วไปตามบทบัญญัติแห่งหมวด 3/1 การบริหารกิจการของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

(3) เอกสารหรือข้อมูลที่ส่งหรือเปิดเผยต่อสำนักงานหรือผู้ถือหุ้น แล้วแต่กรณีตามมาตรา 246 มาตรา 247 มาตรา 248 หรือมาตรา 250

โทษทางอาญาของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทกรณีความผิดทางด้านบัญชี

มาตรา 300 เว้นแต่จะได้กำหนดความรับผิดชอบของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลไว้เป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา 311 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำการหรือไม่กระทำการ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา 312 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำหรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้

(1) ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอมบัญชีเอกสารหรือหลักประกันของนิติบุคคลดังกล่าวหรือที่เกี่ยวกับนิติบุคคลดังกล่าว

(2) ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชีหรือเอกสารของนิติบุคคลหรือที่เกี่ยวกับนิติบุคคลนั้น หรือ

(3) ทำบัญชีไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบันหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริงถ้ากระทำหรือยินยอมให้กระทำเพื่อลวงให้นิติบุคคลดังกล่าวหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้หรือลวงบุคคลใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา 313 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ใด ผ่าฝืนมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 309 หรือมาตรา 311 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำการฝ่าฝืนในมาตรานั้น ๆ แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ค่าปรับดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาท

จากหลักกฎหมายต่าง ๆ ข้างต้น มาตราที่ค่อนข้างมีความสำคัญซึ่งกำหนดโทษทางอาญาต่อความผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทคือ มาตรา 312 เนื่องจากมาตราดังกล่าวได้ระบุลักษณะของการกระทำความผิดที่ชัดเจน นอกจากนี้จากบทกฎหมายดังกล่าวเปรียบเสมือนการให้นิยามของการตกแต่งบัญชีในเชิงกฎหมายว่าเป็นการทำบัญชีที่ไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง และเป็นการกระทำเพื่อลวงบุคคลใด ๆ ให้ขาดประโยชน์อันควรได้ เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายจากถ้อยคำดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้ถ้อยคำกว้าง ๆ แต่ก็ยังอยู่บนหลักการสำคัญคือเป็นการบันทึกบัญชีที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการตีความของศาล และเป็นประโยชน์แก่คู่ความในการพิสูจน์ว่าการบันทึกบัญชีดังกล่าวนั้นถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่

นอกจากนี้ยังต้องพิสูจน์เจตนาของผู้กระทำด้วยว่าได้กระทำเพื่อลวงให้บุคคลใด ๆ ขาดประโยชน์หรือไม่ เนื่องจากการกระทำความผิดต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยเจตนา อีกทั้งการกระทำความผิดในเรื่องดังกล่าวนี้ต้องเป็นเจตนาที่ทุจริตด้วย ซึ่งก็คือการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเอง หรือบุคคลอื่น อันเป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีข้างต้นที่อาจพิจารณาถึงแรงจูงใจในการตกแต่งบัญชีว่าบริษัทหรือฝ่ายบริหารกระทำการตกแต่งบัญชีโดยมีความหวังที่จะได้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งในขั้นสุดท้าย

2.3.2 คำพิพากษาและแนวทางการพิจารณาของศาล

ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วว่า ก.ล.ต. ไม่ได้มีอำนาจในการลงโทษบริษัท หรือฝ่ายบริหารได้ทุกรณจึงจึงต้องมีการกล่าวโทษไปยังหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่มีอำนาจเพื่อดำเนินคดีกับบริษัทต่อไป โดยเมื่อคดีขึ้นสู่ศาลแล้วก็จะมีการสืบพยานเพื่อพิสูจน์ความผิดของบริษัทที่ถูกกล่าวโทษอย่างเต็มที่ ซึ่งขั้นตอนนี้ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของบริษัท ถ้าคดีถึงที่สุดเมื่อใด คู่ความก็ต้องผูกพันตามคำพิพากษาและจะต้องได้รับโทษตามคำพิพากษานั้น

ในอดีตมีคดีที่สำคัญคดีหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องราวของบริษัท ปิคนิก คอร์ปอเรชั่น คดีหมายเลขดำ ผบอ.45/2550 ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีพิเศษ 1 เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องอดีตผู้บริหารปิคนิค ในเรื่องการตกแต่งบัญชีโดยมีส่วนหนึ่งของคำพิพากษาที่น่าสนใจดังนี้

“โดยศาลเห็นว่า การทำสัญญาระหว่าง บริษัทปิคนิค จำเลยที่ 22 กับ บริษัทจำเลยที่ 11-20 นั้น เป็นสัญญาเช่าที่มีความผิดปกติ เมื่อบริษัทจำเลยที่ 11-20 มีสถานะขาดทุน ไม่อาจกระจายถึงแก่สไปยังลูกค้าไปทั่วถึง อีกทั้งการทำสัญญาเช่าดังกล่าว บริษัทจำเลยที่ 11-20 เป็นฝ่ายเสียเปรียบทางการค้า จากพยานหลักฐานโจทก์ จึงเชื่อว่า บริษัทปิคนิค จำเลยที่ 22 ไม่ได้มีเจตนาทำ

สัญญาเช่าถึงแก่กับบริษัท จำเลยที่ 11-20 อย่างแท้จริง เป็นการทำสัญญาเช่นอันเป็นเท็จ เพื่อ
ตักแต่งบัญชี เพื่อลวงบุคคลใดๆ”

“จำเลยที่ 1- 2 มีความผิดตาม พ.ร.บ.หลักทรัพย์ฯ มาตรา 56 (1) ะ (3), 312 และ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเป็นกรรมการบริษัท ร่วมกันทำหรือยินยอมให้ทำบัญชีเป็น
เท็จ เพื่อลวงบุคคลใดๆ ให้จำคุกจำเลยที่ 1-2 คนละ 2 กระทบๆ ละ 6 ปี รวมจำคุกจำเลยที่ 1-2 คน
ละ 12 ปี พิพากษาให้จำคุกจำเลยที่ 3-10 คนละ 5 ปี ส่วนบริษัทจำเลยที่ 11-21 ให้ปรับรายละ 6
แสนบาท และบริษัทปิคนิค จำเลยที่ 22 ให้ปรับ บริษัทปิคนิค จำเลยที่ 22 จำนวน 1 แสนบาท”

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าหากมีพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าการกระทำ
ความผิดนั้นชัดเจนเพียงพอ คำพิพากษาของศาลจะตัดสินโดยตรงไปตรงมาว่าเป็นการตักแต่งบัญชี
และเพื่อลวงบุคคลใด ๆ ซึ่งบุคคลใด ๆ นั้นไม่ได้หมายถึงแค่นักลงทุน แต่รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด
นั่นเอง นอกจากนี้ศาลได้กำหนดทั้งโทษจำคุกและปรับด้วย นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสังเกตว่าเรื่องราว
ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2550 แต่ปัจจุบันเรายังได้รับข่าวการตักแต่งบัญชีอยู่ตลอดมา นักลงทุนจึง
ควรใส่ใจและตั้งข้อสังเกตให้มากเพื่อพิจารณาว่าบริษัทที่ตนกำลังวิเคราะห์อยู่นั้นกำลังตักแต่งบัญชีอยู่
หรือไม่

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมตลาดทุนของ
ประเทศไทย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแนวโน้มหรือทิศทาง (Trend) ของวิธีการตักแต่งบัญชี รวมถึง
จำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชีของ ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียน
ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อสร้างข้อสังเกตให้แก่ นักลงทุน อย่างไรก็ตามการทบทวน
วรรณกรรมนี้ก็ช่วยให้เข้าใจสาเหตุและวิธีการตักแต่งกำไรต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์กรณี
กล่าวโทษของ ก.ล.ต. ได้

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การค้นคว้าอิสระนี้มุ่งเน้นศึกษา “แนวโน้มหรือทิศทาง (Trend) ของวิธีการตกแต่งบัญชี รวมถึงจำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชีของ ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พร้อมกับการวิเคราะห์บทลงโทษหรือการป้องกันที่เหมาะสมในอนาคต” ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากข่าวที่นำเสนอบนเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยขั้นตอนในการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการค้นคว้าอิสระนี้คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ระหว่างปีพ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2560 รวมระยะเวลาทั้งหมด 10 ปี โดยไม่คำนึงว่าบริษัทจดทะเบียนนั้นจะถูกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้นเครื่องหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย หรือมีการถูกถอนออกจากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในภายหลังหรือไม่ก็ตาม อีกทั้งการค้นคว้าอิสระนี้ไม่ได้มีการเลือกศึกษาบริษัทจดทะเบียนโดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงเป็นการศึกษาบริษัทที่ถูกกล่าวโทษโดย ก.ล.ต. ทั้งหมด

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการตรวจสอบและทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่าลักษณะความผิดในการตกแต่งบัญชียังคงเกิดขึ้นเรื่อย ๆ เสมอมา จึงมีความเห็นว่าควรที่จะต้องเก็บข้อมูลย้อนหลังให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ อย่างไรก็ตามการค้นคว้าอิสระนี้ได้เลือกข่าวที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งสามารถค้นคว้าย้อนหลังได้ถึงปี พ.ศ. 2551 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าข้อมูลที่ย้อนหลังไปจำนวน 10 ปีก็เพียงพอในการศึกษาและวิจัยถึงแนวโน้มหรือทิศทาง (Trend) ของวิธีการตกแต่งบัญชี รวมถึงจำนวนและลักษณะการกล่าวโทษในด้านความผิดทางบัญชีของ ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

วิธีการค้นนั้นคือการกรอกคำค้นหาในช่องค้นหาหัวข้อจากนั้นกดค้นหา โดยสืบค้นจาก <https://www.sec.or.th/TH/Pages/SearchNews.aspx>

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยในการค้นคว้าอิสระนี้ได้ให้ความเชื่อมั่นโดยเป็นการเก็บข้อมูลเฉพาะข่าวที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โดยตรง และมีหน้าที่คอยสอดส่องดูแลให้ตลาดทุนอยู่ในระดับมาตรฐานอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งเว็บไซต์ยังมีหมวดหมู่ที่สามารถค้นหาข่าวได้อย่างสะดวก ซึ่งข่าวของ ก.ล.ต. นั้นเป็นที่ยอมรับว่ามีความน่าเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากนักลงทุนเป็นอย่างมาก และสำนักข่าวต่าง ๆ ก็ยังมีการอ้างอิงข่าวของ ก.ล.ต. อีกด้วย

ในส่วนวิธีของการสืบค้นข่าวของ ก.ล.ต. นั้นผู้วิจัยจะค้นหาจากช่วงเวลาเป็นรายปี ประกอบกับการกำหนดคำค้นหา ซึ่งผู้วิจัยแบ่งหมวดหมู่ของคำค้นหาเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. ประเภทเนื้อหาและการกล่าวโทษ ซึ่งมีคำค้นหาดังต่อไปนี้
 - 1.1 ตกแต่งงบการเงิน
 - 1.2 ตกแต่งบัญชี
 - 1.3 ตกแต่งรายได้
 - 1.4 บันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง
 - 1.5 บัญชีเท็จ
 - 1.6 เอกสารเท็จ
 - 1.7 ข้อความสำคัญ
 - 1.8 ลงข้อความเท็จ
 - 1.9 การทำผิดเกี่ยวกับเอกสาร
 - 1.10 การทำผิดเกี่ยวกับบัญชี
2. ประเภทมาตรการความผิดที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี ซึ่งมีคำค้นหาดังต่อไปนี้
 - 2.1 มาตรา 281/10
 - 2.2 มาตรา 287

2.3 มาตรา 300

2.4 มาตรา 307

2.5 มาตรา 311

2.6 มาตรา 312

2.7 มาตรา 313

เมื่อผู้วิจัยได้ข่าวที่คัดกรองมาจากคำค้นหาข้างต้นแล้ว จะทำการคัดกรองโดยข่าวใดที่แสดงในผลของการค้นหาเป็นข่าวเดียวกันจะถือว่าเป็นหนึ่งข่าว

หลังจากใช้วิธีการคัดกรองด้วยคำค้นหาแล้ว ผู้วิจัยจะทำการศึกษาข่าวทั้งหมดของ ก.ล.ต. อีกครั้งหนึ่งโดยจะพิจารณาเฉพาะหัวข้อข่าว เพื่อเป็นการตรวจสอบอีกครั้งและเป็นการป้องกันความผิดพลาดของระบบการค้นหาออนไลน์อีกทางหนึ่ง หากพบว่ามีการเข้าข่ายว่าเป็นกรณีกล่าวโทษที่เกี่ยวกับความผิดทางบัญชี ผู้วิจัยจะคัดแยกออกมาเพื่อศึกษาในภายหลังอีกครั้งว่าเกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัยของการค้นคว้าอิสระนี้หรือไม่ หากพบว่าเกี่ยวข้องผู้วิจัยจะทำการศึกษาเชิงลึกต่อไป

3.3 การวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

หลังจากรวบรวมข่าวที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาแล้ว ผู้วิจัยจะนำข่าวที่ได้มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาโดยเริ่มจากการแบ่งแยกว่าผู้ถูกกล่าวหาคือบริษัทใดและอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมใดและบันทึกในรูปแบบสถิติ ต่อมาจะวิเคราะห์เนื้อหาของกรกระทำผิดว่าเป็นการตกแต่งบัญชีในรูปแบบใดเช่นเป็นการตกแต่งบัญชีเพื่อทำให้บริษัทรับรู้รายได้มากกว่าความเป็นจริง หรือรับรู้ค่าใช้จ่ายมากกว่าความเป็นจริง รวมถึงวิเคราะห์ว่าบริษัทใช้วิธีใดในการตกแต่งบัญชี นอกจากนี้หากเป็นกรณีกล่าวโทษที่มีคำพิพากษาของศาลแล้วจะบันทึกเพิ่มเติมเพื่อดูแนวโน้มการพิจารณาลงโทษของศาลในอนาคต

การสรุปผลการศึกษานั้นผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปแบบของการเปรียบเทียบข้อมูลในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมพร้อมกับลักษณะและวิธีการการตกแต่งบัญชีที่นิยมใช้ในกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยผู้วิจัยจะนำเสนอเพิ่มเติมในส่วนของการเห็นและมุมมองทางกฎหมายในส่วนการลงโทษที่เกี่ยวข้องพอจะรวมเข้ากันได้กับความผิดทางด้านบัญชีเพื่อเป็นข้อมูลในการตั้งข้อสังเกตให้รอบด้านมากขึ้นและเป็นการป้องกันปัญหาการตกแต่งงบการเงินต่อไปในอนาคต

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 ผลการค้นหา

4.1.1 คำค้นหาในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษ

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้คำค้นหาในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษเพื่อสืบค้นข่าว ก.ล.ต. ปรากฏว่ามีข่าวทั้งสิ้นจำนวน 42 ข่าวโดยแสดงแยกเป็นรายปีจำนวน 10 ปี ซึ่งข้อมูลที่ปรากฏเป็นการสืบค้นจนถึงวันที่ 8 ธันวาคม 2561 จึงเป็นข้อจำกัดงานวิจัยที่ไม่อาจสืบค้นปีพ.ศ. 2561 ได้ทั้งปี (จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561) รายละเอียดเลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. ในแต่ละปีปรากฏตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงผลการค้นหาข่าว ก.ล.ต. ในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษ

เนื้อหาและการกล่าวโทษ										
เลขที่ข่าว	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561
ตกแต่งงบการเงิน				110	77	91				
ตกแต่งบัญชี			25, 38	18, 78						
ตกแต่งรายได้	78	92								
บันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง		34, 70		21		182				2
บัญชีเท็จ					71		15, 29, 81			

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงผลการค้นหาค่า ก.ล.ต. ในกลุ่มเนื้อหาและการกล่าวโทษ (ต่อ)

เอกสาร เท็จ				100		182	29, 110	40		125, 138, 144
ข้อความ สำคัญ							110, 133			62, 147
ลงข้อความ เท็จ	78	34	61	74	77		110		95	38, 62, 147
การทำผิด เกี่ยวกับ เอกสาร							133			
การทำผิด เกี่ยวกับ บัญชี							110			
รวม	2	4	3	6	3	3	10	1	1	9

4.1.2 คำค้นหาในกลุ่มมาตรการความผิด

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้คำค้นหาในกลุ่มมาตรการความผิดเพื่อสืบค้นข่าว ก.ล.ต. ปรากฏว่ามีข่าวทั้งสิ้นจำนวน 144 ข่าว โดยแสดงแยกเป็นรายปีจำนวน 10 ปี ซึ่งข้อมูลที่ปรากฏเป็นการสืบค้นจนถึงวันที่ 8 ธันวาคม 2561 จึงเป็นข้อจำกัดงานวิจัยที่ไม่อาจสืบค้นปีพ.ศ. 2561 ได้ทั้งปี (จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561) รายละเอียดเลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. ในแต่ละปีปรากฏตามตารางที่ 4.2

ตาราง 4.2

ตารางแสดงผลการค้นหาค่าว ก.ล.ต. ในกลุ่มมาตรการความผิด

มาตรการความผิด										
เลขที่ข้อ	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561
มาตรา 281/10										15
มาตรา 287	50									
มาตรา 300	43		80, 74, 54, 25		63	181, 113, 71, 47	133, 131, 129, 27, 21		104, 102, 64, 64 (2017), 61, 24	124, 119, 103,29,9,1
มาตรา 307	28, 50, 78	33, 34, 55, 59, 92	34, 61	21, 40, 74	71, 77	182	15, 110, 133		23, 95, 104	2, 150
มาตรา 311	28, 50, 78	33, 34, 55, 59, 77, 92	18, 34, 61	21, 40, 41, 74, 96	18, 32, 71, 77, 91	26, 132, 182	15, 76, 108, 109, 110, 133	101, 109, 125	23, 95, 104	2, 38, 76, 147
มาตรา 312	50, 78	33, 34, 55, 92	25, 34, 61	18, 21, 74, 110	71, 77	182	15, 29, 51, 81, 110, 133		23, 46, 95, 97, 104	2, 33, 38, 62

ตาราง 4.2

ตารางแสดงผลการค้นหาข่าว ก.ล.ต. ในกลุ่มมาตรการความผิด (ต่อ)

มาตรา	28,	33,	34,	21,	71,	182	15,	35	95	
313	50,	34,	61	74	77		110,			
	78	55,					133			
		59								
รวม	13	19	14	14	12	10	23	4	18	17

4.2 ประเด็นข่าวและบริษัทจดทะเบียนที่เกี่ยวข้อง

4.2.1 เลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. แยกรายปี

เนื่องจากผลการค้นหาข่าว ก.ล.ต. ปรากฏว่ามีเลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. จำนวนมากที่ใช้คำค้นหาต่างกันแต่เลขที่ฉบับข่าวซ้ำกันในปีเดียวกัน ผู้วิจัยจึงคัดกรองเลขที่ฉบับข่าวที่ซ้ำกันออกไป และจัดแสดงเรื่องของข่าวประกอบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการจำแนกประเภทของข่าวในแต่ละฉบับ เมื่อคัดกรองแล้วปรากฏเลขที่ฉบับข่าวที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 86 ฉบับ รายละเอียดโปรดดูตารางที่ 4.3 – 4.12

ตารางที่ 4.3

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2552

2552		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
28	ทุจริต ยักยก	-
43	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดย ไม่ได้รับใบอนุญาต	-
50	กล่าวโทษและสั่งพักการให้ความเห็นชอบ ผู้สอบบัญชี	SECC, POMPUI
78	ทุจริต ยักยก ตกแต่งรายได้	SECC

ตารางที่ 4.4

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2553

2553		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
33	ทุจริต ยักยอก ปลอมแปลงเอกสาร ลงบัญชีเป็นเท็จ	NIPPON
34	ทุจริต ยักยอก	CEN (EWC เดิม)
55	อายุทรัพย์สินสินอดีตผู้บริหาร	NIPPON
59	ทุจริต ยักยอก	IEC
70	แจ้งให้แก้ไขงบการเงินประจำปี 2552	NIPPON
77	ทุจริตใช้ข้อมูลของลูกค้าเพื่อประโยชน์ของ ตนและพวก	-
92	ทุจริตตกแต่งรายได้ และจัดทำเอกสารอัน เป็นเท็จ	POWER-P

ตารางที่ 4.5

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2554

2554		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
18	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
25	ตกแต่งบัญชีเพื่อลวงบุคคลอื่น ปกปิด รายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ และใช้ ข้อมูลภายในซื้อขายหลักทรัพย์	ROYNET
34	ทุจริต ยักยอก ปลอมแปลงเอกสาร ลงบัญชีเป็นเท็จ	NIPPON
38	เลขาธิการ ก.ล.ต. ชี้บริษัทไทยมี ศักยภาพพร้อมสู่เวทีสากล	-
54	ก.ล.ต. แจ้งผู้ถือหุ้น DEMCO ให้ศึกษา ข้อมูลอย่างรอบคอบ	DEMCO
61	ทุจริต ลงข้อความเท็จ	IEC

ตารางที่ 4.5

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2554 (ต่อ)

74	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดย ไม่ได้รับใบอนุญาต	-
80	แพร่ข่าวให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าราคาหุ้นจะ เพิ่มสูงขึ้น และแพร่ข้อมูลที่มีได้เปิดเผยใน ร่างหนังสือชี้ชวน	TPIPL

ตารางที่ 4.6

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2555

2555		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
18	ตกแต่งบัญชี อันเป็นเท็จ เพื่อลวงบุคคลใด ๆ	PICNI
21	จัดทำสำเนารายงานการประชุม คณะกรรมการเป็นเท็จ, บันทึกบัญชีไม่ ถูกต้อง	MGR
40	ทุจริตถ่ายเทผลประโยชน์จากบริษัทโดยมิ ชอบ	GEN
41	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
74	ทุจริต ยักยอก ปลอมแปลงเอกสาร ลงบัญชีเป็นเท็จ	NIPPON
78	เข้มงวดคุณภาพสำนักงานสอบบัญชี	-
96	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
100	เพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้แนะนำการ ลงทุน	-
110	จัดทำและเปิดเผยข้อมูลเท็จในเอกสาร บัญชีและงบการเงินของบริษัท	SINGHA

ตารางที่ 4.7
ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2556

2556		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
18	แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการรู้ข้อมูลแผนการลงทุนของกองทุนรวม	-
32	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
63	ใช้ข้อมูลภายในขายหุ้นบริษัท	-
71	ทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ทรัพย์สินของกองทุนเสียหาย และทำบัญชีเท็จ	-
77	ตกแต่งงบการเงิน และทุจริตยักยอกเงินของบริษัท	MAX (AMAC เดิม)
91	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-

ตารางที่ 4.8
ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2557

2557		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
26	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
47	ประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
71	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต	-
91	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
113	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต	-
132	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
181	ประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
182	จัดทำบัญชีหรือเอกสารเท็จและทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน	DAIDO

ตารางที่ 4.9
ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2558

2558		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
15	จัดทำเอกสารและบัญชีเท็จ ทุจริตและเบียดบังทรัพย์สินของบริษัท	-
21	สั่งพักผู้แนะนำการลงทุน	-
27	เชิญชวนกิจการระดมทุนผ่านตราสารหนี้	-
29	จัดทำบัญชีเท็จ	PRO
51	ร่วมกันกระทำหรือยินยอมให้จัดทำบัญชีไม่ถูกต้อง หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง และฉ้อโกงประชาชน	POWER-P
76	บริหารงานโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ กระทำการแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบ	-
81	จัดทำบัญชีและงบการเงินเท็จ	GSTEL
108	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
109	ทุจริต แสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้	BLISS
110	เบียดบังเงินโดยทุจริต ยอมให้ลงข้อความเท็จและไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชีและเอกสาร ทำบัญชีไม่ถูกต้องครบถ้วนตามจริงเพื่อลวงผู้อื่นเกี่ยวกับการเบียดบังเงิน	POWER-P
129	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต	-
131	อาศัยข้อมูลภายในซื้อหุ้น	MAKRO
133	ทุจริต และกระทำหรือยินยอมให้มีการทำผิดเกี่ยวเอกสาร	RAM

ตารางที่ 4.10
ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2559

2559		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
35	ขอให้ผู้ถือหุ้นไปใช้สิทธิออกเสียง	ECL
40	ยื่นเอกสารเท็จขอความเห็นชอบเป็นผู้ แนะนำการลงทุน	-
101	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
109	นำชื่อของบุคคลอื่นมารับจัดสรรหุ้นเพื่อ ตนเอง และได้รับผลประโยชน์ไป	IPO ของ TAKUNI และ CCN
125	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-

ตารางที่ 4.11
ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2560

2560		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
23	ทุจริต เบียดบังทรัพย์สินของบริษัท	TRITN
24	เตือนผู้ลงทุนใช้ความระมัดระวัง	-
46	จัดทำบัญชีและงบการเงินไม่ถูกต้อง	AIE
61	เตือนผู้ถือหุ้นไปใช้สิทธิออกเสียง	EIC
64	ไม่ผ่อนผันขยายเวลาส่งรายงาน special audit และจะพิจารณาการทำหน้าที่ของ ผู้บริหาร	EARTH
95	ทำธุรกรรมอำพรางเพื่อให้ผลประโยชน์การสูง เกินความจริง	GL
97	แจ้งให้แก้ไขงบการเงินให้ถูกต้องโดยเร็ว	GL
102	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
104	กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต และแสวงหา ประโยชน์ที่มิควรได้ ทำให้บริษัทเสียหาย	IEC

ตารางที่ 4.12
 ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2561

2561		
เลขที่ข่าว	ประเด็น	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
1	เสนอขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้นกู้ต่อประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
2	ทุจริต ยักยอกเงินจากการขายตัว B/E และยินยอมให้บันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง	KC
9	เสนอขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้นกู้ต่อประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
15	กรณีปกปิดข้อความที่ควรแจ้งในสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่บริษัทหยุดประกอบกิจการ	POLAR
29	เสนอขายหุ้นเพิ่มทุนต่อบุคคลในวงจำกัดโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
33	อาศัยข้อมูลภายในซื้อขายหุ้น	PDI
38	สร้างหนี้เทียม และลงข้อความเท็จในเอกสาร	POLAR
62	ลงข้อความเท็จและไม่ลงข้อความสำคัญ	EARTH
76	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-
103	ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและธุรกิจหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับอนุญาต	-
119	เสนอขายหุ้นกู้ต่อประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต	-
124	เกณฑ์การออกพันธบัตรอาเซียน	-
125	เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน	-
138	เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน	-
144	เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน	-

ตารางที่ 4.12

ตารางแสดงเลขที่ฉบับข่าว 2561 (ต่อ)

147	สร้างหนี้เทียม รวมทั้งเบียดบังเอาทรัพย์สิน เป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต และอาศัยข้อมูลภายในขายหลักทรัพย์	EARTH
150	เปิดรับฟังความคิดเห็น	-

4.2.2 เลขที่ฉบับข่าว ก.ล.ต. ที่เกี่ยวข้องกับคามผิด

จากตารางที่ 4.3 - 4.12 จะพบว่ามีการนำเสนอบนเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หลายประเภทถูกคัดกรองขึ้นมา แต่เนื่องจากการค้นคว้าอิสระนี้มุ่งประเด็นความผิดทางด้านบัญชีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงแยกชื่อย่อหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนที่มีความผิดทางด้านบัญชีและความผิดอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางด้านบัญชีออกมาแสดงในตารางเนื่องจากต้องการแสดงให้เห็นถึงการกระทำที่เป็นความผิดอย่างครอบคลุมทุกกรณี แต่ในการค้นคว้าอิสระนี้จะศึกษากรณีความผิดทางด้านบัญชีเท่านั้น ส่วนข่าวอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับคามผิดทางด้านบัญชีหรือความผิดใด ๆ เช่นข่าวที่เกี่ยวกับการเปิดรับฟังความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ, การเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนต่อบุคคลในวงจำกัดโดยไม่ได้รับอนุญาต, การเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้แนะนำการลงทุน, การประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือข่าวประชาสัมพันธ์จะไม่ถูกนำมาแสดงและวิเคราะห์อีกต่อไป รายละเอียดข่าวที่เกี่ยวข้องปรากฏตามตาราง 4.13

ตารางที่ 4.13

ตารางแสดงข่าว ก.ล.ต. ที่เกี่ยวกับความผิด

ข่าว ก.ล.ต.			
ความผิดที่เกี่ยวข้องกับบัญชี		ความผิดอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับบัญชี	
เลขที่ข่าว	ชื่อย่อ	เลขที่ข่าว	ชื่อย่อ
78/2552	SECC	34/2553	CEN
33/2553, 55/2553, 70/2553, 34/2554, 74/2555	NIPPON	40/2555	GEN
92/2553, 51/2558, 110/2558	POWER-P	80/2554	TPIPL
25/2554	ROYNET	109/2558	BLISS
59/2553, 61/2554, 104/2560	IEC	131/2558	MAKRO
18/2555	PICNI	23/2560	TRITN
21/2555	MGR	33/2561	PDI
110/2555	SINGHA		
77/2556	MAX(AMAC)		
182/2557	DAIDO		
29/2558	PRO		
81/2558	GSTEL		
133/2558	RAM		
46/2560	AIE		
64/2560, 62/2561, 147/2561	EARTH		
95/2560	GL		
2/2561	KC		
15/2561, 38/2561	POLAR		

4.3 วิเคราะห์ข่าว ก.ล.ต. กรณีความผิดที่เกี่ยวข้องกับบัญชี

4.3.1 หลักทรัพย์ SECC

4.3.1.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท เอส.อี.ซี. ออโต้เซลส์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) (SECC) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม หมวดธุรกิจยานยนต์

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรรค์ ประธานกรรมการ บริษัท เอส.อี.ซี. ออโต้เซลส์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) (SECC) กับพวกรวม 5 ราย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2551 กรณีร่วมกันทุจริตยกยอกเงินของบริษัทด้วยการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ ในการสั่งซื้อรถยนต์ที่ไม่มีจริง เพื่อเป็นเหตุอำพรางให้ต้องจ่ายเงินจากบัญชี SECC ให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่นโดยแยกความผิดออกเป็น 6 ประเด็น โดย 3 ประเด็นเป็นการทุจริตโดยการยกยอกเงิน, 1 ประเด็นเป็นการทุจริตยกยอกชุดจดทะเบียนรถยนต์, 1 ประเด็นเป็นการตกแต่งรายได้ค่าขายรถยนต์ และประเด็นสุดท้ายเป็นการทุจริตลงนามในใบถอนเงินของบริษัท

4.3.1.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าวคือการร่วมกันลงข้อความเท็จในบัญชี และทำบัญชีไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง เพื่อลวงผู้ถือหุ้นและบุคคลใด โดยการสร้างรายได้จากการขายรถยนต์ที่ไม่มีจริง 30 ล้านบาท และแสดงหนี้สินต่ำกว่าความเป็นจริง 30 ล้านบาท

4.3.1.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) ก.ล.ต. กล่าวโทษบุคคลที่กระทำความผิดต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งไม่พบว่า มีข่าว ก.ล.ต. เพิ่มเติมในด้านผลของคดี

(2) สถานะปัจจุบัน SECC ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.2 หลักทรัพย์ NIPPON

4.3.2.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท นิปปอน แพ็ค(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (NIPPON) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม หมวดบรรจุภัณฑ์

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายวิชัย ชัยสถาพร ประธานกรรมการ และกรรมการผู้อำนวยการของ บริษัท นิปปอนแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อ

วันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เนื่องจากการทุจริต ยักยอกทรัพย์สินของบริษัท รวมเป็นเงินประมาณ 179.6 ล้านบาท โดยนายวิชัยได้ปลอมแปลงเอกสารในการสั่งซื้อหลักทรัพย์ เพื่อลวงให้บริษัทจ่ายเงินออกจากบัญชีให้แก่ตนเองและบุคคลอื่น และได้ยักยอกหลักทรัพย์ของบริษัทไปเป็นของตน รวมทั้งยักยอกเงินค่าขายหน่วยลงทุนของบริษัทไปเป็นของตน และยังได้ปลอมแปลงเอกสารและลงบัญชีเป็นเท็จ โดยพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงปี 2551 - 2552 ซึ่งนายวิชัยเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานและได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของบริษัท

4.3.2.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

(1) NIPPON ไม่ได้บันทึกภาระหนี้สินตามตัวสัญญาใช้เงินและบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารแห่งหนึ่ง รวมทั้งรายการอื่นที่เกี่ยวข้องกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว

(2) NIPPON ไม่ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับเงินที่อดีตกรรมการของ NIPPON นำออกไปใช้ส่วนตัวและทรัพย์สินที่อดีตกรรมการกล่าวอ้างยังไม่ได้มีการจดจำนองเป็นหลักประกันไว้กับ NIPPON และไม่มีหลักฐานข้อผูกมัดใด ๆ ให้อดีตกรรมการต้องดำเนินการนำไปขายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ประกอบกับไม่ปรากฏว่า NIPPON ได้มีการตรวจสอบความมีอยู่จริงและประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประกอบการพิจารณาตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

(3) NIPPON ไม่ได้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีในอดีตกรรมการนำเงินออกไปและแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จว่า ได้นำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ในช่วงมกราคมถึงมีนาคม 2553

4.3.2.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การที่นายวิชัยอยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว ทำให้นายวิชัยเข้าข่ายเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น มีผลให้นายวิชัยต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนและจะดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้

(2) วันที่ 22 เมษายน 2554 นายวิชัยถูกศาลอาญาสั่งให้ขยายระยะเวลาอายัดทรัพย์สินของนายวิชัย ออกไปอีก 90 วัน จนถึงวันที่ 23 กรกฎาคม 2554

(3) วันที่ 7 สิงหาคม 2555 ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษนายวิชัย ชัยสถาพรดังนี้

(3.1) ฐานเป็นกรรมการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง และความซื่อสัตย์สุจริต โดยทุจริต รวม 18 กระทง จำคุกกระทงละ 3 ปี และปรับกระทงละ 60,000 บาท รวมเป็นจำคุก 54 ปี และปรับ 1,080,000 บาท

(3.2) ฐานเป็นกรรมการเบียดบังเอาทรัพย์สินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไปโดยทุจริต จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท

(3.3) ฐานเป็นกรรมการกระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริต รวม 6 กระทั่ง จำคุกกระทั่งละ 5 ปี และปรับกระทั่งละ 500,000 บาท รวมเป็นจำคุก 30 ปี และปรับ 3,000,000 บาท

(3.4) ฐานเป็นกรรมการกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายและลงข้อความเท็จในบัญชีหรือเอกสาร หรือทำบัญชีไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท

4.3.3 หลักทรัพย์ POWER-P

4.3.3.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ก.ล.ต. กล่าวโทษ นายราชศักดิ์ สุเสวี อดีตประธานกรรมการ และประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ บมจ. เพาเวอร์-พี กรณีมีการกระทำเข้าข่ายเป็นการตกแต่งรายได้รวม 34 ล้านบาท ในงบการเงินที่ใช้เพื่อนำหุ้นกลับเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในหมวดปกติในปี 2548 และการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการทุจริต ยักยอกเงินของ บมจ. เพาเวอร์-พี ออกไปอีกหลายรายการรวม 310 ล้านบาทโดยอำพรางผ่านการจ่ายเงินตรงจ่ายให้แก่บริษัทคู่ค้า จำนวน 4 รายการและจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ และให้ บมจ. เพาเวอร์-พี จ่ายเงินมัดจำค่าซื้อหุ้นบริษัทแห่งหนึ่งสูงกว่าความเป็นจริง

4.3.3.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

กระทำหรือยินยอมให้มีการจัดทำงบการเงินประจำปี 2547 ของ POWER-P ไม่ถูกต้อง หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง โดยรับรู้รายได้จากการให้บริการศึกษาความเป็นไปได้และจัดหาแหล่งเงินให้แก่โครงการก่อสร้าง ทั้งๆ ที่ไม่ได้มีการดำเนินการดังกล่าวจริง เพื่อลวงให้ผู้อื่นเข้าใจผิด

4.3.3.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) วันที่ 29 ธันวาคม 2557 ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษนายราชศักดิ์ นายพงษ์ศักดิ์ และ นางสาวศิริพร จำคุกคนละ 8 ปี และให้นายราชศักดิ์ คืนเงินผู้เสียหายรายหนึ่งเป็นจำนวน 878,169.19 บาท ส่วนนายคาเซน หรือคมกริช หรือ ชัชณูชา ลงโทษจำคุก 8 ปี

(2) วันที่ 30 มีนาคม 2558 ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษนายราชศักดิ์จำคุก 8 ปี แต่เนื่องจากนายราชศักดิ์ให้การเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงลดโทษจำคุกเหลือกรณีละ 5 ปี 4 เดือน รวมลงโทษจำคุก 10 ปี 8 เดือน โดยไม่รอลงอาญา

4.3.4 หลักทรัพย์ ROYNET

4.3.4.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท รอยเน็ต จำกัด (มหาชน) (ROYNET) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มเทคโนโลยีของตลาด MAI ธุรกิจขนาดกลาง

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษบริษัทรอยเน็ต จำกัด (มหาชน) และนายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์ กรณีตกแต่งบัญชีเพื่อลวงบุคคลอื่น ลงข้อความอันเป็นเท็จในเอกสาร ปกปิดรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ และใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหลักทรัพย์

4.3.4.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ตั้งแต่ต้นปี 2545 ROYNET ได้ขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าโดยวางขายอินเทอร์เน็ตการ์ดผ่านร้านค้าต่าง ๆ และถือเป็นวิธีปฏิบัติกับร้านค้าว่าหากร้านค้ายังไม่สามารถขายสินค้าได้ บริษัทก็จะยังไม่เรียกเก็บเงิน ซึ่งตามมาตราฐานการบัญชี ROYNET จะยังไม่สามารถรับรู้รายได้จากการวางขายสินค้านี้ดังกล่าว แต่นายกิตติพัฒน์ ซึ่งเป็นผู้บริหารที่มีอำนาจควบคุมและสั่งการในงานทุกๆ ด้านของบริษัท โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการตลาด ระบบคอมพิวเตอร์ และบัญชี รวมทั้งเป็นผู้ที่ได้รับทราบวิธีการบันทึกบัญชีที่ถูกต้อง ได้จัดการให้ ROYNET รับรู้การวางขายสินค้าที่ร้านค้าเป็นรายได้ทันที มีผลให้งบการเงินของบริษัทรอยเน็ต จำกัด (มหาชน) แสดงผลการดำเนินงานจากขาดทุนเป็นกำไรมาโดยตลอด (สืบค้นเพิ่มเติมโดยอ้างอิงจากข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 6/2546)

4.3.4.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) วันที่ 22 มีนาคม 2554 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาลงโทษนายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์ จำคุก 16 ปี 36 เดือน และปรับเป็นเงิน 3,760,000 บาท แต่นายกิตติพัฒน์ให้การสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ จึงให้ลดโทษลงกึ่งหนึ่ง เป็นจำคุก 8 ปี 18 เดือน โดยไม่รอลงอาญา และปรับ 1,880,000 บาท

(2) สถานะปัจจุบัน ROYNET ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.5 หลักทรัพย์ IEC

4.3.5.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท อินเตอร์แนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน) (IEC) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มทรัพยากร หมวดพลังงานและสาธารณูปโภค

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายสุรเดช มุขยางกูร กรณีลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทที่มีข้อความว่าที่ประชุมคณะกรรมการของ IEC ได้อนุมัติให้ IEC เข้าทำสัญญาเป็นลูกค้าประกันเงินกู้ของบริษัทเดอะ เอ็ม.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และได้เข้าทำสัญญาค้ำประกันการกู้ยืมเงินของบริษัทเดอะ เอ็ม.กรุ๊ปฯ ต่อธนาคารกรุงไทยฯ ในนามของ IEC อันเป็นกิจการที่เกินขอบเขตที่คณะกรรมการของ IEC ได้กำหนดไว้และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของ IEC ก่อน ทำให้ IEC มีภาระหนี้ค้ำประกันจำนวน 1,178 ล้านบาท

ต่อมาในปี 2560 ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตรกรรมการและผู้บริหาร IEC กับพวกรวม 25 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันกระทำความผิดหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังทรัพย์สิน และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ IEC เสียหาย ตลอดจนจัดทำหรือยินยอมให้มีการจัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เพื่อลวงบุคคลใด ๆ โดยแยกความผิดออกเป็น 9 ประเด็น โดย 6 ประเด็นเป็นการทุจริตโดยการยกยอกเงิน, 2 ประเด็นเป็นการทุจริตในหน้าที่ผ่านธุรกรรมการซื้อขาย และ ประเด็นสุดท้ายคือการการจัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง

4.3.5.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

กลุ่มบุคคลดังกล่าวได้จัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง โดยนายภูษณ นายชาญไชย และนายสรายุได้จัดทำเอกสารลงและชำระหนี้บางส่วนแทนลูกหนี้คือนายสุทัศน์ ซึ่งนายสุทัศน์ยอมเข้าเป็นลูกหนี้แทนนายสุทิน ใจธรรม และนางสาวจารุวรรณ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีของบริษัทเชื่อว่าลูกหนี้ที่ค้างชำระส่งมอบเชื่อเพลิงมูลค่า 53.62 ล้านบาท สามารถชำระหนี้คืนให้กับบริษัทได้ ก่อนที่ผู้สอบบัญชีจะอนุมัติให้ IEC เปิดเผยงบการเงินประจำปี 2558 โดยไม่ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจากหนี้ค้างชำระดังกล่าว

4.3.5.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) วันที่ 28 มิถุนายน 2554 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาลงโทษนายสุรเดช มุขยางกูร

(1.1) ฐานเป็นกรรมการลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมเพื่อลวงให้นิติบุคคลหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท

(1.2) ฐานเป็นกรรมการกระทำผิดหน้าที่ของตนโดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของนิติบุคคล

(1.3) ฐานเป็นกรรมการกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเอง ให้จำคุก 5 ปี และปรับ 2,356,000,000 บาท

แต่เนื่องจากนายสุรเดชให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษกระทงละกึ่งหนึ่ง เหลือกระทงละ 2 ปี 6 เดือน ปรับกระทงละ 250,000 บาท และ 1,178,000,000 บาท ตามลำดับ

รวมลงโทษจำคุก 4 ปี 12 เดือน โดยไม่รอลงอาญา และปรับ 1,178,250,000 บาท

(2) บุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว ทำให้นายวิชัยเข้าข่ายเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น มีผลให้นายวิชัยต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนและจะดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้

(3) สถานะปัจจุบัน IEC เป็นบริษัทที่อยู่ในช่วงดำเนินการแก้ไขเหตุเพิกถอน

4.3.6 หลักทรัพย์ PICNI

4.3.6.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (PICNI) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มทรัพยากร หมวดพลังงานและสาธารณูปโภค

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้ดำเนินคดีกับนายธีรชานนท์ นาวาสภาพพร และบุคคลอีก 8 รายข้างต้น ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนของโรงบรรจุแก๊ส และพนักงานอัยการได้ฟ้องบุคคลที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ โดยเพิ่มเติมนิติบุคคลซึ่งเป็นโรงบรรจุแก๊ส เป็นจำเลย รวม 22 ราย ต่อศาลชั้นต้น ซึ่ง ก.ล.ต. และกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ประสานความร่วมมือกับพนักงานอัยการในการพิจารณาคำพิพากษาและยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นในเวลาต่อมา

4.3.6.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

(1) ร่วมกันเปลี่ยนวิธีการทำสัญญาให้โรงบรรจุแก๊สที่เป็นบริษัทในเครือญาติหรืออยู่ในความควบคุมของนายธีรชานนท์ ลาภวิสุทธิสิน และนางสาวสุภาพร ลาภวิสุทธิสินเข้าถึงแก๊ส เพื่อตกแต่งบัญชี อันเป็นเท็จ เพื่อลวงบุคคลใด ๆ โดยสั่งให้บันทึกรายได้ลงในบัญชีแยกประเภทเป็นเท็จ

แล้วนำรายได้นั้นจัดทำและส่งงบการเงินรายไตรมาสที่ 2 และ 3 กับงบการเงินประจำปี 2547 ทำให้ งบการเงินประจำปี 2547 ของ PICNI แสดงรายได้เพิ่มสูงขึ้นผิดปกติ โดยมีกำไร 178,440,072 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มาจากค่าเช่าถังแก๊ส

(2) ร่วมกันจัดทำบัญชี งบการเงิน และรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท PICNI อันเป็นเท็จ เพื่อลวงบุคคลใด ๆ ว่ามีการอนุมัติให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรอุมาการก่อสร้าง กับ บริษัท พี. โพรสส์ ซัพพลายส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด กู้ยืมเงินรวมจำนวน 85,000,000 บาท

4.3.6.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555 ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดด้วยการเป็นคู่สัญญาเช่าถังแก๊สกับ PICNI รายละเอียด 5 ปี

(2) ลงโทษจำคุกนายพินิจ พุทธศาสตร์ 5 ปี และปรับบริษัท พี.โพรสส์ ซัพพลายส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด เป็นเงิน 600,000 บาท

(3) ปรับ PICNI 100,000 บาท ฐานนำส่งงบการเงินรายไตรมาส และงบการเงิน ประจำปี 2547 ที่มีการบันทึกบัญชีไม่เป็นไปตามแม่บทการบัญชี

(4) สถานะปัจจุบัน PICNI ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.7 หลักทรัพย์ MGR

4.3.7.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท แมเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (MGR) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่ม บริการ

ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษอดีตกรรมการของบริษัทแมเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (MGR) จำนวน 4 ราย ต่อพนักงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ (สศค.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อสอบสวนและดำเนินคดีกรณีร่วมกันปลอมเอกสารที่ใช้ประกอบการทำ สัญญาในนามของ MGR เพื่อค้ำประกันการกู้ยืมเงิน จำนวน 1,078 ล้านบาทให้แก่บริษัทเดอะ เอ็ม. กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TMG) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ MGR โดยที่คณะกรรมการ MGR ไม่ได้ รับทราบ จนเป็นเหตุให้ MGR มีภาระตามสัญญาค้ำประกัน อีกทั้งไม่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ ภาระค้ำประกันดังกล่าวในงบการเงินของ MGR (สืบค้นเพิ่มเติมโดยอ้างอิงจากข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 31/2543)

4.3.7.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

บันทึกบัญชีไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง โดยไม่ได้บันทึกภาระค้ำประกันเงินกู้ยืม ซึ่งเป็นรายการที่ทำให้รายได้ของ MGR เปลี่ยนแปลงผิดปกติ และนำส่งงบการเงินของ MGR ในระหว่างปี 2539 - 2541 ต่อ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อลวงให้ผู้ถือหุ้นของ MGR ขาดประโยชน์ที่ควรจะได้รับ และลวงให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่ได้รับรู้ถึงภาระค้ำประกันหนี้เงินกู้

4.3.7.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

ศาลพิพากษาลงโทษบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(1) จำคุกนายสนธิในความผิด 17 กระทง ๆ ละ 5 ปี รวม 85 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่ง คงเหลือ 42 ปี 6 เดือน

(2) จำคุกนายสุรเดชในความผิด 1 กระทง 5 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งคงเหลือ 2 ปี 6 เดือน

(3) จำคุกนางสาวเสาวลักษณ์ในความผิด 17 กระทง ๆ ละ 5 ปี รวม 85 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งคงเหลือ 42 ปี 6 เดือน

(4) จำคุกนางสาวยุพินในความผิด 13 กระทง ๆ ละ 5 ปี รวม 65 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่ง คงเหลือ 32 ปี 6 เดือน

แต่ประมวลกฎหมายอาญากำหนดโทษจำคุกสูงสุดของความผิดตาม (1) และ (2) ไม่เกิน 20 ปี* จึงลงโทษจำคุกนายสนธิ นางสาวเสาวลักษณ์ และนางสาวยุพิน คนละ 20 ปี

(5) สถานะปัจจุบัน MGR ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.8 หลักทรัพย์ SINGHA

4.3.8.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท สิงห์ พาราเทค จำกัด (มหาชน) (SINGHA) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง หมวดวัสดุก่อสร้าง

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายสมจิตร โบริ์เสวีวงศ์ กรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ของต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2555 เนื่องจากมีการกระทำที่เข้าข่ายจัดทำ และเปิดเผยข้อมูลเท็จในเอกสารบัญชีและงบการเงินของบริษัท

4.3.8.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

บันทึกขายได้เท็จโดยรายได้ที่เชื่อว่าเป็นเท็จดังกล่าว คือ รายการขายสินค้าประเภทพื้นไม้สำเร็จรูปให้กับลูกค้าในประเทศ 9 แห่ง ในปี 2550 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้ารายใหม่ และต่อมางบการเงินในปี 2551 SINGHA ได้บันทึกขายจ่ายหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนเงินสูงถึง 320.8 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากยอดขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศดังกล่าว

4.3.8.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) นายสมจิตรอยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุต้องสงสัยเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จดังกล่าว ทำให้นายสมจิตรเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือ และมีผลให้นายสมจิตรต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนและจะดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้

(2) สถานะปัจจุบัน MGR ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.9 หลักทรัพย์ MAX

4.3.9.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัทอะโกร อินดัสเตรียล แมชชีนเนอร์รี่ จำกัด (มหาชน) (AMAC) ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัทแมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (“MAX”) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม หมวดเหล็ก

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร AMAC กับพวก รวม 8 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2556 เนื่องจากมีการกระทำที่เข้าข่ายจัดทำและเปิดเผยข้อมูลเท็จในเอกสารบัญชีและงบการเงินของบริษัท และ/หรือ ทุจริตยักยอกเงินของบริษัท

4.3.9.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ร่วมกันดำเนินการ หรือมีส่วนรู้เห็นยินยอมหรือให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ให้มีการลงข้อความเท็จในบัญชีหรือเอกสารของ AMAC หรือจัดทำบัญชีและงบการเงินปี 2551 และ 2552 ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เกี่ยวกับรายการซื้อวัตถุดิบ ว่าจ้างผลิตแม่พิมพ์อะไหล่ ขายสินค้าและรับจ้างประกอบเครื่องยนต์ รวมทั้งรายการรับคืนสินค้าและรายการแยกชิ้นส่วนสินค้าและอะไหล่เพื่อประมวลขายในราคาเศษเหล็ก ทำให้งบการเงินประจำปี 2551 และ 2552 ของ AMAC แสดงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานที่ผิดไปจากความเป็นจริง

4.3.9.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

บุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุต้องสงสัยเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จ และ/หรือเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว เป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น โดยบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษจะต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน และจะดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้ ดังนั้น ก.ล.ต. จึงไม่สามารถแสดงชื่อของนายสุทธิศักดิ์ โล่ห์สวัสดิ์ ในระบบข้อมูลรายชื่อผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตั้งแต่วันที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ

4.3.10 หลักทรัพย์ DAIDO

4.3.10.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท ไโดโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (DAIDO) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดยาอาหารและเครื่องดื่ม

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร DAIDO 3 ราย กรณีจัดทำบัญชีไม่ตรงต่อความเป็นจริงและจัดทำเอกสารเท็จในงบการเงินของ DAIDO ประจำปี 2545 และงบการเงินประจำปีไตรมาส 1 และ 2 ของปี 2546 ทำให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปเข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะทางการเงินที่แท้จริงของ DAIDO

4.3.10.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

(1) รับรู้รายได้จากเงินสนับสนุนการขายซึ่งไม่ตรงกับรายการที่เกิดขึ้นจริง โดยนายชิโรและนายพิศาล ทราบว่า รายการดังกล่าวไม่ตรงกับสัญญาฉบับจริง แต่ก็ยินยอมให้แสดงรายได้ดังกล่าวไว้ในงบการเงิน ทำให้งบการเงินงวดดังกล่าวแสดงรายได้และกำไรสุทธิสูงเกินจริง

(2) กรณีจัดทำเอกสารเท็จ และ บันทึกบัญชีรายการเกี่ยวกับการซื้ออุปกรณ์ตกแต่งร้านเป็นสินทรัพย์ ทั้งที่รายการดังกล่าวเป็นการชำระค่าใช้จ่าย ทำให้งบการเงินไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2546 ของ DAIDO แสดงค่าใช้จ่ายและขาดทุนสุทธิต่ำกว่าความเป็นจริง จำนวน 29.04 ล้านบาท และ 23.33 ล้านบาท ตามลำดับ รวมทั้งแสดงสินทรัพย์สูงเกินจริงด้วย (สืบค้นเพิ่มเติมโดยอ้างอิงจากข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 100/2548)

4.3.10.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) วันที่ 28 ตุลาคม 2557 ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 มีความผิด 11 กระหนง รวมจำคุก 12 ปี 66 เดือน และปรับ 1,507,500 บาท

(2) จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิด 9 กระทั่ง รวมจำคุกรายละ 10 ปี 54 เดือน และปรับรายละ 1,256,000 บาท

(3) จำเลยที่ 4 มีความผิด 1 กระทั่ง ปรับ 1,000 บาท

(4) จำเลยที่ 5 และจำเลยที่ 6 มีความผิดรายละ 1 กระทั่ง จำคุกรายละ 4 เดือน และปรับรายละ 1,000 บาท

นอกจากนี้ศาลได้พิเคราะห์พฤติการณ์การกระทำความผิด การบรรเทาผลร้าย ภายหลังการกระทำความผิดและพฤติเหตุแวดล้อมแห่งคดีทุกทางแล้ว เห็นควรให้โทษจำคุกของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนดรายละ 2 ปี

(6) สถานะปัจจุบัน DAIDO เป็นบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ซึ่งมีการเปลี่ยนชื่อเป็น WR

4.3.11 หลักทรัพย์ PRO

4.3.11.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท โพรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน) (PRO) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มบริการ หมวดบริการเฉพาะกิจ

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารบริษัทโพรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน) (PRO) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันจัดเอกสารเท็จ ทำให้ PRO ลงบัญชีไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง

4.3.11.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ร่วมกันจัดทำเอกสารเท็จ ทำให้ PRO ลงบัญชีไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง ตั้งแต่งวดไตรมาส 2/2549 ถึงไตรมาส 1/2552 เกี่ยวกับรายการเงินให้กู้ยืมแก่บุคคลภายนอก เงินลงทุนในโครงการแปรรูปอลูมิเนียม และการซื้อเครื่องจักรใช้ในโครงการกลั่นน้ำมันจากขยะพลาสติก

4.3.11.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) บุคคลที่ถูกกล่าวโทษข้างต้น เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน ซึ่งกำหนดในประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. และไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหาร

(2) พนักงานอัยการคดีพิเศษมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง

(3) สถานะปัจจุบัน PRO เป็นบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.12 หลักทรัพย์ GSTEL

4.3.12.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน) (GSTEL) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม หมวดเหล็ก

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการและผู้บริหารต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีกระทำหรือยินยอมให้มีการจัดทำบัญชีและงบการเงินของ GSTEL และ GJS ไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง โดยลงบัญชีเท็จเกี่ยวกับการบันทึกเจ้าหนี้ต่างประเทศค่าซื้อวัตถุดิบต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อลวงให้บุคคลทั่วไปเข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลประกอบการที่แท้จริงของบริษัท

4.3.12.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

เนื่องจากราคาเหล็กในตลาดปรับตัวลดลงอย่างมาก ส่งผลให้ GSTEL และ GJS ต้องรับรู้ผลขาดทุนสูงมาก เพราะราคาต้นทุนการผลิตสูง ในขณะที่ต้องขายสินค้าในราคาตลาดที่ต่ำกว่า เพื่อหลีกเลี่ยงการรับรู้ผลขาดทุนดังกล่าว กรรมการและผู้บริหาร 4 รายได้สั่งการหรือยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการบันทึกยอดเจ้าหนี้ค่าเหล็กต่ำกว่าภาระหนี้จริงที่มีต่อผู้ขายต่างประเทศ

4.3.12.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การถูกกล่าวโทษมีผลให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน จึงไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารของบริษัทดังกล่าวได้

(2) สถานะปัจจุบัน GSTEL เป็นบริษัทที่อยู่ในช่วงดำเนินการแก้ไขเหตุเพิกถอน

4.3.13 หลักทรัพย์ RAM

4.3.13.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัทโรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน) (RAM) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มบริการ หมวดการแพทย์

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการผู้จัดการต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต ทำการทุจริตแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่นทำให้บริษัทเสียหาย และกระทำหรือยินยอมให้มีการทำผิดเกี่ยวกับเอกสารของบริษัท

4.3.13.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

กระทำหรือยินยอมให้มีการไม่ลงข้อความสำคัญในเอกสารของ RAM เพื่อหลีกเลี่ยงไม่แสดงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำธุรกรรมซื้อขายหุ้นกับ RAM ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทจำนวน 4 งวด ได้แก่ งวดปี 2555 งวดไตรมาส 1/2556 งวดไตรมาส 3/2556 และงวดปี 2556

4.3.13.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

การถูกกล่าวโทษมีผลให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน จึงไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารของบริษัทดังกล่าวได้

4.3.14 หลักทรัพย์ AIE

4.3.14.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท เอไอ เอนเนอร์จี จำกัด (มหาชน) (AIE) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มทรัพยากร

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษรายนาย อนุรักษ์ ธารีรัตน์วิบูลย์ และนายณพพล ธารีรัตน์วิบูลย์ กรณีจัดทำบัญชีและงบการเงินไม่ถูกต้องเพื่อลวงบุคคลทั่วไปให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลประกอบการของ AIE

4.3.14.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ไม่จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องในธุรกรรมการขายน้ำมันและรับจ้างกลั่นน้ำมันให้ครบถ้วน และไม่บันทึกบัญชีรายได้และบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องในระบบบัญชีของ AIE จนเป็นเหตุให้งบการเงินงวดไตรมาส 1-3 ปี 2557 และงบการเงินประจำปีเดียวกันของ AIE แสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง

4.3.14.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การถูกกล่าวโทษมีผลให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน จึงไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารของบริษัทดังกล่าวได้

(2) สถานะปัจจุบัน AIE เป็นบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.15 หลักทรัพย์ EARTH

4.3.15.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท เอ็นเนอร์ยี เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) (EARTH) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มทรัพยากร หมวดพลังงานและสาธารณูปโภค

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการและอดีตกรรมการต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณียินยอมให้ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในรายละเอียดเกี่ยวกับหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน 26,000 ล้านบาท เพื่อลวงไม่ให้ผู้ลงทุนและเจ้าหนี้รู้รายละเอียดที่แท้จริงของหนี้สิน

นอกจากนี้เจ้าหนี้บางรายได้ร่วมกันทำธุรกรรมต่าง ๆ หลายรายการ ซึ่งมีผลเป็นการนำทรัพย์สินออกจาก EARTH ในลักษณะที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินการปกติ ไม่มีความสมเหตุสมผล และเอื้อประโยชน์ให้กับเจ้าหนี้บางรายเป็นกรณีพิเศษ การกระทำดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการเบียดบังเอาทรัพย์สินของ EARTH เพื่อประโยชน์ของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต และเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทำให้ EARTH เสียหาย

4.3.15.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

(1) อดีตกรรมการและผู้บริหารของ EARTH แกล้งให้ EARTH เป็นหนี้ เพื่อให้สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ โดยอาศัยมูลหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง จากการที่เจ้าหนี้คู่ค้าหลายรายเรียกร้องค่าเสียหายและค่าเสียโอกาส รวมทั้งฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งกับ EARTH ในมูลหนี้ที่สูงเกินความเป็นจริงมากโดยไม่สมเหตุสมผล เพื่อให้ EARTH อยู่ในสถานะที่มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน ทั้งที่บุคคลเหล่านั้นหลายรายมีความเห็นหรืออยู่ในวิสัยที่ทราบว่าการดังกล่าวไม่สามารถบันทึกบัญชีเป็นหนี้สินในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีกำหนดได้

4.3.15.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) คณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่ง (ค.ม.พ.) ได้มีมติให้นำมาตรการลงโทษทางแพ่งมาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิด โดยให้บุคคลทั้ง 11 ราย ชำระเงินค่าปรับทางแพ่ง และส่งคืนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำความผิด รวมถึงกำหนดระยะเวลาห้ามเป็นกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทหลักทรัพย์ และชดใช้ค่าใช้จ่ายเนื่องจากการตรวจสอบการกระทำความผิด

(2) ก.ล.ต. มีหนังสือขอให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องคดีบุคคลทั้ง 11 รายต่อศาลแพ่ง เพื่อขอให้กำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่งในอัตราโทษสูงสุดตามกฎหมาย

(3) ก.ล.ต. ได้รายงานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(4) สถานะปัจจุบัน EARTH เป็นบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3.16 หลักทรัพย์ GL

4.3.16.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท กรู๊ปบลิส จำกัด (มหาชน) (GL) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มธุรกิจการเงินหมวดเงินทุนและหลักทรัพย์

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหาร ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีทุจริต เบียดบังทรัพย์สินของบริษัท และทำบัญชีไม่ถูกต้อง โดยทำธุรกรรมอำพรางผ่านบริษัทที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศหลายแห่ง เพื่อให้ผลประกอบการของ GL สูงเกินความจริง

4.3.16.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

นายमितชีจิให้บริษัท กรู๊ปบลิส โฮลดิ้งส์ จำกัด (GLH) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ GL ที่ประเทศสิงคโปร์ ปล่อยกู้แก่บริษัทในต่างประเทศหลายแห่ง โดยพบหลักฐานว่า GLH ปล่อยกู้แก่บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไต้หวัน 4 แห่ง และสิงคโปร์ 1 แห่ง เป็นเงินให้กู้รวมประมาณ 54 ล้านบาทสหรัฐ และมีนายमितชีจิ เป็นผู้ควบคุมและเป็นผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยเมื่อบริษัททั้ง 5 แห่งได้รับเงินกู้จาก GLH ไปแล้ว ได้นำไปหมุนเวียนในกลุ่มบริษัทผู้กู้เพื่อชำระค่าดอกเบี้ยและเงินต้นคืนแก่ GLH เป็นงวด ๆ ซึ่งยอดดอกเบี้ยถูกนำไปรวมเป็นรายได้ในงบการเงิน อันเป็นการแต่งบัญชีและสร้างผลประกอบการของ GL ให้สูงเกินจริง

4.3.16.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การถูกกล่าวโทษทำให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้

(2) ก.ล.ต. ได้รายงานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.3.17 หลักทรัพย์ KC

4.3.17.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน) (KC) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหารและอดีตผู้บริหาร ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีร่วมกันทุจริต ยักยอกเงินที่ได้จากการออกและเสนอขายตั๋วแลกเงินระยะสั้น (B/E) ในนามบริษัท เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น แสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้ และยินยอมให้ไม่มีการลงบันทึกบัญชีการขายตั๋ว B/E ทำให้บริษัทลงบัญชีไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง

4.3.17.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

ร่วมกันทุจริตโดยดำเนินการให้ KC ออกตั๋วเงิน 25 ฉบับ ซึ่งมีมูลค่าฉบับละ 25 - 150 ล้านบาท และได้ยักยอกเงินดังกล่าว ผ่านการปลอมแปลงเอกสารการประชุมของบริษัท ร่วมกันเปิดบัญชีธนาคารเพื่อใช้รับโอนเงินค่าขายตั๋ว B/E ปกปิดไม่ให้เกิดการลงบันทึกบัญชีการขายตั๋ว B/E ดังกล่าวในบัญชีของบริษัท และปกปิดอำพรางการทุจริตโดยการต่ออายุตั๋ว B/E หลายครั้ง

4.3.17.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การถูกกล่าวโทษทำให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้

(2) ก.ล.ต. ได้รายงานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.3.18 หลักทรัพย์ POLAR

4.3.18.1 ข้อมูลเบื้องต้น

บริษัท โพลาริส แคปปิตัล จำกัด (มหาชน) (POLAR) เป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ก.ล.ต. กล่าวโทษคณะกรรมการ กับพวกรวม 11 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันสร้างหนี้เทียมจำนวนประมาณ 3.6 พันล้านบาท เพื่อให้ POLAR เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งลงข้อความเท็จในบัญชีหรือเอกสารที่เกี่ยวกับ POLAR พยายามเบียดบังเอาทรัพย์สินของ POLAR เป็นของตนเองหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต และพยายามแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นซึ่งทำให้ POLAR เสียหาย

4.3.18.2 ความผิดเกี่ยวกับบัญชีตามที่ปรากฏในข่าว

(1) คณะกรรมการบริษัท POLAR แก่งให้ POLAR เป็นหนี้จำนวนประมาณ 3.6 พันล้านบาท ทั้งที่ไม่เป็นความจริง โดยให้บุคคลภายนอกนำมูลหนี้ที่ไม่เป็นความจริงมาฟ้องเรียกค่าเสียหายมูลค่าสูง เพื่อลวงให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่า POLAR มีหนี้สินเพิ่มขึ้นมากในระยะเวลาอันสั้น

จนเข้าข้อสันนิษฐานของการมีหนี้สินส่วนตัว เป็นเหตุในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการและล้มละลาย ซึ่งท้ายที่สุด จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่แท้จริงของ POLAR ไม่ได้รับชำระหนี้

(2) การที่ POLAR ยอมรับตามคำฟ้องของนายกำแหงทุกประการว่า POLAR ผิดสัญญาซื้อขายหุ้นต้องคืนเงินค่าหุ้นให้นายกำแหง 105 ล้านบาท เป็นการกระทำหรือยินยอมให้ลงข้อความเท็จในเอกสารของ POLAR หรือที่เกี่ยวกับ POLAR เพื่อลวงบุคคลทั่วไปรวมทั้งผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของ POLAR

4.3.18.3 ผลของการกล่าวโทษตามที่ปรากฏในข่าว

(1) การถูกกล่าวโทษทำให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้ องค์กรดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ POLAR เนื่องจากปัจจุบันอำนาจในการบริหารจัดการ POLAR ตกเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(2) ศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้ POLAR ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

(3) สถานะปัจจุบัน POLAR เป็นบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4 อภิปรายข่าว ก.ล.ต. กรณีความผิดที่เกี่ยวกับบัญชี

4.4.1 กลุ่มอุตสาหกรรม

ตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จำแนกประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไว้เป็น 6 กลุ่มอันได้แก่กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค, กลุ่มธุรกิจการเงิน, กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง, กลุ่มทรัพยากร, กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผลการศึกษาสามารถแสดงให้เห็นถึงจำนวนหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้ถูกนำเสนอและปรากฏในข่าว ก.ล.ต. เป็นระยะเวลาประมาณ 10 ปี (พ.ศ. 2552 – 2561) ว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมใดมีความถี่ในการพบการกระทำผิดทางด้านการบัญชีมากที่สุด

อย่างไรก็ดีจำนวนหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้ถูกนำเสนอและปรากฏในข่าว ก.ล.ต. ตลอดระยะเวลาประมาณ 10 ปีนั้นไม่ได้หมายความว่าบริษัทหลักทรัพย์เหล่านั้น

ที่จะถูก ก.ล.ต. กล่าวโทษในช่วงระยะเวลาประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งที่จริงแล้วมีบางบริษัทที่ถูก ก.ล.ต. กล่าวโทษก่อนหน้าระยะเวลาดังกล่าวแต่ยังคงมีข่าวปรากฏอยู่ในช่วงระยะเวลาของการศึกษาด้วย นั้นเอง

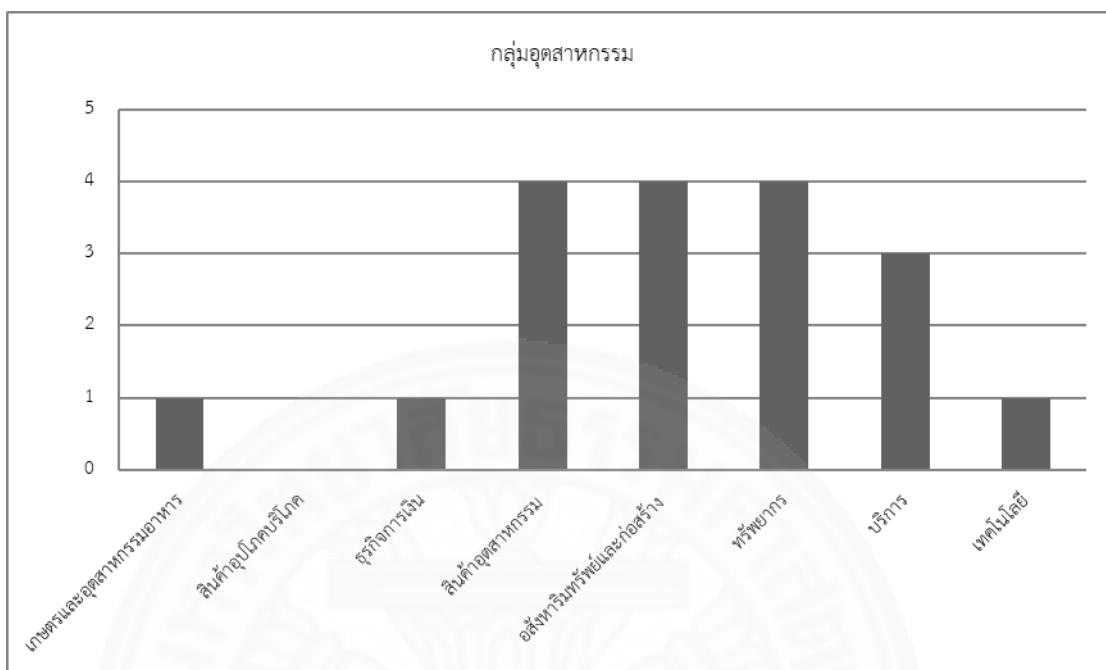
ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มทรัพยากร มีจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการทำความผิดทางด้านการบัญชีมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มบริการ ในส่วนกลุ่ม เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มเทคโนโลยีพบเพียงหนึ่งกรณี และกลุ่ม สินค้าอุปโภคบริโภคเท่านั้นที่ไม่พบบริษัทที่มีการทำความผิดทางด้านการบัญชีเลย

ผู้วิจัยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่ากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กรณีของ ROYNET เริ่มมี ปะเด็นกับ ก.ล.ต. ตั้งแต่ช่วงปี 2546 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอย่างก้าว กระโดด แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้พบการกล่าวโทษในกลุ่มเทคโนโลยีอีก และเมื่อพิจารณาประกอบกับกรณี ของ GL ที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่จะมุ่งขยายธุรกิจสู่ตลาดใหม่ๆ ทั่วโลก โดยใช้โมเดลธุรกิจดิจิทัล ไฟแนนซ์แพลตฟอร์ม ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและด้าน FinTech ของประเทศไทยแล้ว จึงอาจสรุปได้ว่าหากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดในเรื่องใด ย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักลงทุนสนใจลงทุนและเป็นช่องทางให้ผู้บริหารตัดสินใจทำความผิด ทางด้านบัญชีเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน รายละเอียดโปรดดูตารางที่ 4.14 และ ภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.14

ตารางแสดงกลุ่มอุตสาหกรรมและความผิดทางบัญชี

กลุ่มอุตสาหกรรม	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน	รวม
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	DAIDO	1
สินค้าอุปโภคบริโภค		0
ธุรกิจการเงิน	GL	1
สินค้าอุตสาหกรรม	SECC, NIPPON, MAX, GSTEL	4
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	POWER-P, SINGHA, KC, POLAR	4
ทรัพยากร	IEC, PICNI, AIE, EARTH	4
บริการ	MGR, PRO, RAM	3
เทคโนโลยี	ROYNET	1
รวม		18



ภาพที่ 4.1 กลุ่มอุตสาหกรรมและความผิดพลาดบัญชี

4.4.2 ลักษณะความผิดพลาดบัญชี

ผลการศึกษาปรากฏว่าลักษณะความผิดพลาดบัญชีประเภทการสร้างรายได้เท็จหรือการสร้างรายได้สูงเกินจริงเป็นวิธีการที่บริษัทเลือกใช้และก่อให้เกิดความผิดพลาดด้านการบัญชีมากที่สุด ทั้งนี้ย่อมอาจพิจารณาได้ว่าบริษัทต้องการแสดงผลการดำเนินงานที่ดี และสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุน นอกจากนี้การแสดงให้เห็นสินค้ากว่าความเป็นจริงหรือการไม่บันทึกภาระหนี้สินก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผลประกอบการของบริษัทดีขึ้นได้เช่นกันจึงมีความถี่ในการใช้เป็นอันดับสอง

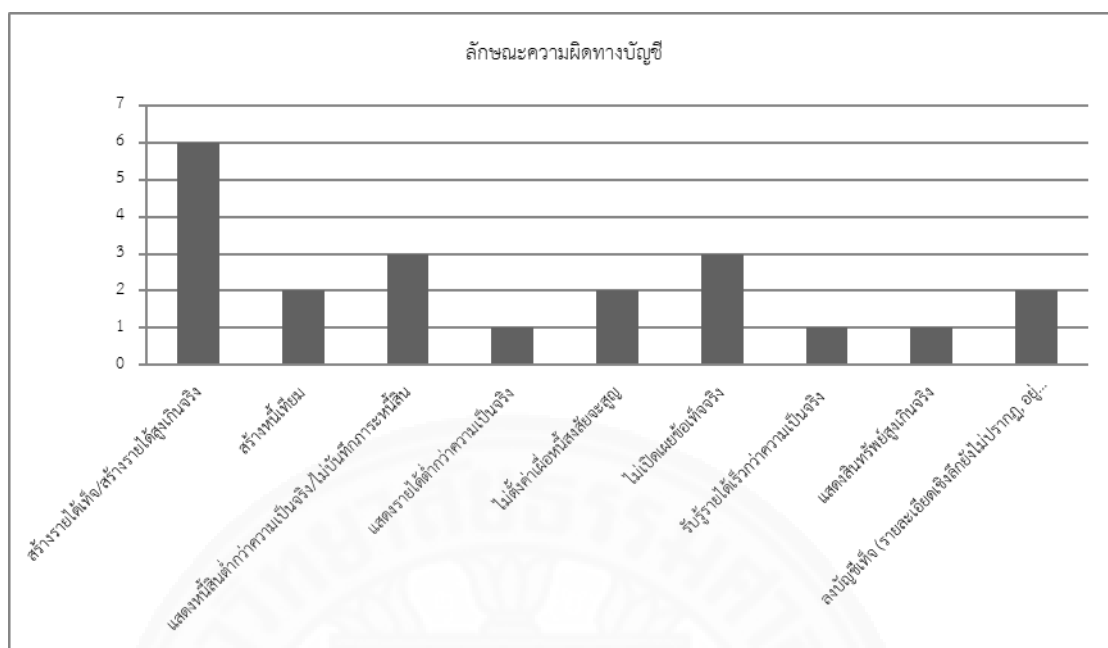
อย่างไรก็ตามมีกรณีที่น่าสนใจคือการสร้างหนี้เทียมขึ้นให้แก่บริษัท ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่ได้ทำให้บริษัทดูดีขึ้น หรือสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนได้มากขึ้น แต่เป็นวิธีการที่เลือกใช้เพื่อจะกระทำการทุจริตให้เจ้าหนี้รายอื่นเสียหายโดยการสร้างหนี้เทียมขึ้นมาในระยะเวลาอันสั้นและหนี้เทียมนั้นก็สร้างขึ้นเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้บางรายเป็นกรณีพิเศษ

อนึ่ง ความผิดพลาดด้านบัญชีของบริษัทอาจมีได้หลายกรณี รายละเอียดโปรดดูตารางที่ 4.15 และ ภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.15

ตารางแสดงลักษณะความผิดทางบัญชี

ลักษณะความผิดทางบัญชี	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน	รวม
สร้างรายได้เท็จ/สร้างรายได้สูงเกินจริง	SECC, POWER-P, PICNI, SINGHA (เชื่อว่า), DAIDO, GL	6
สร้างหนี้เทียม	EARTH, POLAR	2
แสดงหนี้สินต่ำกว่าความเป็นจริง/ไม่บันทึกภาระหนี้สิน	GSTEL, NIPPON, KC	3
แสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง	AIE	1
ไม่ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	NIPPON, IEC	2
ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริง	NIPPON, MGR, RAM	3
รับรู้รายได้เร็วกว่าความเป็นจริง	ROYNET	1
แสดงสินทรัพย์สูงเกินจริง	DAIDO	1
ลงบัญชีเท็จ (รายละเอียดเชิงลึกยังไม่ปรากฏ, อยู่ระหว่างการตรวจสอบโดย ก.ล.ต.)	MAX, PRO	2
รวม		21



ภาพที่ 4.2 ลักษณะความผิดทางบัญชี

4.4.3 การลงโทษของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาปรากฏว่าวิธีการส่วนใหญ่ของ ก.ล.ต. ที่ใช้ในการดำเนินการกรณีพบว่าบริษัทกระทำความผิดเกี่ยวกับด้านบัญชีนั้น ก.ล.ต. จะให้ผู้กระทำความผิดที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งเป็นอำนาจที่ ก.ล.ต. สามารถทำได้ก่อนกล่าวโทษกรณีที่พบต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษต่อไป จึงสามารถสรุปเบื้องต้นได้ว่าทุกกรณีที่ ก.ล.ต. ตรวจสอบจะนำเสนอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

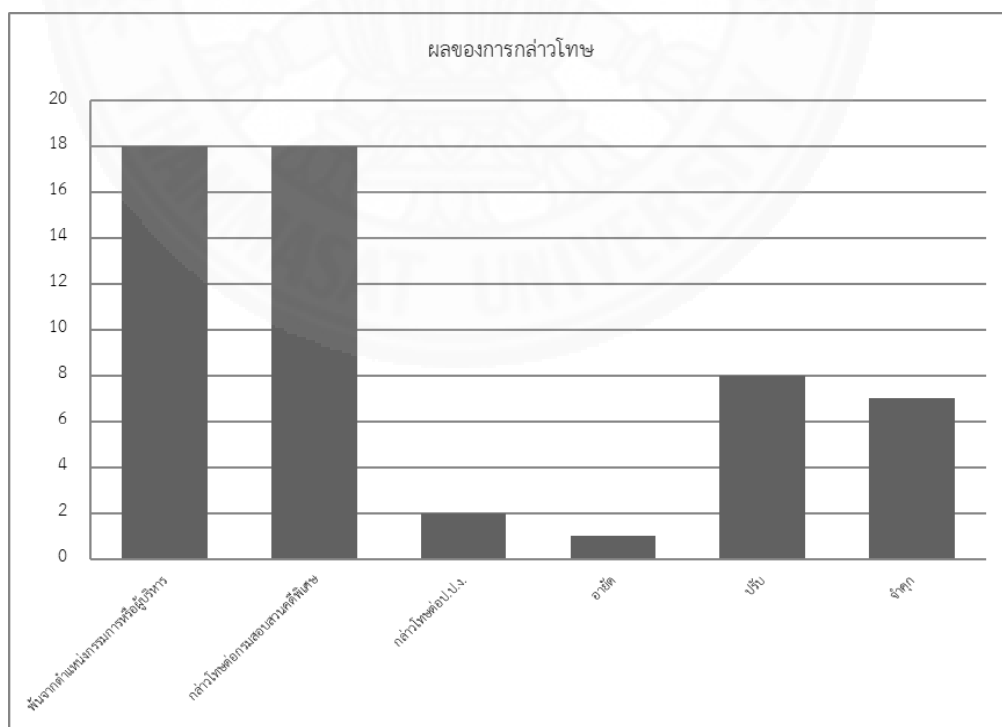
ในกรณีที่เรื่องอยู่ในขั้นตอนของกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว ก.ล.ต. จะคอยทำหน้าที่ตรวจสอบ หาพยานหลักฐานเช่นมีการทำ Special audit และขั้นตอนนี้จะเข้าสู่การดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลของการกล่าวโทษกรณีที่มีโทษปรับ และโทษจำคุกนั้นเป็นกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะ ก.ล.ต. ไม่มีอำนาจลงโทษดังกล่าวได้

มีบางกรณีในช่วงหลัง ๆ ที่ ก.ล.ต. พบว่ามีพฤติกรรมน่าสงสัยและอาจเกี่ยวกับการฟอกเงิน ก.ล.ต. จะกล่าวโทษต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมีข้อสังเกตที่อาจทำให้เกิดความสับสนได้ว่ากรณีโทษต่าง ๆ นั้นบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบเช่นโทษปรับ แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล มีบางกรณีเท่านั้นที่บริษัทต้องเป็นผู้รับผิดชอบในโทษปรับ เช่นกรณี PICNI เป็นต้น รายละเอียดโปรดดูตารางที่ 4.16 และ ภาพที่ 4.3

ตารางที่ 4.16

ตารางแสดงผลของการกล่าวโทษต่อบริษัทจดทะเบียน

ผลของการกล่าวโทษ	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
พ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหาร	ทุกกรณี
กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ	ทุกกรณี
กล่าวโทษต่อป.ป.ง.	EARTH, KC
อายัด	NIPPON
ปรับ	NIPPON, POWER-P, ROYNET, IEC, PICNI, MGR, DAIDO, EARTH (มติ ค.ม.พ.)
จำคุก	NIPPON, POWER-P, ROYNET, IEC, PICNI, MGR, DAIDO



ภาพที่ 4.3 ผลของการกล่าวโทษต่อบริษัทจดทะเบียน

4.4.4 สถานะของบริษัท

ผลการศึกษาปรากฏว่าบริษัทส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดทางด้านบัญชีจะถูกเพิกถอนออกจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนบริษัทที่ ก.ล.ต. ได้ดำเนินการกล่าวโทษไปแล้วและอยู่ระหว่างการตรวจสอบจะมีสถานะเป็นบริษัทที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนได้

ในกรณีที่ ก.ล.ต. เห็นว่าสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ก็จะมีสถานะว่าแก้ไขเหตุเพิกถอน

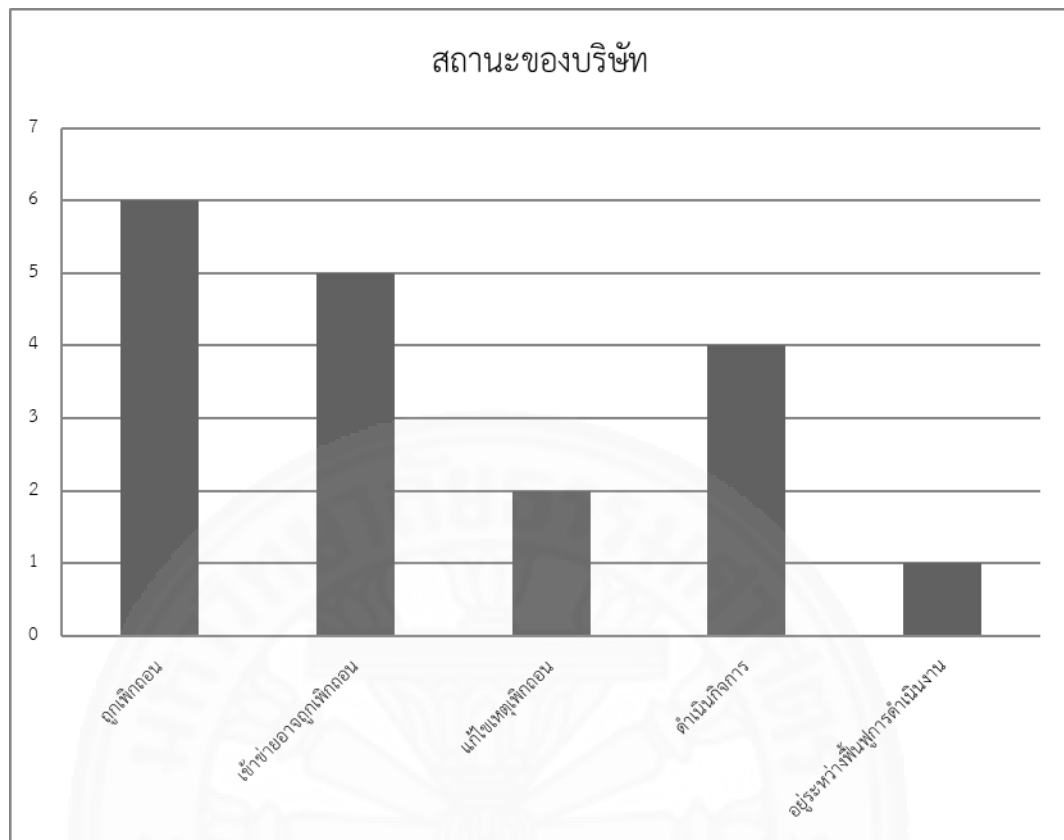
ในส่วนบริษัทที่ยังไม่ติดสถานะใด ๆ หรือยังดำเนินกิจการปกตินั้นไม่อาจสรุปได้ในทันทีว่าจะไม่ถูก ก.ล.ต. เปลี่ยนสถานะของบริษัทในอนาคต ทั้งนี้เพราะบางกรณีเป็นกรณีใหม่และอยู่ในระหว่างการตรวจสอบ

สถานะอื่นที่ปรากฏคืออยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานซึ่งเป็นขั้นตอนในทางกฎหมาย รายละเอียดโปรดดูตารางที่ 4.17 และ ภาพที่ 4.4

ตารางที่ 4.17

ตารางแสดงสถานะของบริษัทภายหลังการถูกกล่าวโทษ

สถานะของบริษัท	ชื่อย่อบริษัทจดทะเบียน
ถูกเพิกถอน	SECC, POWER-P, ROYNET, PICNI, MGR, SINGHA,
เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน	PRO, AIE, EARTH, KC, POLAR
แก้ไขเหตุเพิกถอน	IEC, GSTEL
ดำเนินกิจการ	NIPPON, MAX, RAM, GL
อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	DAIDO



ภาพที่ 4.4 สถานะของบริษัทภายหลังการถูกกล่าวโทษ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะการกล่าวโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประเด็นความผิดทางด้านบัญชีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งสามารถเพื่อวัดความนิยมของวิธีการที่บริษัทจดทะเบียนเลือกใช้ในการตกแต่งบัญชีพร้อมกับการศึกษาลักษณะการกล่าวโทษและวิธีการลงโทษของความผิดทางบัญชีโดย ก.ล.ต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้อย่างครอบคลุมในหัวข้อดังกล่าว ทั้งนี้เพราะการกระทำ ความผิดทางด้านบัญชีมีหลายลักษณะแตกต่างกันออกไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า มีบางกรณีที่บริษัทจดทะเบียนบางบริษัทมีข่าวว่าทุจริต หรือ ตกแต่งบัญชี แต่ไม่พบในผลการค้นหา ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งศึกษาในกรณีที่ความผิดถึงขั้นที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษต่อบริษัทจดทะเบียน ดังนั้นกรณีที่ ก.ล.ต. มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ด้วยตัวเองนั้นจะทำให้ค้นหาไม่พบและไม่ได้นำมาศึกษา

ผลของการวิจัยนี้สรุปได้ว่ากลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มทรัพยากร มีจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้การกระทำ ความผิดทางด้านบัญชีมากที่สุด อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้แสดงถึง แนวโน้มของกลุ่มอุตสาหกรรมที่กระทำ ความผิดทางด้านบัญชีเท่านั้น ไม่อาจสรุปได้ว่ากลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเกิดการกระทำ ความผิดทางด้านบัญชีเสมอไปเนื่องจากการตัดสินใจกระทำ ความผิดนั้นอาจเกิดจากความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของผู้บริหารระดับสูงในแต่ละบริษัท

นอกจากนี้ยังสรุปได้ว่าการสร้างรายได้เท็จหรือการสร้างรายได้สูงเกินจริงเป็นวิธีการที่บริษัทเลือกใช้และก่อให้เกิดความผิดทางด้านบัญชีมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้พบว่าสอดคล้องกับ หลักทฤษฎีต่างที่อธิบายถึงแรงจูงใจของผู้บริหารในการตกแต่งบัญชีกล่าวคือผู้บริหารย่อมต้องการให้ผลการดำเนินงานของบริษัทตรงตามความคาดหวังของนักลงทุนและนักวิเคราะห์เป็นต้น และวิธีการดังกล่าวยังมีความนิยมมากกว่าวิธีการอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นนักลงทุนควรหมั่นตั้งข้อสังเกตว่า บริษัทมีรายได้สูงเกินจริงหรือไม่ ประกอบกับการพิจารณาว่าบริษัทมีการหลบเลี่ยงการบันทึกหนี้สินหรือไม่เช่นกัน

ในกรณีผลของการกล่าวโทษของ ก.ล.ต. ที่มีผลต่อบริษัทในหลายลักษณะนั้นหากพิจารณาประกอบกับช่วงระยะเวลาการศึกษาของการค้นคว้าอิสระนี้ซึ่งมีระยะเวลาประมาณ 10 ปีจะ

พบได้ว่ามีข่าว ก.ล.ต. ที่เกี่ยวกับความผิดทางด้านบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากถึง 18 บริษัท ซึ่งหากคิดคร่าว ๆ อาจถือได้ว่ามีกรณีกระทำความผิดทางด้านบัญชีปีละ 2 บริษัท เมื่อผลลัพธ์ออกมาดังนี้ถือว่าการกระทำความผิดทางด้านบัญชีนั้นมียุ่เรื่อย ๆ ต่อเนื่องกันทุกปี จึงอาจมีคำถามว่าการกำกับดูแลนี้กระทำอย่างเหมาะสมแล้วหรือไม่

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาผลของการกล่าวโทษที่กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ และบทบาทหน้าที่ของการกำกับดูแลของ ก.ล.ต. แล้วอาจสรุปได้ว่าอำนาจการลงโทษของ ก.ล.ต. ในขั้นต้นนั้นส่วนใหญ่เป็นอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาต หรือถอดถอนผู้บริหารระดับสูงออกจากตำแหน่ง หรือสั่งให้ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นการป้องกันการสร้างความเสียหายหลังจากที่มีกรณีข้อสงสัยแล้ว ส่วนการป้องกันการกระทำความผิดทางด้านบัญชีนั้นเป็นเรื่องเจตนาของแต่ละบุคคล จึงอาจสรุปได้ว่า ก.ล.ต. ได้ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างเหมาะสม เมื่อพิจารณาบทลงโทษของศาลประกอบแล้วก็ถือได้ว่าการพิจารณาให้สอดคล้องกับระดับความเสียหายควบคู่กับผลประโยชน์ของนักลงทุนในธุรกิจตลาดทุนแล้วด้วย

ผู้วิจัยเห็นว่าส่วนสำคัญที่สุดก็คือการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางด้านบัญชี โดยอาจทำได้จากการหมั่นสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรในตลาดทุนได้ตระหนักถึงความสำคัญของ CG Code รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหากตัดสินใจกระทำความผิด

นอกจากนี้ยังสรุปสถานะของบริษัทภายหลังจากถูกกล่าวโทษโดย ก.ล.ต. ได้อีกด้วยว่าโดยส่วนใหญ่นั้นจะถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งหากบุคลากรในตลาดทุนทั้งหมดตระหนักถึงผลดังกล่าวนี้ก็อาจทำให้ปริมาณการกระทำความผิดทางด้านบัญชีลดน้อยลง

5.2 การนำไปใช้ประโยชน์

การวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะทำให้นักลงทุนในตลาดทุนเกิดความตระหนักและการตั้งข้อสังเกตต่อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจว่ามีกรณีใดเข้าข่ายการกระทำความผิดทางด้านบัญชีหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากการกระทำความผิดทางด้านบัญชีมักจะทำให้ประโยชน์แก่กลุ่มคนเพียงน้อยนิดและสุดท้ายก็โดน ก.ล.ต. กล่าวโทษอยู่ดี แต่จะนำความเสียหายอย่างมหาศาลมาให้แก่บริษัทและนักลงทุนที่ตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์นั้น ๆ

ดังนั้น นักลงทุนจึงอาจใช้การวิจัยฉบับนี้เพื่อเป็นการอ้างอิงและศึกษาต่อเพิ่มเติมเนื่องจากการวิจัยนี้ได้รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงและมีแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จึงทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ปรากฏไม่ได้ถูกนำเสนออย่างมีอคตินั่นเอง

นอกจากนี้หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอาจใช้การวิจัยฉบับนี้เพื่อการศึกษาและ พัฒนาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นกฎ ประกาศ หรือเกณฑ์ของ ก.ล.ต. ตลอดทั้งมาตรฐานการบัญชีเพื่อให้เกิดการควบคุมที่เข้มแข็งมากขึ้นต่อไปในอนาคต

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

ข่าว ก.ล.ต. ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้อ้างอิงจากเว็บไซต์ ก.ล.ต. ซึ่งสืบค้นข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - วันที่ 8 ธันวาคม 2561 เท่านั้นเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านระยะเวลาการทำวิจัย นอกจากนี้กรณีการกล่าวโทษของ ก.ล.ต. จะมีการประชาสัมพันธ์ในข่าว ก.ล.ต. ต่อเนื่องกันไปเมื่อมี ข้อมูลหรือสถานการณ์ใหม่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมโดยเป็นข้อมูลที่เป็นข่าว ก.ล.ต. ในอดีตบางข่าวเพื่อใช้ในการอธิบายหรือวิเคราะห์ผลการศึกษา ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว นี้จึงอาจทำให้มีการสืบค้นข่าวในอดีตกรณีบางบริษัทได้ไม่ครบทุกข่าว

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผู้อ่านควรต้องทำความเข้าใจว่าจำนวนหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้ถูก นำเสนอและปรากฏในข่าว ก.ล.ต. ตลอดระยะเวลาประมาณ 10 ปีนั้นไม่ได้หมายความว่า เป็นกรณีที่หลักทรัพย์เหล่านั้นพึงจะถูก ก.ล.ต. กล่าวโทษในช่วงระยะเวลาประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งที่จริง แล้วมีบางบริษัทที่ถูก ก.ล.ต. กล่าวโทษก่อนหน้าระยะเวลาดังกล่าวแต่ยังคงมีข่าวปรากฏอยู่ในช่วง ระยะของการศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปนี้อาจศึกษาต่อเพิ่มเติมในแง่ของการหา สาเหตุว่าทำไมกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และ กลุ่มทรัพยากร จึงมีจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้การกระทำ ความผิดทางด้านการบัญชีมากที่สุด อาจศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของกลุ่ม อุตสาหกรรมดังกล่าวอันอาจส่งผลหรือเป็นปัจจัยเสริมให้ผู้บริหารตัดสินใจกระทำความผิดทางด้าน บัญชี รวมถึงอาจศึกษาเปรียบเทียบกับกรณีการกล่าวโทษในต่างประเทศเพื่อหาความสัมพันธ์หรือ ความแตกต่างของการกล่าวโทษ

รายการอ้างอิง

บทความวารสารอิเล็กทรอนิกส์

- เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์. (2556). จุดเปลี่ยนของการเกี่ยกำไรภายใต้กลวง. TPA News. ปีที่ 17. ฉบับที่ 198 มิถุนายน 2556. น. 47 - 48. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2561. สืบค้นจาก http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag_content/69/ContentFile1314.pdf
- ยุทธ วรรณธรร. (2550). แต่งบัญชีหนีไม่พ้นปวงกรรม. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2561. สืบค้นจาก http://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/files/doc_seminar/2007CGCorner5_5_Nov.pdf
- ธกานต์ ชาติวงศ์. (2560). ทฤษฎีที่ใช้อธิบายงานวิจัยทางบัญชี: จากอดีตถึงอนาคต. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ. ปีที่ 6. ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2560. น.189-198. สืบค้นจาก http://www.vu.ac.th/apheitvu/journal/v6n2/14_Takan_Chatiwong.pdf

บทความในวารสารทั่วไป

- สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (2560). ลักษณะทางประชากรศาสตร์และปัจจัยจิตวิทยาการลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนไทยในงานมหกรรมการเงินไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. ปีที่ 6. ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560. น.139-156.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2560). การบัญชีสืบสวน : Forensic Accounting. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

หนังสือ

- Coase, R.H. (1937). The Nature of the Firm. *Economica*, 4(16), p.386-405.
- Williamson, O.E. (1975). The Economics of Organization: The Transaction Cost Approach. *American Journal of Sociology*, 87(3), p.548-577.
- Kahneman, D., & Tversky, A. (1979). Prospect theory: An analysis of decisions under risk. *Econometrica*. 47(2), p.263-291.



ภาคผนวก

ข่าว ก.ล.ต.

ฉบับ ที่ 78 / 2552

วันพุธที่ 09 กันยายน 2552

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร SECC SECC Holding และบุคคลภายนอก รวม 7 ราย จากการตรวจพบความผิดเพิ่มอีก 6 ประเด็น

ตามที่ ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรณ์ ประธานกรรมการ บริษัท เอส.อี.ซี. โอโต้เซลส์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) (SECC) กับพวกรวม 5 ราย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2551 กรณีร่วมกันทุจริตยักยอกเงินของบริษัทด้วยการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ ในการสั่งซื้อรถยนต์ที่ไม่มีจริง เพื่อเป็นเหตุอำพรางให้ต้องจ่ายเงินจากบัญชี SECC ให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น เพื่อสั่งซื้อรถยนต์ที่ไม่มีจริง ทำให้ SECC ได้รับความเสียหาย นั้น

จากการตรวจสอบเพิ่มเติม ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อว่า อดีตผู้บริหาร SECC มีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เพิ่มในอีกหลายลักษณะต่างกรรมต่างวาระ ก.ล.ต. จึงได้ดำเนินการกล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารของ SECC และอดีตผู้บริหารบริษัท เอสอีซีซี โฮลดิ้ง จำกัด (SECC Holding) ซึ่งเป็นบริษัทย่อย กับพวกรวม 7 ราย ใน 6 ประเด็น ดังนี้

1. การทุจริตยักยอกเงินผ่านการให้กู้ยืมของ SECC Holding จำนวน 245 ล้านบาท

จากการตรวจสอบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า นายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรณ์ (อดีตประธานกรรมการ SECC) นายสมชาย ศรีพยัคฆ์ (กรรมการผู้มีอำนาจของ SECC Holding) และนายสุริยา ลาภวิสุทธิสินได้ร่วมกันยักยอกเงินของ SECC ผ่านการให้กู้ยืมของ SECC Holding แก่บุคคล 4 ราย จำนวนเงินรวม 245 ล้านบาท โดยเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่ SECC นำไปลงทุนใน SECC Holding และน่าเชื่อได้ว่า บุคคลที่กู้ยืมเงินจาก SECC Holding ดังกล่าว ถูกนายสมพงษ์ นายสมชาย และนายสุริยาใช้ชื่อเพื่อปกปิดการยักยอกเงินของตน ซึ่งทำให้ SECC และ SECC Holding ได้รับความเสียหาย

การกระทำของนายสมพงษ์ นายสมชาย และนายสุรียา เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 308 311 313 315 มาตรา 89/7 และมาตรา 89/24 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ตามแต่กรณี นอกจากนี้ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า หม่อมหลวงอภิษฎา (เดิมชื่อหม่อมหลวงภัทรวดี) ชยางกูร ซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทที่อนุมัติการให้กู้ยืม และเป็นผู้ลงนามในเช็คจ่ายเงินให้บุคคลทั้ง 4 รายดังกล่าว ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของ SECC Holding ด้วยความรับผิดชอบและระมัดระวัง เข้าข่ายฝ่าฝืนมาตรา 89/7 ประกอบมาตรา 89/24 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

2. การยกยอกเงินฝากของ SECC Holding จำนวน 30 ล้านบาท

จากการตรวจสอบของ ก.ล.ต. พบว่า เงินในบัญชีเงินฝากของ SECC Holding หายไป 30 ล้านบาท โดยพบพฤติการณ์ที่น่าเชื่อได้ว่า เป็นการยกยอกเงินของนายสมชาย ศรีพยัคฆ์ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินของบริษัท การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 308 311 และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

3. การทุจริตโดยการยกยอกเงิน 42 ล้านบาทจากบัญชีจองซื้อหุ้นเพิ่มทุน

จากการตรวจสอบ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า นายสมพงษ์ วิหารักษ์สรรรค์ ได้ยกยอกเงินจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนของ SECC จำนวน 42 ล้านบาท ไปเป็นประโยชน์ของตนและบุคคลอื่น และไม่บันทึกบัญชีเกี่ยวกับการรับเงินและถอนเงินดังกล่าวให้ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง โดยมีนางสาวนิภาพร คมกล้า และนายสมชาย ศรีพยัคฆ์ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำดังกล่าว

การกระทำของนายสมพงษ์เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 308 311 และ 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ โดยมีนางสาวนิภาพรและนายสมชายเป็นผู้สนับสนุน ซึ่งเข้าข่ายเป็นความผิดมาตรา 315 ประกอบมาตรา 307 308 และ 311 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

4. การทุจริตโดยการยกยอกชุดจดทะเบียนรถยนต์ของบริษัทไปใช้แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว

จากการตรวจสอบ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า นายสมพงษ์ วิหารักษ์สรรรค์ ได้ยกยอกชุดจดทะเบียนรถยนต์ของ SECC จำนวน 25 คัน ด้วยการนำทะเบียนรถยนต์ดังกล่าวไปใช้ค้าประกันหนี้ส่วนตัว ทำให้ SECC ได้รับความเสียหายเนื่องจาก SECC ได้ส่งมอบรถยนต์คันที่นายสมพงษ์เบิกชุดจดทะเบียนให้แก่ลูกค้าแล้ว เป็นเหตุให้ลูกค้าไม่สามารถจดทะเบียนรถยนต์กับกรมการขนส่งทางบกได้ และทำให้ SECC เสียหายจากกรณีนี้อาจถูกลูกค้าฟ้องร้องเพื่อให้ส่งมอบชุดจดทะเบียนและเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

การกระทำของนายสมพงษ์เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 308 309 311 และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

5. การตกแต่งรายได้ค่าขายรถยนต์ 30 ล้านบาทในปี 2550

จากการตรวจสอบของ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือได้ว่า นายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรณ์ และนางสาวนิภาพร คมกล้าได้ร่วมกันลงข้อความเท็จในบัญชี และทำบัญชีไม่ถูกต้อง ตรงต่อความเป็นจริง เพื่อลวงผู้ถือหุ้นและบุคคลใด โดยการสร้างรายได้จากการขายรถยนต์ที่ไม่มีจริง 30 ล้านบาท และแสดงหนี้สินต่ำกว่าความเป็นจริง 30 ล้านบาทด้วย โดยบัญชีที่ไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง ได้แก่ การบันทึกบัญชีรายการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนงบการเงินของ SECC ตั้งแต่ไตรมาส 3 ปี 2550 ถึงปัจจุบัน

การกระทำของนายสมพงษ์ และนางสาวนิภาพร เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

6. อติกรรมการผู้มีอำนาจลงนามในเช็คหรือใบถอนเงินของบริษัทไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวังและความซื่อสัตย์สุจริต

จากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตใน SECC พบว่า การยกยอกเงินใน SECC เกิดขึ้นได้ ส่วนหนึ่งมาจากการที่นายกรวิวัฒน์ วัฒนธรรมวงศ์ (เดิมชื่อนายไพบุลย์ สุขสุธรรมวงศ์) อติกรรมการและกรรมการผู้จัดการ และนางสาวมูทิตา นิลสวัสดิ์ อติกรรมการ (ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการฝ่ายการตลาด และประชาสัมพันธ์) ได้ลงนามลงหน้าในเช็คหรือลงนามโดยละเอียดที่จะตรวจสอบความถูกต้องของรายการ เป็นเหตุให้มีการถอนเงินออกจาก SECC ไปเพื่อประโยชน์ของนายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรณ์ หรือบุคคลอื่น และเป็นเหตุให้ SECC ได้รับความเสียหาย การกระทำของนายกรวิวัฒน์ และนางสาวมูทิตา เข้าข่ายเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง และความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อรักษาประโยชน์สูงสุดของบริษัท เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 89/7 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

ก.ล.ต. จึงได้ดำเนินการกล่าวโทษบุคคลทั้ง 7 รายข้างต้น ซึ่งได้แก่ (1) นายสมพงษ์ วิทยารักษ์สรณ์ (2) นายสมชาย ศรีพยัคฆ์ (3) นายสุรียา ลาภวิสุทธิสิน (4) หม่อมหลวงอภิษฎา ชยางกูร (5) นางสาวนิภาพร คมกล้า (6) นายกรวิวัฒน์ วัฒนธรรมวงศ์ และ (7) นางสาวมูทิตา นิลสวัสดิ์ ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดูข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ 33 / 2553

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2553

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหาร NIPPON กรณีทุจริตต่อทรัพย์สินของบริษัท และสั่งการให้บริษัทจัดให้มีการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายวิชัย ชัยสถาพร ประธานกรรมการ และกรรมการผู้อำนวยการของ บริษัท นิปปอนแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เนื่องจากการทุจริต ยักยอกทรัพย์สินของบริษัท รวมเป็นเงินประมาณ 179.6 ล้านบาท และยังได้ปลอมแปลงเอกสารและลงบัญชีเป็นเท็จ โดยพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงปี 2551 - 2552 ซึ่งนายวิชัยเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานและได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของบริษัท

จากการตรวจสอบของ ก.ล.ต. ภายหลังจากที่นายวิชัยได้มาสารภาพความผิดต่อ ก.ล.ต. พบว่า นายวิชัยกระทำผิดหน้าที่ โดยทุจริต เบียดบัง ยักยอกทรัพย์สินของบริษัทมาเป็นของตนเองและบุคคลอื่น กล่าวคือ นายวิชัยได้ปลอมแปลงเอกสารในการสั่งซื้อหลักทรัพย์ เพื่อลวงให้บริษัทจ่ายเงินออกจากบัญชีให้แก่ตนเองและบุคคลอื่น และได้ยักยอกหลักทรัพย์ของบริษัทไปเป็นของตน รวมทั้งยักยอกเงินค่าขายหน่วยลงทุนของบริษัทไปเป็นของตน ซึ่งทำให้ได้รับประโยชน์เป็นเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 179.6 ล้านบาท จนทำให้บริษัทได้รับความเสียหาย การกระทำของนายวิชัยเข้าข่ายความผิดตามมาตรา 281/2 วรรคสอง ประกอบมาตรา 89/7 มาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 และมาตรา 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

ก.ล.ต. ยังตรวจพบว่า นายวิชัยปลอมแปลงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท ทำให้บัญชีของบริษัทแสดงเงินลงทุนในหลักทรัพย์และบัญชีรายได้ไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อลวงบุคคลอื่น ซึ่งเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

นอกจากนี้ ก.ล.ต. ได้สั่งให้บริษัทจัดให้มีการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ (special audit) โดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจาก ก.ล.ต. เพื่อให้แน่ใจว่า งบการเงินของบริษัทแสดงฐานะการเงินที่แท้จริง และไม่มีรายการอื่นที่เป็นการทุจริตที่จะกระทบต่อสิทธิของผู้ลงทุน โดยบริษัทจะต้องนำเสนอรายงานการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษต่อ ก.ล.ต. ภายในวันที่ 28 มิถุนายน 2553 พร้อมทั้งเผยแพร่ผลการตรวจสอบดังกล่าวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ การที่นายวิชัยอยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว ทำให้นายวิชัยเข้าข่ายเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น ตามข้อ 4(3) ของประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 และมีผลให้นายวิชัยต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนและจะดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้ตามนัยมาตรา 89/4 และมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ด้วย ดังนั้น ก.ล.ต. จึงไม่อาจแสดงชื่อของนายวิชัยในระบบข้อมูลรายชื่อผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตั้งแต่วันที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดูข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ 55 / 2553

วันพุธที่ 04 สิงหาคม 2553

ก.ล.ต. สั่งอายัดทรัพย์สินอดีตผู้บริหาร NIPPON ซึ่งถูกกล่าวโทษกรณีทุจริตต่อทรัพย์สินของบริษัท และศาลอาญาสั่งห้ามบุคคลดังกล่าวเดินทางออกนอกประเทศ

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายวิชัย ชัยสถาพร อดีตประธานกรรมการ และกรรมการผู้อำนวยการของบริษัท นิปปอนแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (“NIPPON”) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เนื่องจากปรากฏพยานหลักฐานเชื่อได้ว่า ในช่วงปี 2551- 2552 นายวิชัยกระทำการทุจริตภัยยกทรัพย์สินของ NIPPON รวมเป็นเงินประมาณ 179.6 ล้านบาท และปลอมแปลงเอกสารและลงบัญชีเป็นเท็จ นั้น โดยที่การกระทำที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษข้างต้น เป็นความผิดตามมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 มาตรา 312 มาตรา 313 และมาตรา 281/2 วรรคสอง ประกอบมาตรา 89/7 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีลักษณะอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ประชาชนที่เป็นผู้ลงทุนของ NIPPON และเป็นกรณีที่มีมูลค่าความเสียหายสูง ซึ่งนายวิชัยได้เคยแสดงเจตนาต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นว่าจะชดใช้ความเสียหายให้ แต่จนถึงปัจจุบันนายวิชัยก็ยังไม่ได้ชดใช้ให้ครบถ้วนตามที่เคยเปิดเผยไว้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการของนายวิชัยที่ปรากฏทั้งในขณะเกิดเหตุและภายหลังเกิดเหตุ จึงมีเหตุอันควรเชื่อว่า นายวิชัยจะยักย้ายหรือจำหน่ายทรัพย์สินจนอาจไม่มีทรัพย์สินมาชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับ NIPPON ได้

สำนักงาน ก.ล.ต. ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 267 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีคำสั่งที่ ส. 37/2553 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2553 ให้อายัดทรัพย์สินของนายวิชัย ชัยสถาพร เป็นเวลา 180 วัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2553 ศาลอาญามีคำสั่งตามคำร้องของ ก.ล.ต. ห้ามนายวิชัย ชัยสถาพร เดินทางออกนอกราชอาณาจักรด้วย

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดูข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ 59 / 2553

วันศุกร์ที่ 27 สิงหาคม 2553

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร IEC 2 ราย กรณีทุจริตยักยอกเงินของบริษัทจากการแจ้งข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและการตรวจสอบของ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า ในระหว่างปี 2549 นายปี เตชะอุบล ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งกรรมการ และรับผิดชอบในการดำเนินงานและการจัดการทรัพย์สินของบริษัท อินเทอร์เน็ต เนชั่นเนลเอนจีเนียริง จำกัด (มหาชน) (“IEC”) ได้กระทำการเข้าข่ายผิดหน้าที่ของกรรมการบริษัทด้วยการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือเบียดบังเอาทรัพย์สินของ IEC ไปเป็นของตนเองหรือบุคคลอื่น โดยดำเนินการให้ IEC ทำสัญญาขอใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งน่าเชื่อว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับนายปี เป็นเหตุให้ IEC ต้องชำระเงินให้แก่ บริษัทดังกล่าวรวม 60.5 ล้านบาท โดยที่ IEC ไม่ได้รับประโยชน์ และทำให้ได้รับความเสียหาย ซึ่งการกระทำดังกล่าว มีนายวรเศรษฐ์ อุนยโกวิท (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นนายธนาชัย อุนยโกวิท) ในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้บริหารของ IEC เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการกระทำของนายปี

การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 308 311 313 และมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ในวันที่ (27 สิงหาคม 2553) ก.ล.ต. จึงได้กล่าวโทษนายปี เตชะอุบล และนายวรเศรษฐ์ อุนยโกวิท ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

ทั้งนี้ บุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินเข้าข่ายเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น ตามข้อ 3 ประกอบข้อ 4 (3) ของประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 และมีผลให้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน และจะดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้ตามนัยมาตรา 89/4 และมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน นอกจากนี้ ยังเข้าข่ายมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นบุคลากรในธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอีกด้วย

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดูข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ 70 / 2553

วันศุกร์ที่ 08 ตุลาคม 2553

ก.ล.ต. แจ้ง ให้ NIPPON แก่เชิงบการเงินประจำปี 2552

ก.ล.ต. แจ้งให้ บริษัท นิปปอน แพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

(“NIPPON”) แก่เชิงบการเงินประจำปี 2552 โดย NIPPON จะต้องนำส่งงบการเงินฉบับแก้ไขที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีแล้วต่อ ก.ล.ต. พร้อมทั้งเปิดเผยงบการเงินดังกล่าวต่อสาธารณชนภายในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2553

ทั้งนี้ เนื่องจากข้อมูลในรายงาน special audit ปรากฏว่าที่ผ่านมานี้ NIPPON มีการบันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง และจากการตรวจทานข้อมูลในงบการเงินดังกล่าวประกอบข้อมูลที่ NIPPON เผยแพร่ผ่านสื่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก.ล.ต. พบว่า มีประเด็นที่งบการเงินของ NIPPON งวดดังกล่าวไม่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ดังนี้

1.NIPPON ไม่ได้บันทึกภาระหนี้สินตามตัวสัญญาใช้เงินและบัญชีเงินฝาก กระแสรายวันกับธนาคารแห่งหนึ่ง รวมทั้งรายการอื่นที่เกี่ยวข้องกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว ซึ่งเป็นประเด็นที่พบจากการทำ special audit

2.NIPPON ไม่ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับเงินที่อดีตกรรมการของ NIPPON นำออกไปใช้ส่วนตัว โดยให้เหตุผลเพียงคำกล่าวอ้างของอดีตกรรมการว่า จะนำทรัพย์สินของตนที่มีอยู่ไปขายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ และหุ้น NIPPON ที่อดีตกรรมการถืออยู่ในขณะนั้นปราศจากภาระผูกพัน แต่ปรากฏว่าทรัพย์สินที่อดีตกรรมการกล่าวอ้างยังไม่ได้มีการจดทะเบียนเป็นหลักประกันไว้กับ NIPPON และไม่มีหลักฐานข้อผูกมัดใด ๆ ให้อดีตกรรมการต้องดำเนินการนำไปขายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ประกอบกับไม่ปรากฏว่า NIPPON ได้มีการตรวจสอบความมีอยู่จริงและประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประกอบการพิจารณาตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ รวมทั้งจากการตรวจสอบของ ก.ล.ต. พบว่า ทรัพย์สินบางส่วนถูกนำไปจำนองเพื่อเป็นหลักประกันหนี้กับเจ้าหนี้รายอื่นมาตั้งแต่ปี 2552 แล้ว

3.NIPPON ไม่ได้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีในอดีตกรรมการนำเงินออกไปและแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จว่า ได้นำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ในช่วงมกราคมถึงมีนาคม 2553 จำนวน 37.7 ล้านบาท

ก.ล.ต. จึงได้แจ้งให้ NIPPON แก่เชิงบการเงิน และให้นำส่งงบการเงินฉบับที่แก้ไขและผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีแล้วต่อ ก.ล.ต. พร้อมทั้งเปิดเผยงบการเงินชุดที่แก้ไขต่อสาธารณชนภายในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2553

ฉบับที่ 92 / 2553

วันพฤหัสบดีที่ 30 ธันวาคม 2553

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายราชศักดิ์ สุเสวี อดีตผู้บริหารของ บมจ. เพาเวอร์-พี และผู้เกี่ยวข้อง กรณีการทุจริตตกแต่งรายได้ และจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ

ก.ล.ต. กล่าวโทษ นายราชศักดิ์ สุเสวี อดีตประธานกรรมการ และประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ บมจ. เพาเวอร์-พี เพิ่มเติม ในความผิดตามมาตรา 307 มาตรา 311 มาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กรณีมีการกระทำเข้าข่ายเป็นการตกแต่งรายได้รวม 34 ล้านบาท ในงบการเงินที่ใช้เพื่อนำหุ้นกลับเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในหมวดปกติ ในปี 2548 และการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการทุจริต ยักยอกเงินของ บมจ. เพาเวอร์-พี ออกไปอีกหลายรายการรวม 310 ล้านบาท โดยมีบุคคลอีก 3 ราย ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำดังกล่าวในธุรกรรมที่แตกต่างกัน และ ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษไปพร้อมกัน คือ นายสุริยา ลาภวิสุทธิสิน นายพงษ์ศักดิ์ คงปัญญากุล อดีตรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ฝ่ายการเงินและการบัญชีของ บมจ. เพาเวอร์-พี ผู้ร่วมกระทำการ และนายคมกริช ลีจรรยา ผู้สนับสนุนให้เกิดการทำธุรกรรมตกแต่งรายได้ดังกล่าวบางรายการ

สืบเนื่องจากเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2549 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายราชศักดิ์ และพวก ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีตกแต่งรายได้จำนวน 10.5 ล้านบาท ในงบการเงินประจำปี 2547 ที่ใช้แสดงในการขอย้ายหลักทรัพย์ออกจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (Rehabco) ให้กลับเข้าไปซื้อขายในหมวดอุตสาหกรรมปกติในปี 2548 กรมสอบสวนคดีพิเศษ และ ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมและพบพยานหลักฐานน่าเชื่อว่ามีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเพิ่มเติม และมีการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดเพิ่มเติมอีก 3 รายการ ดังนี้

1. การตกแต่งรายได้ในงบการเงินประจำปี 2547 รวม 34 ล้านบาท ซึ่งจากการสอบสวนน่าเชื่อว่ามีได้เป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเมื่อรวมรายการที่เคยกล่าวโทษไปแล้ว 10.5 ล้านบาท รายได้ที่ตกแต่งดังกล่าวคิดเป็นประมาณร้อยละ 51 ของรายได้ 85.61 ล้านบาทที่แสดงไว้เดิม และจะทำให้กำไรสุทธิจากการดำเนินงานที่แสดงไว้เดิม 25 ล้านบาท เปลี่ยนเป็นขาดทุนประมาณ 19 ล้านบาท โดยธุรกรรมที่แสดงเป็นรายไดดังกล่าว ส่วนมากมีความเกี่ยวข้องกับนายสุริยา ซึ่งมีหลักฐานน่าเชื่อว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการเข้าฟื้นฟูกิจการ และการถือหุ้นใน บมจ. เพาเวอร์ พี

2. การทุจริต ยักยอกเงินออกจาก บมจ. เพาเวอร์-พี โดยอำพรางผ่านการจ่ายเงินตรงจ่ายให้แก่บริษัทคู่ค้า จำนวน 4 รายการ รวม 265 ล้านบาท โดยมีพยานหลักฐานน่าเชื่อว่าผู้ที่ได้ประโยชน์จากรายการดังกล่าวคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องของนายสุริยา

3. การทุจริตยักยอกเงินออกจาก บมจ. เพาเวอร์-พี โดยการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ และให้ บมจ. เพาเวอร์ พี จ่ายเงินมัดจำค่าซื้อหุ้นบริษัทแห่งหนึ่งสูงกว่าความเป็นจริง 45 ล้านบาท ซึ่งจากพยานหลักฐานน่าเชื่อว่าผู้ที่ได้ประโยชน์จากรายการดังกล่าวคือ นายราชศักดิ์

การกระทำข้างต้น เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 307 มาตรา 311 มาตรา 312 มาตรา 314 หรือมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ก.ล.ต. จึงได้กล่าวโทษนายราชศักดิ์ กับพวก รวม 4 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดูข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ฉบับที่ 25 / 2554

วันอังคารที่ 22 มีนาคม 2554

ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีตกแต่งบัญชีเพื่อลวงบุคคลอื่น ปกปิดรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ และใช้ข้อมูลภายในซื้อขายหลักทรัพย์บริษัทรอยเนท จำกัด (มหาชน)

ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำพิพากษาลงโทษนายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์ กรณี ตกแต่งบัญชีเพื่อลวงบุคคลอื่น ปกปิดรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ และใช้ข้อมูลภายในซื้อขายหลักทรัพย์ โดยให้จำคุก 8 ปี 18 เดือนและปรับ 1,880,000 บาท

สืบเนื่องจากวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษบริษัทรอยเนท จำกัด (มหาชน) และนายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์ กรณีตกแต่งบัญชีเพื่อลวงบุคคลอื่น ลงข้อความอันเป็นเท็จในเอกสาร ปกปิดรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ และใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหลักทรัพย์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 300 ประกอบมาตรา 56 มาตรา 59 มาตรา 238 มาตรา 241 มาตรา 246 และมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ โดยศาลอาญากรุงเทพใต้ได้รับพิจารณาเฉพาะส่วนของนายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์

ในวันนี้ (22 มีนาคม 2554) ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาว่านายกิตติพัฒน์ เยาวพฤกษ์ มีความผิดตามมาตรา 300 ประกอบมาตรา 56 มาตรา 59 มาตรา 238 มาตรา 241 มาตรา 246 มาตรา 274 มาตรา 275 มาตรา 296 มาตรา 298 และมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายอาญา การกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด* รวมลงโทษจำคุก 16 ปี 36 เดือน และปรับเป็นเงิน 3,760,000 บาท แต่จำเลยให้การสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ จึงให้ลดโทษลงกึ่งหนึ่ง เป็นจำคุก 8 ปี 18 เดือน โดยไม่รอลงอาญา และปรับ 1,880,000 บาท

* หมายเหตุ ความผิดหลายกรรมต่างกันในกรณีนี้ เช่น ความผิดตามมาตรา 246 ซึ่งไม่รายงานตามที่มีหน้าที่ 9 ครั้ง ลงโทษ 9 กระทง โดยจำคุกกระทงละ 4 เดือน รวมจำคุก 36 เดือน เมื่อลดโทษกึ่งหนึ่งจึงเป็นจำคุก 18 เดือน (โปรดอ่านรายละเอียดการกล่าวโทษได้ที่ ข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 6/2546 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546)

ฉบับที่ 61 / 2554

วันจันทร์ที่ 04 กรกฎาคม 2554

ศาลพิพากษาลงโทษอดีตผู้บริหาร IEC กรณีลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท และกระทำการทุจริต

ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำพิพากษาลงโทษนายสุรเดช มุขยางกูร อดีตกรรมการผู้อำนวยการ บริษัทอินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน) ("IEC") กรณีลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท เพื่อลวงให้ IEC หรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของ IEC และกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยให้จำคุก 4 ปี 12 เดือน และปรับ 1,178,250,000 บาท

สืบเนื่องจากวันที่ 28 พฤศจิกายน 2542 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายสุรเดช มุขยางกูร กรณีลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทที่มีข้อความว่าที่ประชุมคณะกรรมการของ IEC ได้อนุมัติให้ IEC เข้าทำสัญญาเป็นลูกค้าประกันเงินกู้ของบริษัทเดอะ เอ็ม.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และได้เข้าทำสัญญาค้ำประกันการกู้ยืมเงินของบริษัทเดอะ เอ็ม.กรุ๊ปฯ ต่อธนาคารกรุงไทยฯ ในนามของ IEC อันเป็นกิจการที่เกินขอบเขตที่คณะกรรมการของ IEC ได้กำหนดไว้และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของ IEC ก่อน ทำให้ IEC มีภาระหนี้ค้ำประกันจำนวน 1,178 ล้านบาท อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 307 311 312(2) ประกอบ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2554 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาว่านายสุรเดช มุขยางกูร มีความผิดตามมาตรา 307 311 312(2) และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ การกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษตามมาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยลงโทษ (1) ฐานเป็นกรรมการลงข้อความเท็จในรายงานการประชุมเพื่อลวงให้นิติบุคคลหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ตามมาตรา 312(2) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ให้จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท และ (2) ฐานเป็นกรรมการกระทำผิดหน้าที่ของตนโดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของนิติบุคคล และ (3) ฐานเป็นกรรมการกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นตามมาตรา 307 311 ประกอบ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท จึงลงโทษตามมาตรา 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามมาตรา 90 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้จำคุก 5 ปี และ

ปรับ 2,356,000,000 บาท แต่เนื่องจากจำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษกระทงละกึ่งหนึ่ง เหลือกระทงละ 2 ปี 6 เดือน ปรับกระทงละ 250,000 บาท และ 1,178,000,000 บาท ตามลำดับ รวมลงโทษจำคุก 4 ปี 12 เดือน โดยไม่รอลงอาญา และปรับ 1,178,250,000 บาท

การดำเนินคดีนี้เป็นผลจากความร่วมมือของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร 3 สำนักงานอัยการสูงสุด



ฉบับที่ 18 / 2555

วันจันทร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2555

ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษอดีตผู้บริหารของ PICNI 2 ราย กับพวก

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555 ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2549 ที่ให้ยกฟ้องนายธีรชานนท์ ลาภวิสุทธิสิน อดีตกรรมการผู้จัดการ และนางสาวสุภาพร ลาภวิสุทธิสิน อดีตรองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (PICNI) กับพวก รวม 22 ราย โดยศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุกนายธีรชานนท์ และนางสาวสุภาพร รายละ 12 ปี จากการกระทำความผิดตามมาตรา 56 ประกอบมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ในความผิดดังนี้

ความผิดที่ 1 กรณีเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของ PICNI ในขณะเกิดเหตุปี 2547 ได้ร่วมกันเปลี่ยนวิธีการทำสัญญาให้โรงบรรจุแก๊สที่เป็นบริษัทในเครือญาติหรืออยู่ในความควบคุมของจำเลยทั้งสองเข้าถังแก๊ส เพื่อตกแต่งบัญชี อันเป็นเท็จ เพื่อลวงบุคคลใด ๆ โดยสั่งให้บันทึกรายได้ลงในบัญชีแยกประเภทเป็นเท็จ แล้วนำรายได้นั้นจัดทำและส่งงบการเงินรายไตรมาสที่ 2 และ 3 กับงบการเงินประจำปี 2547 ทำให้งบการเงินประจำปี 2547 ของ PICNI แสดงรายได้เพิ่มสูงขึ้นผิดปกติ โดยมีกำไร 178,440,072 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มาจากค่าเช่าถังแก๊ส และ

ความผิดที่ 2 กรณีร่วมกันจัดทำบัญชี งบการเงิน และรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท PICNI อันเป็นเท็จ เพื่อลวงบุคคลใด ๆ ว่ามีการอนุมัติให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการก่อสร้าง กับบริษัท พี. ไพร์ส ซัพพลายส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด กู้ยืมเงินรวมจำนวน 85,000,000 บาท

นอกจากนี้ ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยอื่นในคดี ดังนี้

(1) จำคุกและปรับผู้ให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกแก่นายธีรชานนท์ และนางสาวสุภาพรในการกระทำความผิดข้างต้น อันเป็นความผิดตามมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ดังนี้

เกี่ยวกับความผิดที่ 1 จำคุกผู้ให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดด้วยการเป็นคู่สัญญาเช่าถังแก๊สกับ PICNI รายละ 5 ปี ได้แก่ นายอนุกูล ตั้งเรืองเกียรติ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทโรงบรรจุแก๊สเทพารักษ์ จำกัด บริษัทสังข์อ่องก๊าซ จำกัด บริษัทอุตสาหกรรม เอส ซี เอส จำกัด บริษัทโรงบรรจุแก๊ส นครปฐม จำกัด บริษัทโรงบรรจุแก๊ส

แจ้งวัฒนะ 23 จำกัด นายพิริยะ ถาวร ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทลาดกระบัง ปีโตรเลียม จำกัด บริษัทโรงบรรจุแก๊ส ยูนิเวอร์แซล จำกัด บริษัทปทุมเกตุ เทรดิ่ง จำกัด นางสาวนุชนาฏ ปริกสุวรรณ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทโรงบรรจุแก๊ส โพรงมะเตือ จำกัด นายปรเมษ ลอองสุวรรณ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทโรงบรรจุแก๊ส ธรรมศาลา จำกัด นายทวีทรัพย์ เกริกเกียรติศักดิ์ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทสังข์อ่องก๊าซ จำกัด นายกฤษณ์ โปรยเจริญ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทโรงบรรจุแก๊ส นครปฐม จำกัด นายเฉลิมชัย ชูบผา ผู้ถือหุ้นใหญ่และรับว่าเป็นเจ้าของ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทโรงบรรจุแก๊สดังที่กล่าวมา และปรับนิติบุคคลซึ่งเป็นโรงบรรจุแก๊ส รายละเอียด 600,000 บาท ทั้งนี้ นายปรเมษ ลอองสุวรรณ ไม่มาฟังคำพิพากษา ศาลมีการออกหมายจับไว้ก่อนหน้า

เกี่ยวกับความผิดที่ 2 จำคุกนายพินิจ พุทธศาสตร์ 5 ปี และปรับบริษัท พี.ไพร์ส ซัพพลายส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด เป็นเงิน 600,000 บาท ฐานช่วยเหลือให้ความสะดวกในการกระทำความผิด

(2) ปรับ PICNI 100,000 บาท ฐานนำส่งงบการเงินรายไตรมาส และการเงินประจำปี 2547 ที่มีงบบันทึกบัญชีไม่เป็นไปตามแม่บทการบัญชีว่าด้วยหลักการจับคู่รายได้กับค่าใช้จ่าย เป็นความผิดตามมาตรา 56 ประกอบมาตรา 274 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

คดีนี้สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้ดำเนินคดีกับนายธีรชานนท์ นางสาวสุภาพร และบุคคลอีก 8 รายข้างต้น ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนของโรงบรรจุแก๊ส ในกรณีเกี่ยวกับการกระทำความผิดข้างต้น และพนักงานอัยการได้ฟ้องบุคคลที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ โดยเพิ่มเติมนิติบุคคลซึ่งเป็นโรงบรรจุแก๊ส เป็นจำเลย รวม 22 ราย ต่อศาลชั้นต้น ซึ่ง ก.ล.ต. และกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ประสานความร่วมมือกับพนักงานอัยการในการพิจารณาคำพิพากษาและยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น อันทำให้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาลงโทษจำเลยในคดีดังกล่าว

นายสันต์ เทียนหอม รองเลขาธิการ ก.ล.ต. กล่าวว่า “คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในคดีนี้จะเป็นอย่างที่ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทที่มีประชาชนถือหุ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เพิ่มความระมัดระวังในการบริหารกิจการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และจัดการทางการเงินและเอกสารทางบัญชีของบริษัทให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี นอกจากนี้ ยังเป็นกรณีตัวอย่างในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อัน

ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงานอัยการสูงสุด (สำนักงานคดีพิเศษ และสำนักงานคดีศาลสูง) โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบในสำนวนคดีดังกล่าวทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้”



ฉบับที่ 21 / 2555

วันพฤหัสบดีที่ 01 มีนาคม 2555

ศาลอาญาพิพากษาลงโทษอดีตรกรรมการของบริษัท แมเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) 4 ราย

เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษจำคุกนายสนธิ ลิ้มทองกุล นายสุรเดช มุขยางกูร นางสาวเสาวลักษณ์ ธีรานุจรยงค์ และนางสาวยุพิน จันทนา อดีตรกรรมการบริษัท แมเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (“MGR”) ในความผิด ดังนี้

(1) ร่วมกันจัดทำสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการของ MGR เป็นเท็จว่ามีมติให้ MGR เป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ของบริษัท เดอะ เอ็ม.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (“TMG”) ที่นายสนธิเป็นผู้ถือหุ้น กับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (“KTB”) จำนวน 1,078 ล้านบาท และไม่ได้ขออนุมัติจากมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทในการก่อภาระหนี้ผูกพันโดยเข้าลงนามทำสัญญาค้ำประกันการกู้ยืมเงินของ TMG และลงนามรับรองสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการ MGR ดังกล่าว ต่อ KTB ซึ่งทำให้ MGR ได้รับความเสียหายจากการต้องรับภาระเป็นผู้ชำระหนี้ให้กับ KTB เป็นจำนวนเงิน 259 ล้านบาท

(2) ร่วมกันยอมให้ MGR มีการบันทึกบัญชีไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง โดยไม่ได้บันทึกภาระค้ำประกันเงินกู้ยืมตาม (1) ซึ่งเป็นรายการที่ทำให้รายได้ของ MGR เปลี่ยนแปลงผิดปกติ และนำส่งงบการเงินของ MGR ในระหว่างปี 2539 - 2541 ต่อ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อลวงให้ผู้ถือหุ้นของ MGR ขาดประโยชน์ที่ควรจะได้รับ และลวงให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่ได้รับรู้ถึงภาระค้ำประกันหนี้เงินกู้ดังกล่าว

การกระทำข้างต้นเป็นความผิดมาตรา 307 311 312(1)(2)(3) และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 หลายกรรมต่างกัน ลงโทษตาม มาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ลดโทษกึ่งหนึ่งเนื่องจากจำเลยรับสารภาพ พฤติการณ์แห่งคดี ไม่มีเหตุให้รอกการลงโทษ ดังนี้

- จำคุกนายสนธิในความผิด 17 กระทั่ง ๆ ละ 5 ปี รวม 85 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่ง คงเหลือ 42 ปี 6 เดือน
- จำคุกนายสุรเดชในความผิด 1 กระทั่ง 5 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งคงเหลือ 2 ปี 6 เดือน

- จำคุกนางสาวเสาวลักษณ์ในความผิด 17 กระทง ๆ ละ 5 ปี รวม 85 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งคงเหลือ 42 ปี 6 เดือน

- จำคุกนางสาวยุพินในความผิด 13 กระทง ๆ ละ 5 ปี รวม 65 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งคงเหลือ 32 ปี 6 เดือน แต่ประมวลกฎหมายอาญากำหนดโทษจำคุกสูงสุดของความผิดตาม (1) และ (2) ไม่เกิน 20 ปี* จึงลงโทษจำคุกนายสนธิ นางสาวเสาวลักษณ์ และนางสาวยุพิน คนละ 20 ปี

* - ความผิดมาตรา 307 311 312(1)(2)(3) และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ แต่ละมาตรามีระวางโทษจำคุกขั้นต่ำ 5 ปี และขั้นสูง 10 ปี การถูกกำหนดโทษจึงขึ้นอยู่กับจำนวนกระทงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของแต่ละคน

- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(2) กำหนดว่า กรณีที่ผู้กระทำความผิดหลายกรรมต่างกันให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิด และหากกระทงที่โทษหนักที่สุดมีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งหมดต้องไม่เกิน 20 ปี

ฉบับที่ 74 / 2555

วันที่ 08 สิงหาคม 2555

ศาลอาญาพิพากษาลงโทษนายวิชัย ชัยสถาพร อดีตกรรมการ NIPPON กรณีทุจริตต่อทรัพย์สินของบริษัทและมีคำสั่งให้เพิกถอนการอายัดทรัพย์สิน

ศาลอาญามีคำพิพากษาว่า นายวิชัย ชัยสถาพร อดีตประธานกรรมการ และกรรมการผู้อำนวยการ บริษัท นิปปอนแแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (“NIPPON”) มีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 281/2 307 308 311 312 และ 313 กรณีทุจริต เบียดบัง ยักยอกทรัพย์สินของบริษัท รวมถึงปลอมแปลงเอกสารและลงบัญชีเป็นเท็จจึงพิพากษาลงโทษจำคุก 20 ปี โดยโทษจำคุกรอลงอาญา 3 ปีและปรับ 2, 540,000 บาท

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษนายวิชัย ชัยสถาพร กรณีกระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต เบียดบัง ยักยอกทรัพย์สินของบริษัทมาเป็นของตนเองและบุคคลอื่น โดยได้ปลอมแปลงเอกสารในการสั่งซื้อหลักทรัพย์ เพื่อลวงให้บริษัทจ่ายเงินออกจากบัญชีให้แก่ตนเองและบุคคลอื่น และได้ยักยอกหลักทรัพย์และเงินค่าขายหน่วยลงทุนของบริษัทไปเป็นของตน ทำให้ได้รับประโยชน์เป็นเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 179.6 ล้านบาท จนทำให้บริษัทได้รับความเสียหาย รวมทั้งได้ปลอมแปลงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท ทำให้บัญชีของบริษัทแสดงเงินลงทุนในหลักทรัพย์และบัญชีรายได้ไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อลวงบุคคลอื่น ซึ่งเข้าข่ายความผิดตามมาตรา 281/2 วรรคสอง ประกอบมาตรา 89/7 307 308 311 312 และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ หลังจากที่นายวิชัยได้มาสารภาพความผิดต่อ ก.ล.ต. และ ก.ล.ต. ตรวจสอบว่า นายวิชัยได้กระทำความผิดจริง

เมื่อวานนี้ (7 สิงหาคม 2555) ศาลอาญามีคำพิพากษาว่า นายวิชัย ชัยสถาพร มีความผิดตามมาตรา 281/2 307 308 311 312 และ 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ โดยการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามมาตรา 91 ประมวลกฎหมายอาญา โดยลงโทษ (1) ฐานเป็นกรรมการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง และความซื่อสัตย์สุจริต โดยทุจริต รวม 18 กระทง จำคุกกระทงละ 3 ปี และปรับกระทงละ 60,000 บาท รวมเป็นจำคุก 54 ปี และปรับ 1,080,000 บาท (2) ฐานเป็นกรรมการเบียดบังเอาทรัพย์สินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไปโดยทุจริต จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท (3) ฐานเป็นกรรมการกระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริต รวม 6 กระทง จำคุกกระทงละ 5 ปี และปรับกระทงละ 500,000 บาท รวมเป็นจำคุก 30 ปี และปรับ 3,000,000 บาท

และ (4) ฐานเป็นกรรมการกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายและลงข้อความเท็จในบัญชีหรือเอกสาร หรือทำบัญชีไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง จำคุก 5 ปี และปรับ 500,000 บาท

รวมจำคุก 94 ปี ปรับ 5,080,000 บาท แต่เนื่องจากจำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษกึ่งหนึ่ง เหลือจำคุก 47 ปี และปรับรวม 2,540,000 บาท แต่เนื่องจากโทษจำคุกแต่ละกระทงไม่เกิน 10 ปี จึงลงโทษจำคุกเพียง 20 ปี* ตาม มาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเนื่องจากจำเลยเป็นผู้สารภาพผิดต่อ ก.ล.ต. และการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำเฉพาะต่อ NIPPON เท่านั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีความเสียหายใด ๆ ต่อ สาธารณชน รวมถึงจำเลยได้ชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมดคืน NIPPON แล้ว การกระทำของจำเลยจึงถือ เป็นการสำนึกผิด และได้บรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายแล้ว โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ 3 ปี ตามมาตรา 56 แห่งประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้ ศาลได้มีคำสั่งเพิกถอนการอายัดทรัพย์สิน ของจำเลย เนื่องจากเห็นว่า จำเลยได้นำเงินมาชำระคืนแก่ผู้เสียหายครบถ้วน และคดีนี้ศาลได้มีคำ พิพากษาแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะอายัดทรัพย์สินของจำเลยอีกต่อไป

นายวสันต์ เทียนหอม รองเลขาธิการ ก.ล.ต. กล่าวว่า “ก.ล.ต. ในฐานะ หน่วยงานกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนไทยได้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อสร้างความมั่นใจให้ เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน ซึ่งการดำเนินคดีนี้เป็นผลสำเร็จและสามารถเยียวยาความเสียหายให้แก่ NIPPON ได้ เกิดจากการประสานความร่วมมือและปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากรเจ้าของสำนวน คดี ได้แก่ พนักงานสอบสวน สำนักคดีการเงินการธนาคาร กรมสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงาน อัยการ สำนักงานคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด”

อนึ่ง ยังมีพฤติกรรมการทุจริตลักษณะทำนองเดียวกันนี้ของนายวิชัย ที่ ก.ล.ต. ได้ กล่าวโทษเพิ่มเติมไปเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2554 อยู่ระหว่างการพิจารณาสอบสวนของกรมสอบสวน คดีพิเศษ แต่ NIPPON ได้รับการเยียวยาความเสียหายดังกล่าวแล้ว

* ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(2) กำหนดว่า กรณีผู้กระทำความผิด หลายกรรมต่างกันให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิด และหากกระทงที่โทษหนักที่สุดมี โทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งหมดต้องไม่เกิน 20 ปี

ฉบับที่ 110 / 2555

วันที่ 12 ธันวาคม 2555

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายสมจิตร โปว์เสรีวงศ์ กรรมการและผู้บริหารของ บมจ. สิงห์ พาราเทค กรณีตกแต่งงบการเงินปี 2550

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายสมจิตร โปว์เสรีวงศ์ กรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัทสิงห์ พาราเทค จำกัด (มหาชน) (“SINGHA”) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2555 เนื่องจากมีการกระทำที่เข้าข่ายจัดทำและเปิดเผยข้อมูลเท็จในเอกสารบัญชีและงบการเงินของบริษัท อันเข้าข่ายความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า นายสมจิตรได้ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมเห็นยินยอมให้มีการจัดทำเอกสารและบันทึกรายได้จากการขายอันเป็นเท็จในบัญชีและงบการเงินของ SINGHA ในปี 2550 เป็นเงินรวม 543.3 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 47.3 ของยอดขายสินค้า เพื่อให้ SINGHA สามารถแสดงผลกำไรสุทธิจากการดำเนินการในปี 2550 จำนวน 63.7 ล้านบาท ซึ่งหากไม่มียอดรายได้ดังกล่าว ผลประกอบการในงบการเงินของ SINGHA จะแสดงผลขาดทุน

โดยรายได้ที่เชื่อว่าเป็นเท็จดังกล่าว คือ รายการขายสินค้าประเภทพื้นไม้สำเร็จรูปให้กับลูกค้าในประเทศ 9 แห่ง ในปี 2550 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้ารายใหม่ และต่อมากับการเงินในปี 2551 SINGHA ได้บันทึกขายจ่ายหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนเงินสูงถึง 320.8 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากยอดขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศดังกล่าว นอกจากนี้ในปี 2551 งบการเงินของ SINGHA ที่ยื่นต่อ ก.ล.ต. เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2552 ได้แสดงผลขาดทุนสุทธิจำนวน 944.7 ล้านบาท

ทั้งนี้ การที่นายสมจิตรอยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุต้องสงสัยเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จดังกล่าว ทำให้นายสมจิตรเป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น ตามข้อ 4(3) ของประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 และมีผลให้นายสมจิตรต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนและจะดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้ตามนัยมาตรา 89/4 และมาตรา 89/6 แห่ง

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ด้วย ดังนั้น ก.ล.ต. จึงไม่สามารถแสดงชื่อของนายสมจิตรในระบบข้อมูล รายชื่อผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตั้งแต่วันที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้ กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด กฎหมายเป็นอำนาจและดุลพินิจของศาลยุติธรรม

ข่าวฉบับนี้แสดงข้อมูล ณ วันที่ออกข่าวตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากประสงค์จะดู ข้อมูลสถานะปัจจุบันของเรื่อง โปรดดู ข้อมูลการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน



ฉบับที่ 77 / 2556

วันพฤหัสบดีที่ 08 สิงหาคม 2556

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร AMAC กับพวก รวม 8 ราย กรณีตกแต่งงบการเงิน และทุจริตยกยอกเงินของบริษัท

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารบริษัทอะโกร อินดัสเตรียล แมชชีนเนอรี จำกัด (มหาชน) (“AMAC”) ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัทแมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (“MAX”) กับพวก รวม 8 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2556 เนื่องจากมีการกระทำที่เข้าข่ายจัดทำและเปิดเผยข้อมูลเท็จในเอกสารบัญชีและงบการเงินของบริษัท และ/หรือ ทุจริตยกยอกเงินของบริษัท โดยบุคคลที่ถูกกล่าวโทษ ได้แก่ นายสุทธิศักดิ์ โสฬสสวัสดิ์ อดีตกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร นายมานะ เสถบุตร อดีตกรรมการผู้จัดการ นางสาววัชรอรณพเพ็ชร อดีตกรรมการและผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ นางเพนนิ ทศจรูญเกียรติ อดีตผู้จัดการฝ่ายบัญชี และการเงิน นายนิพนธ์ ภูผกาพันธุ์พงษ์ อดีตผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ นายปิยวัฒน์ มากเจริญ อดีตผู้จัดการโรงงาน นางดรุณี ภูเงิน ผู้ช่วยส่วนตัวของนายสุทธิศักดิ์ และนางสาวปภาวิณี ปิ่นวัฒนา เลขานุการส่วนตัวของนายสุทธิศักดิ์

ก.ล.ต. ตรวจสอบพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า บุคคลทั้ง 8 รายได้ร่วมกัน ดำเนินการ หรือมีส่วนรู้เห็นยินยอมหรือให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ให้มีการลงข้อความเท็จในบัญชี หรือเอกสารของ AMAC หรือจัดทำบัญชีและงบการเงินปี 2551 และ 2552 ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เกี่ยวกับรายการซื้อวัตถุดิบ ว่าจ้างผลิตแม่พิมพ์อะไหล่ ขายสินค้า และรับจ้างประกอบเครื่องยนต์ รวมทั้งรายการรับคืนสินค้าและรายการแยกชิ้นส่วนสินค้าและอะไหล่เพื่อประมูลขายในราคาเศษเหล็ก ทำให้งบการเงินประจำปี 2551 และ 2552 ของ AMAC แสดงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานที่ผิดไปจากความเป็นจริง อันเป็นการลวงบุคคลทั่วไป อันเข้าข่ายเป็นความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 312 และมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (“พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ”) แล้วแต่กรณี นอกจากนี้ การกระทำดังกล่าวยังทำให้ AMAC ได้รับความเสียหาย โดยนายสุทธิศักดิ์และนิติบุคคลแห่งหนึ่งซึ่งมีนางดรุณีและนางสาวปภาวิณีเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ได้รับประโยชน์โดยมิชอบ การกระทำของบุคคลทั้ง 3 ราย จึงเข้าข่ายเป็นความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 มาตรา 313 มาตรา 315 และมาตรา 89/7 ซึ่งระวางโทษตามมาตรา 281/2 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ แล้วแต่กรณี ด้วย

ทั้งนี้ บุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษดำเนินคดีโดย ก.ล.ต. เพราะเหตุต้องสงสัยเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จ และ/หรือเหตุทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว เป็นบุคคลที่มีลักษณะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น ตามข้อ 3 ประกอบข้อ 4 (3) ของประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 โดยบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษจะต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน และจะดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารในบริษัทต่อไปไม่ได้ตามนัยมาตรา 89/4 และมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ดังนั้น ก.ล.ต. จึงไม่สามารถแสดงชื่อของนายสุทธิศักดิ์ โล่หส์สวัสดิ์ ในระบบข้อมูลรายชื่อผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตั้งแต่วันที่ ก.ล.ต. กล่าวโทษ

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดทางอาญาเป็นอำนาจและดุลพินิจของศาลยุติธรรม

ฉบับที่ 182 / 2557

วันศุกร์ที่ 26 ธันวาคม 2557

ศาลอาญาพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิด 6 ราย กรณีจัดทำบัญชีหรือเอกสารเท็จและทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินของ DAIDO

ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษอดีตผู้บริหารบริษัท ไโดโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (“DAIDO”) 3 ราย ได้แก่ (1) นายชิชิโร ฟุคุดะ (2) นายพิศาล จรัสเลิศรังษิ (3) นางสาวกานต์ชนก หรือ ณิชพร ลิขิตศิริทรัพย์ หรือ รัสรินทร์ สุรพัฒน์ไพศาล ในความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสาร บันทึบบัญชีไม่ถูกต้องและไม่ตรงต่อความเป็นจริง และทุจริตเบียดบังทรัพย์สินของ DAIDO รวมทั้งผู้สนับสนุนอีก 3 ราย ได้แก่ (4) บริษัท บัดเจท แมเนจเม้นท์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด (5) นายมณเฑียร พงษ์เกียรติกิจ และ (6) นายชัย พงศ์ชนาวรานนท์ หรือนายกิตติวุฒิ อรรถวัฒนาถ

คดีนี้สืบเนื่องจาก ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร DAIDO 3 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548 ได้แก่ นายชิชิโร อดีตประธานกรรมการ นายพิศาล อดีตรองประธานกรรมการรับผิดชอบฝ่ายการเงินและฝ่ายบัญชี และนางสาวกานต์ชนก หรือ ณิชพร หรือ รัสรินทร์ อดีตรองประธานกรรมการ รับผิดชอบฝ่ายโครงการของบริษัท กรณีจัดทำบัญชีไม่ตรงต่อความเป็นจริงและจัดทำเอกสารเท็จในงบการเงินของ DAIDO ประจำปี 2545 และงบการเงินประจำไตรมาส 1 และ 2 ของปี 2546 ทำให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปเข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะทางการเงินที่แท้จริงของ DAIDO ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และต่อมาพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานอัยการได้ขยายผลการสอบสวนและพิจารณาสั่งฟ้องผู้สนับสนุนเพิ่มเติมอีก 3 ราย ประกอบด้วย บริษัท บัดเจท แมเนจเม้นท์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด นายมณเฑียรและนายชัย หรือนายกิตติวุฒิ รวมทั้งเพิ่มข้อหาทุจริต ยักยอก และปลอมแปลงเอกสารตามมาตรา 307 308 311 313 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ และมาตรา 264 268 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2557 ศาลอาญามีคำพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 มีความผิดตามมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 และมาตรา 312 (1) (2) (3) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ และมาตรา 264 มาตรา 268 ประกอบมาตรา 83 และมาตรา 86 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ส่วนจำเลยที่ 4 จำเลยที่ 5 และจำเลยที่ 6 มีความผิดฐานสนับสนุนในการปลอมเอกสาร อย่างไรก็ตาม เนื่องจากจำเลยทั้ง 6 รายให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาของศาล มีเหตุบรรเทาโทษ ศาลลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามมาตรา 78 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดย

จำเลยที่ 1 มีความผิด 11 กระทง รวมจำคุก 12 ปี 66 เดือน และปรับ 1,507,500 บาท จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิด 9 กระทง รวมจำคุกรายละ 10 ปี 54 เดือน และปรับรายละ 1,256,000 บาท จำเลยที่ 4 มีความผิด 1 กระทง ปรับ 1,000 บาท จำเลยที่ 5 และจำเลยที่ 6 มีความผิดรายละ 1 กระทง จำคุกรายละ 4 เดือน และปรับรายละ 1,000 บาท นอกจากนี้ ศาลได้พิเคราะห์พฤติการณ์ การกระทำความผิด การบรรเทาผลร้ายภายหลังการกระทำความผิดและพฤติเหตุแวดล้อมแห่งคดีทุก ทางแล้ว เห็นควรให้โทษจำคุกของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 จำเลยที่ 5 และจำเลยที่ 6 ให้รอ การลงโทษไว้มีกำหนดรายละ 2 ปี



ฉบับที่ 29 / 2558

วันที่ 11 มีนาคม 2558

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร PRO กับพวก รวม 4 ราย กรณี
จัดทำบัญชีเท็จ

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารบริษัทโปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน) (PRO) ได้แก่ นายสินเสถียร เอี่ยมพูลทรัพย์ นายเกรียงไกร เลิศศิริสัมพันธ์ นางสาวรติยา สังข์ด้วง และนายสมสิทธิ์ มูลสถาน กรรมการผู้จัดการ บริษัท เทอร์ม เอ็นจิเนียริง จำกัด ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันจัดเอกสารเท็จ ทำให้ PRO ลงบัญชีไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง ตั้งแต่วัดไตรมาส 2/2549 ถึงไตรมาส 1/2552 เกี่ยวกับรายการเงินให้กู้ยืมแก่บุคคลภายนอก เงินลงทุนในโครงการแปรรูปอลูมิเนียม และการซื้อเครื่องจักรใช้ในโครงการถ่านน้ำมันจากขยะพลาสติก เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 312 และ 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

บุคคลที่ถูกกล่าวโทษข้างต้น เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน ซึ่งกำหนดในประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. และไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารโดยผลของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ฉบับเดียวกัน

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดทางอาญาเป็นอำนาจและดุลพินิจของศาลยุติธรรม

ฉบับที่ 51 / 2558

วันพฤหัสบดีที่ 23 เมษายน 2558

ศาลอาญาพิพากษาลงโทษจำคุกผู้กระทำความผิด 4 ราย กรณีจัดทำบัญชี POWER-P ไม่ถูกต้องและฉ้อโกงประชาชน

ศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษจำคุกอดีตผู้บริหารบริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) (“POWER-P”) 3 ราย ได้แก่ (1) นายราชศักดิ์ สุเสวี (2) นายพงษ์ศักดิ์ คงปัญญากุล (3) นางสาวศิริพร ตั้งมิตรประชา ในฐานะความผิดร่วมกันกระทำความหรือยินยอมให้จัดทำบัญชีไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง และฉ้อโกงประชาชน พร้อมกับผู้สนับสนุน 1 ราย คือ นายคาเซน หรือ คมกริช ลือจรรยา หรือ ชิชณูชา ปิยะคณิน

คดีนี้สืบเนื่องจาก ก.ล.ต. กล่าวโทษบุคคลทั้ง 4 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2549 โดยตัวการ 3 รายเป็นอดีตผู้บริหาร POWER-P ได้แก่ นายราชศักดิ์ ประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร นายพงษ์ศักดิ์ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ฝ่ายการเงินและการบัญชี นางสาวศิริพร ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ ซึ่งรับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัท กรณีร่วมกันกระทำความหรือยินยอมให้มีการจัดทำงบการเงินประจำปี 2547 ของ POWER-P ไม่ถูกต้อง หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง โดยรับรู้รายได้จากการให้บริการศึกษาความเป็นไปได้และจัดหาแหล่งเงินให้แก่โครงการก่อสร้าง ทั้งๆ ที่ไม่ได้มีการดำเนินการดังกล่าวจริง เพื่อลวงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 โดยมีนายคมกริช เป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำความผิด ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 312 ประกอบมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2557 ศาลอาญามีคำพิพากษาว่า นายราชศักดิ์ นายพงษ์ศักดิ์ และ นางสาวศิริพร มีความผิดตามมาตรา 306 และ 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ประกอบมาตรา 83 และมาตรา 343 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้ลงโทษจำคุกคนละ 8 ปี และให้นายราชศักดิ์ คืนเงินผู้เสียหายรายหนึ่งเป็นจำนวน 878,169.19 บาท ส่วนนายคาเซน หรือคมกริช หรือ ชิชณูชา มีความผิดตามมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ประกอบมาตรา 83 และมาตรา 343 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้ลงโทษจำคุก 8 ปี

ฉบับที่ 81 / 2558

วันที่ 24 มิถุนายน 2558

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการและผู้บริหาร GSTEL และ GJS รวม 4 รายกรณีจัดทำบัญชีและงบการเงินเท็จ

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการและผู้บริหารของบริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน) (GSTEL) และบริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน) (GJS) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีกระทำความผิดหรือยินยอมให้มีการจัดทำบัญชีและงบการเงินของ GSTEL และ GJS ไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง โดยลงบัญชีเท็จเกี่ยวกับการบันทึกเจ้าหนี้ต่างประเทศค่าซื้อวัตถุดิบต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญเพื่อลวงให้บุคคลทั่วไปเข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลประกอบการที่แท้จริงของบริษัท บุคคลที่ถูกกล่าวโทษ ประกอบด้วย (1) นายสมศักดิ์ ลีสวัสดิ์ตระกูล กรรมการและผู้บริหาร GSTEL และกรรมการ GJS (2) นางสาวกรรณิการ์ สร้อยศิริ ผู้บริหาร GSTEL (3) นายอนุชิต สกกุลโชติกโรจน์ ผู้บริหาร GSTEL และ (4) นายชนาธิป ไตรวุฒิ กรรมการและผู้บริหาร GJS

ก.ล.ต. ตรวจสอบพบว่าในช่วงต้นปี 2551 GSTEL และบริษัทลูกคือ GJS ได้สั่งซื้อเหล็กล่วงหน้าในปริมาณมากจากผู้ขายต่างประเทศหลายรายในราคาตลาด ณ เวลานั้น ต่อมาราคาเหล็กในตลาดปรับตัวลดลงอย่างมาก ส่งผลให้ GSTEL และ GJS ต้องรับรู้ผลขาดทุนสูงมากเนื่องจากราคาต้นทุนการผลิตสูง ในขณะที่ขายสินค้าในราคาตลาดที่ต่ำกว่า เพื่อหลีกเลี่ยงการรับรู้ผลขาดทุนดังกล่าว บุคคลทั้ง 4 รายข้างต้น ได้สั่งการหรือยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการบันทึกยอดเจ้าหนี้ค่าเหล็กต่ำกว่าภาระหนี้จริงที่มีต่อผู้ขายต่างประเทศ กรณี GSTEL พบการบันทึกยอดเจ้าหนี้ต่ำกว่าความเป็นจริง 85 ล้านบาท งวดปี 2551 1,144 ล้านบาท งวดไตรมาส 1/2552 2,131 ล้านบาท งวดไตรมาส 2/2552 2,072 ล้านบาท งวดไตรมาส 3/2552 และ 1,987 ล้านบาท งวดปี 2552 ตามลำดับ ส่วนกรณี GJS พบการบันทึกยอดเจ้าหนี้ต่ำกว่าความเป็นจริง 378 ล้านบาท งวดไตรมาส 1/2552 800 ล้านบาท งวดไตรมาส 2/2552 1,010 ล้านบาท งวดไตรมาส 3/2552 และ 1,023 ล้านบาท งวดปี 2552 ตามลำดับ

บุคคลทั้ง 4 รายกระทำการเข้าข่ายฝ่าฝืนมาตรา 312 และมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ประกอบมาตรา 83 และมาตรา 86 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และการถูกกล่าวโทษมีผลให้เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน จึงไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้บริหารของบริษัทดังกล่าวได้ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นอำนาจและดุลพินิจของศาลยุติธรรม



ฉบับที่ 110 / 2558

วันที่ 07 ตุลาคม 2558

ศาลพิพากษาลงโทษอดีตนายกรัฐมนตรี POWER-P กรณีทุจริตและยินยอมให้มีการทำผิดเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารของบริษัท

ศาลอาญาพิพากษาลงโทษจำคุกนายราชศักดิ์ สุเสวี อดีตกรรมการซึ่งรับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทเพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) (POWER-P) กรณีเบียดบังเงินออกจากบริษัทโดยทุจริต ด้วยการให้บริษัทจ่ายเงินมัดจำค่าซื้อหุ้นบริษัทแห่งหนึ่งสูงกว่าความเป็นจริง 45 ล้านบาท ยอมให้ลงข้อความเท็จและไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชีและเอกสารของ POWER-P และทำบัญชีไม่ถูกต้องครบถ้วนตามจริงเพื่อลวงผู้อื่นเกี่ยวกับการเบียดบังเงินออกจากบริษัท

คดีนี้สืบเนื่องจาก ก.ล.ต. ได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัท แอล.วี.ซี.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (บริษัท แอล.วี.ซี.) ของ POWER-P ว่า อาจมีการทำเอกสารเท็จกรณีการทำรายการซื้อหุ้นของบริษัท แอล.วี.ซี. ในระหว่างปี 2548 เพื่อถ่ายเทผลประโยชน์ออกจาก POWER-P ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบพบการทำผิด จึงดำเนินการกล่าวโทษนายราชศักดิ์ สุเสวี ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2553 และต่อมาจากพยานหลักฐานที่รวบรวมโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงทำให้สำนักงานอัยการคดีพิเศษ 4 ได้พิจารณาเห็นควรฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2558 ศาลอาญามีคำพิพากษาว่านายราชศักดิ์มีความผิดตามมาตรา 307 308 311 ประกอบมาตรา 313 และความผิดตามมาตรา 312(2)(3) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ให้ลงโทษฐานเบียดบังทรัพย์ของ POWER-P เป็นของตนโดยทุจริตตามมาตรา 90 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยจำคุก 8 ปี และความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ฐานยินยอมให้ลงข้อความเท็จและไม่ลงข้อความสำคัญในงบการเงินงวดปี 2548 และเอกสารของ POWER-P และบัญชีไม่ครบถ้วน และไม่ตรงตามความเป็นจริงเพื่อลวงผู้อื่น ให้ลงโทษจำคุก 8 ปี

เนื่องจากนายราชศักดิ์ให้การเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามมาตรา 78 แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงลดโทษจำคุกเหลือกรณีละ 5 ปี 4 เดือน

รวมลงโทษจำคุก 10 ปี 8 เดือน โดยไม่รอลงอาญา

นายสันต์ เทียนหอม รองเลขาธิการ ก.ล.ต. กล่าวว่า “ข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนเป็นหัวใจสำคัญในการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท โดยหลักจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูล

อย่างเพียงพอ ถูกต้อง ทัวถึง และทันเวลา แต่หากกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แล้ว ก็ย่อมมีความรับผิดชอบทางอาญา อีกทั้งถ้ากระทำไปเพื่อลวงผู้ถือหุ้นหรือบุคคลทั่วไป ก็ย่อมต้องรับโทษที่สูงขึ้น กรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริตในการเปิดเผยข้อมูลสำคัญของบริษัท”



ฉบับที่ 133 / 2558

วันพฤหัสบดีที่ 17 ธันวาคม 2558

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร RAM กรณีทุจริต และกระทำหรือยินยอมให้มีการทำผิดเกี่ยวเอกสารของบริษัท

ก.ล.ต. กล่าวโทษนายแพทย์เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์ อดีตกรรมการผู้จัดการ บริษัทโรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน) (RAM) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ รั้งตำแหน่ง และซื้อหลักทรัพย์สุจริต ทำการทุจริตแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่นทำให้บริษัทเสียหาย และกระทำหรือยินยอมให้มีการทำผิดเกี่ยวกับเอกสารของบริษัท

ก.ล.ต. ตรวจสอบพบว่า นายแพทย์เอื้อชาติในฐานะกรรมการผู้จัดการ RAM ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานและจัดการทรัพย์สินของ RAM ได้จัดการให้บริษัทขายหุ้นธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP) ที่บริษัทลงทุนไว้ออกไปเมื่อปลายปี 2555 ในราคาต่ำกว่าราคาตลาดอย่างมีนัยสำคัญให้แก่บุคคลอื่นที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ร่วม ทำให้บริษัทได้รับความเสียหายเบื้องต้นคิดเป็นมูลค่ากว่า 300 ล้านบาท และนายแพทย์เอื้อชาติยังได้รับประโยชน์จากการกระทำอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

การกระทำข้างต้นเข้าข่ายเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 89/7 ซึ่งมีระวางโทษตามมาตรา 281/2 วรรคสอง มาตรา 307 มาตรา 311 และมาตรา 313 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

แม้ว่าต่อมาเมื่อเดือนธันวาคม 2557 นายแพทย์เอื้อชาติได้ชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับ RAM แล้ว แต่เป็นการชดเชยความเสียหายหลังจากที่ ก.ล.ต. ตรวจสอบความผิด

นอกจากนี้ นายแพทย์เอื้อชาติได้กระทำหรือยินยอมให้มีการไม่ลงข้อความสำคัญในเอกสารของ RAM เพื่อหลีกเลี่ยงไม่แสดงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำธุรกรรมซื้อขายหุ้นกับ RAM ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทจำนวน 4 งวด ได้แก่ งวดปี 2555 งวดไตรมาส 1/2556 งวดไตรมาส 3/2556 และงวดปี 2556 ซึ่งเข้าข่ายมีความผิดตามมาตรา 312 แห่ง พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ

ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษนายแพทย์เอื้อชาติต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ซึ่งตลอดระยะเวลาการกล่าวโทษดำเนินคดี ทำให้นายแพทย์เอื้อชาติเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

และบริษัทจดทะเบียน จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้ตาม พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ

ทั้งนี้ การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ



ฉบับที่ 46 / 2560

วันอังคารที่ 20 มิถุนายน 2560

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร AIE 2 ราย กรณีจัดทำบัญชีและงบการเงินไม่ถูกต้อง

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร บริษัท เอไอ เอนเนอร์จี จำกัด (มหาชน) (AIE) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ รายนายอนุรักษ์ ชารีรัตน์วิบูลย์ และนายพนพล ชารีรัตน์วิบูลย์ กรณีจัดทำบัญชีและงบการเงินไม่ถูกต้อง เพื่อลวงบุคคลทั่วไปให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลประกอบการของ AIE

ก.ล.ต. ตรวจสอบงบการเงิน AIE พบว่า ในช่วงปี 2557 นายอนุรักษ์ และนายพนพล ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัท AIE ได้ร่วมกันสั่งการให้ AIE ไม่จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องในธุรกรรมการขายน้ำมันและรับจ้างกลั่นน้ำมันให้ครบถ้วน และไม่ได้บันทึกบัญชีรายได้และบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องในระบบบัญชีของ AIE จนเป็นเหตุให้งบการเงินงวดไตรมาส 1-3 ปี 2557 และงบการเงินประจำปีเดียวกันของ AIE แสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริงจำนวน 135 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญต่องบการเงิน

การกระทำได้กล่าวถึงเป็นการลวงบุคคลอื่นให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลประกอบการที่แท้จริงของกิจการ และเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษบุคคลทั้ง 2 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวน การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรม

ฉบับที่ 64 / 2560

วันพฤหัสบดีที่ 27 กรกฎาคม 2560

ก.ล.ต. ไม่ผ่อนผัน EARTH ขยายเวลาส่งรายงาน special audit และจะพิจารณาการทำหน้าที่ของผู้บริหาร

ก.ล.ต. ไม่ผ่อนผันให้ บริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) (EARTH) ขยายระยะเวลาส่งรายงานการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ (special audit) ที่ครบกำหนดส่งวันที่ 24 กรกฎาคม 2560 และจะพิจารณาการทำหน้าที่ของผู้บริหาร พร้อมเร่งบริษัทให้นำส่งรายงาน เปิดเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบของตลาดหลักทรัพย์โดยเร็ว

ตามที่ ก.ล.ต. มีคำสั่งให้ EARTH จัดให้มีการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ (special audit) เกี่ยวกับการทำรายการจ่ายเงินล่วงหน้าค่าสินค้า และค่าจองสิทธิในการซื้อสินค้า โดยให้ EARTH นำส่งรายงานผล special audit ต่อ ก.ล.ต. ภายในวันที่ 24 กรกฎาคม 2560 และให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวผ่านระบบของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ต่อมา EARTH ได้ขอขยายระยะเวลาในการนำส่งรายงานดังกล่าว แต่เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้ลงทุนและผู้ถือหุ้นของ EARTH ในวงกว้าง ประกอบกับ ก.ล.ต. เห็นว่า นับจากวันที่ ก.ล.ต. มีคำสั่งจนถึงขณะนี้ EARTH ยังคงไม่ได้มีการดำเนินการจัดจ้างผู้สอบบัญชีให้เข้ามาทำหน้าที่ตรวจสอบ ซึ่งกรณีนี้อยู่ในวิสัยที่ EARTH สามารถดำเนินการได้ ก.ล.ต. จึงไม่ขยายระยะเวลาในการนำส่งรายงานผล special audit ให้ และเร่งให้ EARTH นำส่งรายงานผล special audit พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยเร็ว

การที่ EARTH ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ ก.ล.ต. EARTH และผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการเข้าข่ายไม่ปฏิบัติตามมาตรา 58 (3) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีระวางโทษตามมาตรา 274 และมาตรา 300 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน และอาจเป็นเหตุให้กรรมการและผู้บริหารของ EARTH อาจเข้าข่ายไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง และความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับบริษัท มติคณะกรรมการ และมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตามมาตรา 89/7 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ด้วย

ฉบับที่ 95 / 2560

วันจันทร์ที่ 16 ตุลาคม 2560

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหาร GL ต่อ DSI กรณีทุจริตทำธุรกรรมอำพรางเพื่อให้ผลประกอบการสูงเกินความจริง

ก.ล.ต. กล่าวโทษ นายमितซีจี โคโนชิตะ ผู้บริหารบริษัท กรู๊ปลีส จำกัด (มหาชน) (GL) ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีทุจริต เบียดบังทรัพย์สินของบริษัท และทำบัญชีไม่ถูกต้อง โดยทำธุรกรรมอำพรางผ่านบริษัทที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศหลายแห่ง เพื่อให้ผลประกอบการของ GL สูงเกินความจริง

สืบเนื่องจากในงบการเงินงวดปี 2559 ของ GL ที่ผู้สอบบัญชีมีข้อสังเกตเกี่ยวกับธุรกรรมการให้กู้ยืมแก่ลูกหนี้ในต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้ผลประกอบการของ GL เพิ่มขึ้น ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมพบว่า นายमितซีจี ให้บริษัท กรู๊ปลีส โฮลดิ้งส์ จำกัด (GLH) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ GL ที่ประเทศสิงคโปร์ ปลอมกู้แก่บริษัทในต่างประเทศหลายแห่ง โดยพบหลักฐานว่า GLH ให้กู้แก่บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไชปรัส 4 แห่ง และสิงคโปร์ 1 แห่ง เป็นเงินให้กู้รวมประมาณ 54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีนายमितซีจี เป็นผู้ควบคุมและเป็นผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยเมื่อบริษัททั้ง 5 แห่งได้รับเงินกู้จาก GLH ไปแล้ว ได้นำไปหมุนเวียนในกลุ่มบริษัทผู้กู้เพื่อชำระค่าดอกเบี้ย และเงินต้นคืนแก่ GLH เป็นงวด ๆ ซึ่งยอดดอกเบี้ยถูกนำไปรวมเป็นรายได้ในงบการเงิน อันเป็นการแต่งบัญชีและสร้างผลประกอบการของ GL ให้สูงเกินจริง

การกระทำของนายमितซีจีข้างต้นเป็นการทำธุรกรรมอำพราง การยักยอก ยินยอมให้มีการลงข้อความเท็จในบัญชีและทำบัญชีไม่ตรงต่อความเป็นจริง รวมถึงบอกกล่าว เผยแพร่ข้อความเท็จ ส่งผลกระทบต่อราคาหรือการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ตลอดจนขัดแย้งกับข้อมูลที่ GL ชี้แจงต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในวันที่ 13 มีนาคม 2560 และการแถลงข่าวของนายमितซีจี ในวันที่ 14 มีนาคม 2560 ที่ยืนยันว่า บริษัทผู้กู้ในต่างประเทศไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับตนเอง จึงเข้าข่ายเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต ตามมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 มาตรา 312 และ มาตรา 313 และมาตรา 281/2 วรรคสอง ประกอบมาตรา 89/7 ซึ่งอาจต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาทรัพย์สิน หรือประโยชน์ที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรานั้น ๆ แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ค่าปรับดังกล่าว ต้องไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาท แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และมาตรา 240 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2559 ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษนายमितซีจี ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การถูกกล่าวโทษทำให้นายमितซีจีเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต.* จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

นอกจากนี้ ก.ล.ต. อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรณี GL ข้างต้น

ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายหลักทรัพย์ และอาจเป็นการยกยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นความผิดมูลฐานแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก.ล.ต. จึงแจ้งให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ

การดำเนินคดีนี้ ก.ล.ต. ได้รับความช่วยเหลือจาก Cyprus Securities and Exchange Commission ในการตรวจสอบรวบรวมข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการเอาผิดข้างต้น

* ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 3/2560 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2560

ฉบับที่ 104 / 2560

วันอังคารที่ 31 ตุลาคม 2560

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้บริหาร IEC กับพวกรวม 25 ราย กรณีร่วมกันกระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ ทำให้บริษัทเสียหาย

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารบริษัท อินเตอร์แนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน) (IEC) กับพวกรวม 25 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันกระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังทรัพย์สิน และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ IEC เสียหาย ตลอดจนจัดทำหรือยินยอมให้มีการจัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เพื่อลวงบุคคลใด ๆ โดยบุคคลที่ถูกกล่าวโทษในครั้งนี้ ประกอบด้วย

(1) นายภูษณ ปริย์มาโนช (2) นายชาญไชย เข้มวิเชียร (3) นางสาวพลอย แก้ว ปรีศวรงค์ (4) นายมรุพงศ์ ศิริวัฒน์ (5) นายชยกร อัครมาส (6) นายสุนันท์ ศรีใจพระเจริญ (7) นายสรายุ เลิศเจริญวงษา (8) นายสุทิน ใจธรรม (9) นางสาวจารุวรรณ ภูษณะภิบาลคุปต์ (10) นายสุทัศน์ สุขเลิศ (11) นางสาวกรวรรณ สุนประเสริฐ (12) นายนิวัฒน์ แม้นอิม (13) นายสุทิน พรหมทอง (14) บริษัท นอร์ท เอ็นไวรอนเมนท์ จำกัด (NE) (15) นายสุนทร ศรีใหม่ (16) บริษัท เอ็นเนอร์จีสตีลแอนด์ เอ็นจิเนียริง แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (ESES) (17) นายนันทวัฒน์ ภูดิทไอยราศักดิ์ (18) บริษัท บ้านทองคำ จำกัด (19) นายสมชาย โปธิ (20) บริษัท เพชรปิยะ กรุ๊ป จำกัด (21) นายธนภัทร เพชรขวัญ (22) นางกัญญาภัค เพชรขวัญ (23) บริษัท ไทย-จีนเอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (24) นายรัตนธร ชินกระจำกิจ (25) นางฤดาพัชร ชินกระจำกิจ

ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบพยานหลักฐานพบว่า ในช่วงระหว่างเดือนกันยายน 2557 – เดือนสิงหาคม 2559 บุคคลทั้ง 25 ราย ได้ร่วมกันดำเนินการ หรือมีส่วนรู้เห็นยินยอม หรือให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกรรมการ ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัท IEC กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังทรัพย์สิน และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ IEC เสียหาย ตลอดจนจัดทำหรือยินยอมให้มีการจัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริงเพื่อลวงบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับการลงทุนซื้อหุ้นบริษัทย่อย การเข้าทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้าง และการจัดซื้อและติดตั้งเครื่องจักร ตลอดจนการใช้ NE และ ESES ซึ่งเป็นบริษัทที่นายภูษณ มีอำนาจควบคุม เป็นช่องทางในการกระทำทุจริตในหลายกรณี ซึ่ง ก.ล.ต. ได้ดำเนินการกล่าวโทษกลุ่มบุคคลดังกล่าวรวมทั้งสิ้น 9 กรณี มูลค่าความเสียหายเบื้องต้นรวมมากกว่า 200 ล้านบาท โดยรายละเอียดธุรกรรม สรุปโดยสังเขปได้ดังนี้

กรณีที่ 1 กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต ยักยอกเงินของ IEC ผ่านธุรกรรมการซื้อหุ้นบริษัท ไออีซี สระแก้ว 1 จำกัด (SK1) มูลค่า 345 ล้านบาท ซึ่งผู้ขายหุ้นคือนายสุทิน ใจธรรม และนางสาวจารุวรรณ ได้รับเงินค่าหุ้นจำนวน 300 ล้านบาท โดยเงินส่วนต่าง ประมาณ 45 ล้านบาท ได้ถูกนำไปให้นายภูษณ

กรณีที่ 2 กระทำการให้มีการจัดทำบัญชีของ IEC ไม่ถูกต้อง โดยนายภูษณ นายชาญชัย และนายสรณัฐได้จัดทำเอกสารลงและชำระหนี้บางส่วนแทนลูกหนี้คือนายสุทัศน์ ซึ่งนายสุทัศน์ยอมเข้าเป็นลูกหนี้แทนนายสุทิน ใจธรรม และนางสาวจารุวรรณ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีของบริษัทเชื่อว่าลูกหนี้ที่ค้างชำระส่งมอบเชื่อเพลิงมูลค่า 53.62 ล้านบาท สามารถชำระหนี้คืนให้กับบริษัทได้ ก่อนที่ผู้สอบบัญชีจะอนุมัติให้ IEC เปิดเผยงบการเงินประจำปี 2558 โดยไม่ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจากหนี้ค้างชำระดังกล่าว

กรณีที่ 3 กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ IEC เสียหาย ผ่านธุรกรรมการซื้อหุ้น SK1 มูลค่า 100 ล้านบาท หลังจากที่ SK1 ถูกศาลล้มละลายกลางสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ซึ่งนายภูษณทราบอยู่แล้วว่า SK1 ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ฯ แต่ต้องการให้ IEC เข้าซื้อหุ้น SK1 ต่อจากนายสุทิน ใจธรรม และนางสาวจารุวรรณ ซึ่งเป็นลูกหนี้ของตน และเพื่อให้บุคคลทั้งสองนำเงินค่าขายหุ้นมาชำระคืนให้แก่ตน

กรณีที่ 4 กระทำผิดหน้าที่โดยทุจริต และแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ IEC เสียหาย จากกรณีที่ IEC ไม่ใช้สิทธิซื้อหุ้นบริษัท โคกเจริญ กรีน เอ็นเนอร์ยี จำกัด (KE) ซึ่ง IEC มีสิทธิซื้อได้ในราคา 45 ล้านบาท แต่นายภูษณได้ติดต่อขอซื้อหุ้น KE ต่อจากผู้ขายโดยตรงในราคา 20 ล้านบาท และได้จัดการผ่านบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ขายหุ้นดังกล่าวต่อบุคคลภายนอกในราคาสูงถึง 70 ล้านบาท อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นายภูษณโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีนางสาวพลอยแก้ว นางสาวกรวรรณ และนายันทวัฒน์ซึ่งเป็นกรรมการ ESES ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในการซื้อขายหุ้นดังกล่าว

กรณีที่ 5 ทุจริต ยักยอกเงินของบริษัท โรงไฟฟ้าหนองรี จำกัด (บริษัทย่อยที่ IEC ถือหุ้นร้อยละ 100) จากการเข้าทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารและติดตั้งเครื่องจักรผลิตกระแสไฟฟ้ามูลค่า 58 ล้านบาท กับ ESES โดยเป็นการเข้าทำสัญญาที่มีมูลค่าสูงเกินจริง และโรงไฟฟ้าหนองรีได้ชำระเงินตามสัญญางวดแรกให้ ESES แล้ว จำนวน 12.48 ล้านบาท

กรณีที่ 6 ทุจริต ยักยอกเงินของ IEC ผ่านธุรกรรมการขายเม็ดพลาสติกของโครงการของ IEC ที่จังหวัดระยอง โดยนายภูษณ นายมรุตพงศ์ และนายชยกร ได้ร่วมกับการขายเม็ดพลาสติกให้กับบุคคลภายนอกก่อนวันเปิดดำเนินการเชิงพาณิชย์ โดยผู้ซื้อไม่ได้ชำระเงินให้กับ IEC แต่

ได้โอนเงินค่าเม็ดพลาสติกรวมประมาณ 2.95 ล้านบาท เข้าบัญชีนายนิวัฒน์ นายสุทิน พรหมทอง และบริษัท NE โดยนายสุนทร ซึ่งเป็นกรรมการ NE มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าว

กรณีที่ 7 ทุจريت ยักยอกเงินของ IEC ผ่านธุรกรรมการทำสัญญาว่าจ้างบริษัท บ้านทองคำ จำกัด ซึ่งมีนายสมชาย เป็นกรรมการ ก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียและระบบกรองน้ำของ โครงการของ IEC ที่จังหวัดระยอง มูลค่า 15.09 ล้านบาท โดยนายภูษณและนายมรุตพงศ์ ได้ตรวจรับงานและอนุมัติให้ IEC ชำระเงินตามสัญญาจนครบถ้วนแล้ว แต่พบว่าการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา

กรณีที่ 8 ทุจريت ยักยอกเงินของ IEC ผ่านธุรกรรมการทำสัญญาซื้อเครื่องร่อน คัดแยกขยะของโครงการของ IEC ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากบริษัท เพชรปิยะ กรู๊ป จำกัด ซึ่งมีนายธนภัทร และนางกัญญาภัค เป็นกรรมการ มูลค่า 10.70 ล้านบาท โดยนายภูษณ นายมรุตพงศ์ และนายสุนันท์ ได้ตรวจรับมอบสินค้าและอนุมัติให้ IEC ชำระเงินตามสัญญาจนครบถ้วนแล้ว แต่ไม่พบเครื่องจักรตามสัญญา

กรณีที่ 9 ทุจريت ยักยอกเงินของ IEC ผ่านธุรกรรมการทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ไทย-จีน เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด ซึ่งมีนายรัตนธร และนางญดาพัชร เป็นกรรมการ ก่อสร้างโรงงานคัดแยกพลาสติกปนเปื้อน ของโครงการของ IEC ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า 10.50 ล้านบาท โดยนายภูษณและนายมรุตพงศ์ ได้ตรวจรับงานและอนุมัติให้ IEC ชำระเงินตามสัญญาจนครบถ้วนแล้ว แต่พบว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามสัญญา

ทั้งนี้ ธุรกรรมตามรายละเอียดข้างต้น เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 281/2 วรรคสอง 307 308 311 312 และ 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบมาตรา 83 86 91 352 353 และ 354 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแต่ละกรณีอาจต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาท ก.ล.ต. จึงได้กล่าวโทษต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

นอกจากนี้ การดำเนินการดังกล่าว ยังมีผลให้บุคคลที่ถูกกล่าวโทษเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจให้เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร และไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลอดระยะเวลาที่ถูกกล่าวโทษดำเนินคดี

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้นภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิด

กฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงาน
อัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ



ฉบับที่ 2 / 2561

วันศุกร์ที่ 05 มกราคม 2561

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหาร KC และพวก รวม 7 ราย กรณีทุจริต ยักยอกเงินจากการขายตัว B/E และยินยอมให้บันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง

ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหารและอดีตผู้บริหารบริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน) (KC) 4 ราย ได้แก่ (1) นายภัทรภพ อิทธิสัญญากร (เปลี่ยนชื่อเป็นนายกฤติภัทร) (2) นายสรรัชต์ อินทรอักษร (3) นายธีรสิทธิ์ แสงเงิน (4) นายกิตติสาร มุขดี และพวกอีก 3 ราย ได้แก่ (5) นายเทพทิวา บุตรพรม (6) นางสาวจรรยาลักษณ์ คงคาเรียน (เปลี่ยนชื่อเป็น นางสาวนิษฐา) และ (7) นายวีรวัฒน์ สุขวรार्ท ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีร่วมกันทุจริต ยักยอกเงินที่ได้จากการออกและเสนอขายตัวแลกเงินระยะสั้น (B/E) ในนามบริษัท เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น แสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้ และยินยอมให้ไม่มีการลงบันทึกบัญชีการขายตัว B/E ทำให้บริษัทลงบัญชีไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง

สืบเนื่องจากที่ ก.ล.ต. ได้รับแจ้งจากผู้สอบบัญชีของ KC และ ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมพบว่า ในช่วงเดือนกันยายน 2558 - ตุลาคม 2559 ผู้บริหาร KC ร่วมกับผู้สนับสนุนรวม 7 ราย ได้กระทำทุจริต ยักยอกเงินที่ได้จากการขายตัว B/E ของ KC รวม 25 ฉบับ มูลค่ารวมประมาณ 425 ล้านบาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือของบุคคลอื่น

ในการดำเนินการดังกล่าว (1) นายภัทรภพ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นนายกฤติภัทร) อิทธิสัญญากร ในช่วงเกิดเหตุเป็นรักษาการกรรมการผู้จัดการและกรรมการบริหาร (2) นายสรรัชต์ ในช่วงเกิดเหตุเป็นรองกรรมการผู้จัดการและกรรมการบริหาร ได้ร่วมกันทุจริตโดยดำเนินการให้ KC ออกตัวเงิน 25 ฉบับ ซึ่งมีมูลค่าฉบับละ 25 - 150 ล้านบาท และได้ยักยอกเงินดังกล่าว ผ่านการปลอมแปลงเอกสารการประชุมของบริษัท ร่วมกันเปิดบัญชีธนาคารเพื่อใช้รับโอนเงินค่าขายตัว B/E ปกปิดไม่ให้เกิดการลงบันทึกบัญชีการขายตัว B/E ดังกล่าวในบัญชีของบริษัท และปกปิดอำพรางการทุจริตโดยการต่ออายุตัว B/E หลายครั้ง ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจาก (5) นายเทพทิวา ซึ่งรู้จักกับนายภัทรภพ และนายสรรัชต์ โดยนายเทพทิวาให้การช่วยเหลือโดยการยอมให้ใช้บัญชีธนาคารของตนเองเพื่อทำธุรกรรมรับโอนเงินที่ได้จากการขายตัว B/E ทั้งหมด เพื่อแจกจ่ายให้บุคคลอื่น (6) นางสาวจรรยาลักษณ์ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการบริษัท ให้ความช่วยเหลือในการทำธุรกรรมทางการเงินบางรายการโดยใช้บัญชีธนาคารของตนเอง และ (7) นายวีรวัฒน์ ซึ่งรู้จักและชักชวนบุคคลหลายรายเข้ามาเป็นกรรมการและผู้บริหารของ KC ได้แก่ นายภัทร

ภพ นายสรราชัย นายธีราสิทธิ์ และนายกิตติสาร โดยเชื่อว่านายวีรวัฒน์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำทุจริต และการรับเงินบางส่วนจากการขายตัว B/E ดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังพบว่า ในช่วงปี 2559 (3) นายธีราสิทธิ์ และ (4) นายกิตติสาร เป็นผู้บริหาร มีตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารและกรรมการผู้จัดการตามลำดับ ทราบถึงการออกตัว B/E แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบและซื่อสัตย์สุจริต ไม่นำรายการตัว B/E ลงบันทึกบัญชีของบริษัท KC ทำให้บัญชีของ KC ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง

การกระทำของผู้บริหาร KC และพวก รวม 7 ราย ข้างต้น เข้าข่ายเป็น ความผิดกฎหมาย โดยบุคคลลำดับที่ (1) และ (2) เข้าข่ายไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 89/7 โดยทุจริต ซึ่งมีระวางโทษตามมาตรา 281/2 วรรคสอง มาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 และมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยมีบุคคลลำดับที่ (5) (6) และ (7) ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิด เข้าข่ายความผิดตามมาตรา 307 มาตรา 308 มาตรา 311 และมาตรา 312 ประกอบมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ แล้วแต่กรณี ส่วนบุคคล ลำดับที่ (3) และ (4) เข้าข่ายไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 89/7 โดยทุจริต ซึ่งมีระวางโทษตามมาตรา 281/2 วรรคสอง และมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษบุคคลทั้ง 7 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การถูกกล่าวโทษข้างต้นมีผลให้ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารราย (1) นายภัทร ภพ (2) นายสรราชัย (3) นายธีราสิทธิ์ และ (4) นายกิตติสาร เข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต.* จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นความผิดมูลฐานแห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก.ล.ต. จึงส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของ DSI การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ

* ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ.
3/2560 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่
23 มกราคม พ.ศ. 2560



ฉบับที่ 15 / 2561

วันอังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561

ก.ล.ต. เปิดเผยแพร่การดำเนินคดีด้วยมาตรการลงโทษทางแพ่งกับ POLAR และผู้บริหาร 2 ราย

ก.ล.ต. เปิดเผยแพร่การดำเนินคดีด้วยมาตรการลงโทษทางแพ่งกับบริษัท โพลาริส แคปปิตัล จำกัด(มหาชน) (POLAR) และผู้บริหาร 2 ราย ได้แก่ นายญาณกร วรากุลรักษ์ และนายพูนศักดิ์ ชุมช่วย กรณีปกปิดข้อความที่ควรแจ้งในสาระสำคัญ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่บริษัทหยุดประกอบกิจการ โดยขอศาลแพ่งให้กำหนดค่าปรับทางแพ่งรายละ 2 ล้านบาท รวมเป็นเงิน 6 ล้านบาท พร้อมค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการกระทำความผิด และห้ามผู้บริหารทั้ง 2 ราย เป็นกรรมการบริษัทจดทะเบียน เป็นเวลา 10 ปี

ก.ล.ต. ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ถือหุ้น POLAR และตรวจสอบเพิ่มเติมพบว่า POLAR โดยนายญาณกร ในฐานะกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และนายพูนศักดิ์ ในฐานะกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารการเงินของ POLAR ไม่ได้รายงานต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ และ ก.ล.ต. กรณี POLAR ถูกเจ้าหน้าที่ฟ้องล้มละลายเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2560 และต่อมาถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในวันที่ 3 สิงหาคม 2560 ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่จะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน ภายในระยะเวลาที่สมควรภายหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด อย่างไรก็ตาม POLAR มิได้ดำเนินการจนกระทั่งตลาดหลักทรัพย์ฯ ทราบและได้แจ้งให้บริษัทดำเนินการ POLAR จึงได้รายงานข้อมูลในวันที่ 9 สิงหาคม 2560

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการที่กล่าวข้างต้น ประกอบกับพฤติกรรมการรายงานข้อมูลในกรณีอื่น ๆ อย่างล่าช้า แสดงให้เห็นถึงเจตนาของ POLAR ในการปกปิดข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญต่อสาธารณชน ได้แก่ กรณีที่ POLAR ไปยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของตนเองเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2560 ซึ่ง POLAR มีหน้าที่ต้องแจ้งตลาดหลักทรัพย์ฯ ภายในวันเดียวกัน แต่กลับแจ้งล่าช้าถึง 35 วัน และกรณีที่ POLAR ไปยื่นคำร้องขอถอนการฟื้นฟูกิจการเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2560 และต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนคำร้องในวันที่ 12 กรกฎาคม 2560 ซึ่ง POLAR มีหน้าที่ต้องแจ้งภายในวันที่ไปยื่นคำร้อง แต่กลับแจ้งล่าช้าถึง 25 วัน

การกระทำของ POLAR ซึ่งมีนายญาณกรและนายพูนศักดิ์ เป็นผู้รับผิดชอบ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญ ตามมาตรา 281/10 ประกอบมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่ง

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559 จึงเข้าข่าย ถูกดำเนินมาตรการลงโทษทางแพ่งตามมาตรา 317/11 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ

คณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่ง (ค.ม.พ.) ได้นำมาตรการลงโทษทางแพ่งมาบังคับใช้กับผู้ถูกกล่าวหาทั้ง 3 ราย ซึ่ง ก.ล.ต. ได้แจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่บุคคลทั้ง 3 รายดังกล่าว ไม่ยินยอมที่จะปฏิบัติตามมาตรการลงโทษ ก.ล.ต. จึงมีหนังสือส่งเรื่องให้พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง เพื่อเรียกให้ชำระค่าปรับทางแพ่งรายละ 2 ล้านบาท รวมเป็น 6 ล้านบาท พร้อมค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการกระทำความผิด จำนวน 102,132 บาท และห้ามเป็นกรรมการบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 2 ราย เป็นเวลารายละ 10 ปี

อนึ่ง นอกจากการดำเนินการลงโทษทางแพ่งแล้ว ก.ล.ต. ยังมีข้อสงสัยถึงการมีอยู่จริงของหนี้ระหว่างบริษัท แทนเจอร์อิน พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (บ.แทนเจอร์อิน) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ POLAR ที่เป็นหนี้บริษัท ซิมบา จำกัด (บ.ซิมบา) และเป็นหนี้ที่ ก.ล.ต. สั่งให้ POLAR จัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ (special audit) ในกรณีนี้ ก.ล.ต. จึงได้ขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในฐานะผู้มีอำนาจจัดการแทน POLAR ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าทรัพย์สินของ บ.แทนเจอร์อิน ไม่ถูกยักย้ายถ่ายเทออกไปโดยไม่ชอบก่อนการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะแล้วเสร็จ รวมทั้ง ก.ล.ต. ได้มีหนังสือกำชับให้กรรมการและผู้บริหารของ บ.แทนเจอร์อิน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง และความซื่อสัตย์สุจริต หากไม่ดำเนินการแล้วเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของ บ.แทนเจอร์อิน อาจเข้าข่ายเป็นความผิดและมีโทษทางอาญา

นอกจากนี้ หาก ก.ล.ต. พบว่า การกระทำอื่นของผู้บริหารของ POLAR เข้าข่ายเป็นความผิด พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ อีก ก.ล.ต. จะดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดต่อไป

ฉบับที่ 38 / 2561

วันอังคารที่ 17 เมษายน 2561

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการ POLAR กับพวกรวม 11 ราย กรณีสร้างหนี้เทียม และลงข้อความเท็จในเอกสาร

ก.ล.ต. กล่าวโทษคณะกรรมการบริษัท โพลาริส แคปิตัล จำกัด (มหาชน) (POLAR) กับพวกรวม 11 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีร่วมกันสร้างหนี้เทียมจำนวนประมาณ 3.6 พันล้านบาท เพื่อให้ POLAR เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งลงข้อความเท็จในบัญชีหรือเอกสารที่เกี่ยวกับ POLAR พยายามเบียดบังเอาทรัพย์สินของ POLAR เป็นของตนหรือบุคคลที่สาม โดยทุจริต และพยายามแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นซึ่งทำให้ POLAR เสียหาย โดยบุคคลที่ถูกกล่าวโทษในครั้งนี้ ประกอบด้วยกรรมการ POLAR 5 ราย ได้แก่ (1) นายญาณกร วรากุลรักษ์ (2) นายพูนศักดิ์ ชุมช่วย (3) นายอาสา นินนาท (4) นายฐากร ทวีศรี และ (5) นายดนุช บุนนาค รวมทั้งบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นอีก 6 ราย ได้แก่ (6) บริษัท ชิมบา อินเตอร์ จำกัด (7) นายอัครเดช วัฒนนะ (8) นายธัญพงศ์ ลิ้มวงศ์ยุติ (9) บริษัท ยูไนเต็ด เทรดิง กรุ๊ป จำกัด (10) นายอภิรักษ์ จูตระกูล และ (11) นายกำแหง หุ่นหิรัญย์สาย

สืบเนื่องจาก ก.ล.ต. มีข้อสงสัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของกรรมการ POLAR ในไตรมาส 2 ปี 2560 ประกอบกับมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการของ POLAR จำนวนมาก ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดทำให้ ก.ล.ต. สรุปได้ว่า บุคคลทั้ง 11 ราย ได้ร่วมกันดำเนินการ หรือมีส่วนรู้เห็นยินยอมและสนับสนุนการกระทำผิดในช่วงปี 2560 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) คณะกรรมการบริษัท POLAR แกล้งให้ POLAR เป็นหนี้จำนวนประมาณ 3.6 พันล้านบาท ทั้งที่ไม่เป็นความจริง โดยให้บุคคลภายนอกนำมูลหนี้ที่ไม่เป็นความจริงมาฟ้องเรียกค่าเสียหายมูลค่าสูง เพื่อลวงให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่า POLAR มีหนี้สินเพิ่มขึ้นมากในระยะเวลาอันสั้น จนเข้าข้อสันนิษฐานของการมีหนี้สินล้นพ้นตัว เป็นเหตุในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการและล้มละลาย ซึ่งท้ายที่สุด จะส่งผลให้เจ้าหนี้ที่แท้จริงของ POLAR ไม่ได้รับชำระหนี้ การกระทำดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็นความผิดฐานกระทำการไม่ให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้

(2) การแกล้งให้ POLAR เป็นหนี้ทั้งที่ไม่เป็นความจริงข้างต้น ทำให้บุคคลภายนอกที่นำมูลหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริงมาฟ้องเรียกค่าเสียหายจาก POLAR สามารถยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายที่ POLAR ถูกศาลล้มละลายกลางสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้วได้ การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการพยายามเบียดบังเอาทรัพย์สินของ POLAR เพื่อประโยชน์ของตนหรือ

บุคคลที่สามโดยทุจริต และเป็นการพยายามแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทำให้ POLAR เสียหาย

(3) การที่คณะกรรมการบริษัท POLAR จัดประชุมกรรมการบริษัท เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ POLAR ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการโดยอ้างว่าบริษัทมีหนี้สินล้นพ้นตัวจากหนี้ทั้งที่ไม่เป็นความจริง และการที่ POLAR ชี้แจงข้อมูลต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการที่ระบุว่าบริษัทมีหนี้สินล้นพ้นตัว รวมถึงการที่ POLAR ยื่นคำให้การในคดีล้มละลายโดยยอมรับตามคำฟ้องของนายกำแหงทุกประการว่า POLAR ผิดสัญญาซื้อขายหุ้นต้องคืนเงินค่าหุ้นให้นายกำแหง 105 ล้านบาท เป็นการกระทำหรือยินยอมให้ลงข้อความเท็จในเอกสารของ POLAR หรือที่เกี่ยวข้องกับ POLAR เพื่อลวงบุคคลทั่วไปรวมทั้งผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของ POLAR

ทั้งนี้ การกระทำตามรายละเอียดข้างต้น เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 310 และมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และมาตรา 308 และมาตรา 311 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ประกอบมาตรา 80 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้ ก.ล.ต. ต้องดำเนินการกล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป โดยการกระทำผิดแต่ละกรณีอาจต้องระวางโทษอาญาโดยจำคุกตั้งแต่ห้าถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาท

นอกจากนี้ การดำเนินการดังกล่าว ยังมีผลให้บุคคลที่ถูกกล่าวโทษเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจให้เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร และไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลอดระยะเวลาที่ถูกกล่าวโทษดำเนินคดี ซึ่งในกรณีนี้เป็นผลให้กรรมการ POLAR ทั้งคณะจำนวน 5 ราย ได้แก่ นายญาณกร นายพูนศักดิ์ นายอาสา นายฐากร และนายอนุช ไม่สามารถเป็นกรรมการ POLAR ต่อไปได้อย่างไรก็ดี กรณีดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ POLAR เนื่องจากปัจจุบันอำนาจในการบริหารจัดการ POLAR ตกเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตามที่ศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด POLAR

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ

ฉบับที่ 62 / 2561

วันอังคารที่ 12 มิถุนายน 2561

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการ EARTH รวม 11 ราย กรณีลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในเอกสาร

ก.ล.ต. กล่าวโทษกรรมการและอดีตกรรมการบริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) (EARTH) รวม 11 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณียินยอมให้ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในรายละเอียดเกี่ยวกับหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน 26,000 ล้านบาท เพื่อลวงไม่ให้ผู้ลงทุนและเจ้าหนี้รู้รายละเอียดที่แท้จริงของหนี้สิน โดยผู้ถูกกล่าวโทษ ประกอบด้วย (1) นายพิสุทธิ์ พิทเคนทร์ (2) นายขจรพงศ์ คำดี (3) นายธนาวรรณ ประทุมสุวรรณ (4) นายพิรุฬห์ พิทเคนทร์ (5) นายพิพรรธพิทเคนทร์ (6) นายพิบูล พิทเคนทร์ (7) นางสาวกาญจนา จักรวิจิตโสภณ (8) นายสมเกียรติ สุขเทวา (9) นายสุริยาภรณ์ บุญชัย (10) นายเอกนถน ธรรมมารักษ์ และ (11) นายธงชัย วัฒนโสภณวงศ์

สืบเนื่องจากมีผู้ร้องเรียนหลายรายร้องเรียนเกี่ยวกับหนี้สินจำนวน 26,000 ล้านบาทที่เพิ่มขึ้น ภายหลังจากที่ EARTH ส่งงบการเงินงวดไตรมาส 1 ปี 2560 ซึ่งการเพิ่มขึ้นของหนี้สินนี้เป็นเหตุให้ส่วนของผู้อถือหุ้นลดลงจาก 10,349 ล้านบาท เป็นติดลบ 15,651 ล้านบาท และคณะกรรมการบริษัทได้มีมติอนุมัติให้ EARTH เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2560 ก.ล.ต. จึงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความมีอยู่และสถานะของหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน 26,000 ล้านบาท

จากการตรวจสอบ ก.ล.ต. พบว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท และข้อมูลที่ EARTH เปิดเผยแพร่ผ่านระบบสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหลายครั้ง EARTH ไม่ได้ให้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าหนี้สินที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นค่าเสียหายพิเศษหรือค่าเสียหายโอกาส ซึ่งจากรายงานการตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษ (special audit) ที่ ก.ล.ต. สั่งให้ EARTH จัดทำระบุว่า มูลหนี้ดังกล่าวไม่สามารถบันทึกเป็นหนี้สินในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี และได้ระบุความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายรายหนึ่งว่า หนี้สินส่วนที่เป็นค่าเสียหายพิเศษตามข้อตกลงในสัญญา กำหนดว่าคู่สัญญาคือ EARTH ไม่ต้องรับผิดชอบ นอกจากนี้ EARTH ไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดของมูลหนี้ดังกล่าวก่อนที่จะนำมูลหนี้ทั้งจำนวนไปรวมเป็นหนี้สิน และยื่นขอเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

การกระทำข้างต้นของกรรมการและอดีตกรรมการของ EARTH ทั้ง 11 ราย ที่ร่วมกันดำเนินการ มีส่วนรู้เห็น ยินยอม หรือสนับสนุนให้ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญใน

รายละเอียดของหนังสือดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการลวงให้ผู้ลงทุนและเจ้าหน้าที่เข้าใจผิดว่า EARTH มีภาวะหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน เป็นความผิดตามมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป โดยการกระทำผิดอาจต้องระวางโทษอาญาโดยจำคุกตั้งแต่ห้าถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาท

นอกจากนี้ ก.ล.ต. ยังอยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของทรัพย์สินและการบันทึกบัญชี ซึ่งหากพบว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ก.ล.ต. จะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การถูกกล่าวโทษข้างต้นมีผลให้กรรมการและอดีตกรรมการข้างต้นเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียนตามประกาศ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนตลอดระยะเวลาที่ถูกกล่าวโทษดำเนินคดี

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ

ฉบับที่ 147 / 2561

วันศุกร์ที่ 16 พฤศจิกายน 2561

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหาร EARTH กับพวกรวม 17 ราย กรณีสร้างหนี้เทียม และแจ้งพนักงานอัยการฟ้องผู้กระทำผิด 11 ราย กรณีอาศัยข้อมูลภายในขายหลักทรัพย์ EARTH

ก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตกรรมการและผู้บริหารบริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) (EARTH) กับพวกรวม 17 ราย ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีร่วมกันสร้างหนี้เทียม เพื่อให้ EARTH เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งเบียดบังเอาทรัพย์สินของ EARTH เป็นของตน หรือบุคคลที่สามโดยทุจริต และแจ้งพนักงานอัยการฟ้องผู้กระทำผิด 11 ราย กรณีใช้ข้อมูลภายในขายหลักทรัพย์ EARTH

สืบเนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ร้องเรียนหลายราย เกี่ยวกับหนี้สินจำนวน 26,000 ล้านบาท ของบริษัทเอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) (EARTH) ที่เพิ่มขึ้น ภายหลังจากที่ EARTH ส่งงบการเงินงวดไตรมาส 1 ปี 2560 ซึ่งการเพิ่มขึ้นของหนี้สินนี้เป็นเหตุให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงจาก 10,349 ล้านบาท เป็นติดลบ 15,651 ล้านบาท และคณะกรรมการบริษัทได้มีมติอนุมัติให้ EARTH เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2560 ก.ล.ต. จึงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความมีอยู่และสถานะของหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน 26,000 ล้านบาท ซึ่งต่อมาในวันที่ 12 มิถุนายน 2561 ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษกรรมการ EARTH รวม 11 ราย กรณีลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจำนวนดังกล่าว*

นอกจากการกล่าวโทษเมื่อเดือนมิถุนายน 2561 แล้ว ก.ล.ต.ได้ตรวจสอบข้อมูลทั้งหมด และพบว่า ในช่วงปี 2560 กรรมการและผู้บริหารหลักของ EARTH 7 รายประกอบด้วย (1) นายพิสุทธิ พิทเคนทร์ (2) นายขจรพงศ์ คำดี (3) นายธนาวรรณ ประทุมสุวรรณ (4) นายพิรุฬห์ พิทเคนทร์ (5) นายพิพรรธ พิทเคนทร์ (6) นายพิบูล พิทเคนทร์ และ (7) นางสาวกาญจนา จักรวิจิตโสภณ และกลุ่มเจ้าหน้าที่และผู้รับมอบอำนาจของเจ้าหน้าที่ 10 ราย ได้แก่ (8) บริษัท เทียนจิน โปไท่ จง ซิง เทรดดิง จำกัด (9) บริษัท เจียงซู กวางรัน เทรดดิง จำกัด (10) นายหลิน ตง ไห่ (11) บริษัท อมาเซน พีทีอี จำกัด (12) บริษัท มาร์โค โปโล เวนเจอร์ จำกัด (13) บริษัท นโปเลียน โลจิสติกส์ จำกัด (14) นายเรืองยศ มหาวรรณ (15) นายสามารถ สุวัชรชัย (16) นางสาวณัฐา แซ่ลี่ และ (17) นายอำนาจ ตันกุริมาน ได้ร่วมกันดำเนินการ หรือมีส่วนรู้เห็นยินยอม และสนับสนุนการกระทำผิดในการสร้างหนี้เทียม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(ก) อดีตรกรรมการและผู้บริหารของ EARTH แก่ EARTH เป็นหนี้ เพื่อให้สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ โดยอาศัยมูลหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง จากการที่เจ้าหนี้คู่ค้าหลายรายเรียกร้อยค่าเสียหายและค่าเสียโอกาส รวมทั้งฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งกับ EARTH ในมูลหนี้ที่สูงเกินความเป็นจริงมากโดยไม่สมเหตุสมผล เพื่อให้ EARTH อยู่ในภาวะที่มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน ทั้งที่บุคคลเหล่านั้นหลายรายมีความเห็นหรืออยู่ในวิสัยที่ทราบว่าจะดังกล่าวไม่สามารถบันทึกบัญชีเป็นหนี้สินในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดได้ รวมทั้งยังพบหลักฐานการนำทรัพย์สินของ EARTH ออกจากบริษัท เพื่อให้เจ้าหนี้นำไปใช้ในการดำเนินการทางกฎหมายกับ EARTH การกระทำดังกล่าว จึงเข้าข่ายเป็นความผิดฐานกระทำการไม่ให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้

(ข) ในช่วงเวลาดังกล่าว EARTH กับเจ้าหนี้บางรายได้ร่วมกันทำธุรกรรมต่าง ๆ หลายรายการ ซึ่งมีผลเป็นการนำทรัพย์สินออกจาก EARTH ในลักษณะที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินการปกติ ไม่มีความสมเหตุสมผล และเอื้อประโยชน์ให้กับเจ้าหนี้บางรายเป็นกรณีพิเศษ การกระทำดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการเบียดบังเอาทรัพย์สินของ EARTH เพื่อประโยชน์ของตนหรือบุคคลที่สาม โดยทุจริต และเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทำให้ EARTH เสียหาย

ทั้งนี้ การกระทำตามรายละเอียดข้างต้น เข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 308 มาตรา 310 และมาตรา 311 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ก.ล.ต. จึงกล่าวโทษบุคคลทั้ง 17 รายข้างต้นต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป และการกล่าวโทษข้างต้นมีผลให้ผู้ถูกกล่าวโทษเข้าข่ายมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน ตามประกาศ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนตลอดระยะเวลาที่ถูกกล่าวโทษดำเนินคดี

ในการนี้ ผู้ถือหุ้นและ/หรือเจ้าหนี้ของ EARTH ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำข้างต้นสามารถเข้าร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ในฐานะผู้เสียหายโดยตรง เพื่อรักษาประโยชน์ของตัวท่านและของบริษัทต่อไป

นอกจากกรณีข้างต้น คณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่ง (ค.ม.พ.) ได้มีมติให้นำมาตรการลงโทษทางแพ่งมาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิด 11 ราย ประกอบด้วย (1) นายขจรพงศ์ คำดี (2) นายพิสุทธิ์ พิทเคนทร์ (3) นายพิพรรธ พิทเคนทร์ (4) นางธัญมล ตรีตระกูล (5) นางธนภร พงศ์ธิตติ (6) นายพิริยะ พิทเคนทร์ (7) นายพัชวิทย์ คุณชยางกูร (8) นายจิตตเกษม คุณชยางกูร (9) นายเกษมสัมพันธ์ คุณชยางกูร (10) นางลักขณา จันทร์เต็ม และ (11) นางสาว

สุภาพรณ สายคำ กรณีอาศัยข้อมูลภายในขายหลักทรัพย์ EARTH จากกรณีที่ทราบว่า EARTH จะขาดสภาพคล่องและสถาบันการเงินปฏิเสธการขอขยายเวลาการชำระหนี้ โดยให้บุคคลทั้ง 11 ราย ชำระเงินค่าปรับทางแพ่ง และส่งคืนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำความผิด รวมถึงกำหนดระยะเวลาห้ามเป็นกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทหลักทรัพย์ และชดใช้ค่าใช้จ่ายเนื่องจากการตรวจสอบการกระทำความผิด** แต่โดยที่บุคคลดังกล่าวไม่ยินยอมที่จะระงับคดีในชั้น ก.ล.ต. ดังนั้น ก.ล.ต. จึงมีหนังสือขอให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องคดีบุคคลทั้ง 11 ราย ต่อศาลแพ่ง เพื่อขอให้กำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่งในอัตราโทษสูงสุดตามกฎหมาย

โดย ก.ล.ต. จะขอให้ศาลกำหนดชำระเงินค่าปรับทางแพ่งและส่งคืนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำความผิด รวม 183,268,831.70 บาท และห้ามผู้กระทำความผิดทั้ง 11 ราย ไม่ให้ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือเข้าผูกพันตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี และห้ามผู้กระทำความผิดทั้ง 11 ราย เป็นกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทหลักทรัพย์เป็นเวลา 10 ปี รวมทั้งให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายเนื่องจากการตรวจสอบการกระทำความผิดให้แก่ ก.ล.ต. รายละเอียด 18,900.45 บาท

พร้อมนี้ ก.ล.ต. ได้รายงานการดำเนินการทั้ง 2 กรณีข้างต้นไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อดี

อนึ่ง การกล่าวโทษของ ก.ล.ต. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางอาญาเท่านั้น ภายใต้กระบวนการนี้ การพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นขั้นตอนในอำนาจการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนดุลพินิจของศาลยุติธรรมตามลำดับ

*ข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 62/2561 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2561

** ข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 115/2561 เผยแพร่วันที่ 24 กันยายน 2561

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวสุโชติ พรหมจิโรชิตี
วันเดือนปีเกิด	5 เมษายน 2535
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2557: นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตำแหน่ง	ที่ปรึกษากฎหมายอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน
ประสบการณ์ทำงาน	2560 - ปัจจุบัน: ที่ปรึกษากฎหมายอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน